

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 158

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 28 de març de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1818/23**, presentada pel diputat Sr. José Javier Bonet i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació mediambiental després de vuit anys de Francina Armengol..... 9947
 - 2) **RGE núm. 1830/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a igualtat i violència masclista a l'adolescència..... 9948
 - 3) **RGE núm. 1835/23**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a gestió de la Conselleria de Salut..... 9949
 - 4) **RGE núm. 1820/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'economia després de vuit anys de Francina Armengol. 9951
 - 5) **RGE núm. 1822/23**, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la sanitat pública després de vuit anys de Francina Armengol..... 9953
 - 6) **RGE núm. 1881/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a presentació pública del parc sanitari nou de Son Dureta. 9954
-

- 7) RGE núm. 1819/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació financera i fiscal després de vuit anys de Francina Armengol. 9956
- 8) RGE núm. 1821/23**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'educació després de vuit anys de Francina Armengol. 9957
- 9) RGE núm. 1834/23**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a justificació de la no-resolució de problemes en matèria d'habitatge des de l'inici de legislatura. 9959
- 10) RGE núm. 1823/23**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del transport públic després de vuit anys de Francina Armengol. 9960
- 11) RGE núm. 1824/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'habitatge després de vuit anys de Francina Armengol. 9961
- 12) RGE núm. 1825/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les dones després de vuit anys de Francina Armengol. 9963
- 13) RGE núm. 1831/23**, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a millores compromeses amb l'educació a Formentera. 9964
- 14) RGE núm. 1833/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a principals reptes pendants per a les Illes Balears. 9966
- 15) RGE núm. 1829/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a pes del turisme a la nostra economia. 9967
- 16) RGE núm. 1836/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a deute que deixarà el Govern de les Illes Balears al final d'aquesta legislatura. 9968
- 17) RGE núm. 1839/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a vuit anys de govern sense solucions als grans problemes de les Illes Balears. 9970
- 18) RGE núm. 1826/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les Illes Balears després de vuit anys al capdavant del Govern. 9972
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1534/23**, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política del Govern en matèria de família i conciliació. 9974
- III. MOCIÓ RGE núm. 1759/23**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1207/23. 9979
- IV. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 7373/22**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a reconeixement de l'equivalència als professors interins de formació professional, atès l'empat produït en comissió. . . 9988
- V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 3/2023**, de 13 de març, pel qual s'estableixen ajuts i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per la borrasca Juliette a la Serra de Tramuntana i altres indrets de l'illa de Mallorca. 9988
- VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 11820/21**, d'iniciativa legislativa popular, de benestar per a les generacions presents i futures de les Illes Balears, rectificada amb l'escrit RGE núm. 11965/21. 10001
- VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Reglament de la Proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears** (RGE núm. 136/23). 10021

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1818/23, presentada pel diputat Sr. José Javier Bonet i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació mediambiental després de vuit anys de Francina Armengol.

Primera pregunta, RGE núm. 1818/23, relativa a situació mediambiental després de vuit anys de Francina Armengol, que formula el diputat José Javier Bonet i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I DÍAZ:

Gràcies, president. Bon dia, senyors diputats. Bon dia, Sr. Mir. Después de ocho años, y con más dinero que nunca, nos encontramos en este último pleno de la legislatura y no queríamos dejar pasar la oportunidad de darle dos minutos para que pudiera hacer un balance de estos últimos ocho años de gobierno de izquierdas. Supongo que usted hará lo que hace siempre y hablará de lo que pasó hace diez años, de lo que hicimos, de lo que dejamos de hacer...

(Remor de veus)

... pero le agradeceríamos que esta vez sí contestara a nuestra pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. BONET I DÍAZ:

Seguro que nos explicará que, con más dinero que nunca, por fin han empezado a construir la depuradora de Palma, pero lo que no dirá es que no estará terminada hasta dentro de tres o cuatro años. Sacara pecho por limpiar los torrentes, pero lo que no dirá es que cada año se dejan demasiados sin limpiar, a riesgo de que ocurran, de que pasen algunas desgracias. Nos dirá que en año electoral han puesto una partida para arreglar algunas fugas de algunos pueblos, pero el último dato que tenemos es que se perdieron 21,7 millones de toneladas de agua potable por las tuberías públicas. Y nos dirá también que deja la conselleria mejor que nunca, pero la realidad es que la Comisión Balear de Medio Ambiente y Recursos Hídricos retrasan más de tres años los proyectos de vida de muchas familias. Y todo esto con el presupuesto más grande de la historia.

Por tanto, además de los éxitos, que seguro que nos contará ahora en su respuesta, ¿podría hacernos una valoración humilde de su gestión estos años y reconocer también todo lo que han sido incapaces de hacer?

Muchísimas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia a tothom. Sr. Bonet, la meva valoració és més que positiva.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I DÍAZ:

Gràcies, president. Sr. Mir, amb tot el respecte i l'estima que li tenc, acaba de deixar ben evident que el seu cicle s'ha acabat, ho va dir i, a més, és evident ara, però el cicle de tota l'esquerra també s'ha acabat.

Y se ha acabado porque ustedes ni tienen ideas, y lo acaba de demostrar, y sus políticas han fracasado. Su política medioambiental se ha basado en prohibir, en limitar y en atacar a la propiedad privada. Sin ir más lejos, ustedes serán recordados como los que intentaron eliminar todos los chiringuitos de todas las islas, amparándose en una falsa protección del medio ambiente.

Y ¿sabe qué le digo? Que el medio ambiente no se protege a golpe de BOIB con prohibiciones, el medio ambiente se protege con gestión, se protege con incentivos y se protege con colaboración, y a su gobierno le ha sobrado propaganda y le ha faltado gestión, y para muestra la imputación de su compañera en el Ayuntamiento de Palma, la Sra. Neus Truyol,...

(Remor de veus)

... que la Fiscalía le pide cuatro años de cárcel por delito medioambiental, ¡qué ironía!, ¿verdad? Cuatro años de cárcel la Sra. Neus Truyols, que es su candidata...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. BONET I DÍAZ:

... y su socia, su socia también.

Lo dicho, en esta comunidad hacen falta menos propaganda y más gestión.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Bonet. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

Per tant, Sr. Bonet, vostès avui, tots vostès avui amb totes les seves intervencions tenen la gran oportunitat de mostrar dignitat, si és que en tenen, i de demanar disculpes a la ciutadania d'aquestes illes, perquè el Partit Popular, Sr. Bonet, és corrupció.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Bonet, lliçons al Partit Popular ni una, de fet, el Govern del pacte el que ha fet al llarg d'aquests vuit anys en política mediambiental és arreglar els desastres que va fer el pitjor conseller de Medi Ambient de la història de les Illes Balears, que va ser el Sr. Company.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Aquest govern va impulsar un decret de sequera que durant dos anys el Partit Popular va amagar.

Gràcies, Sr. Conseller.

En el cas d'Eivissa aquest govern ha aprovat dos plans hidrològics, precisament un d'urgència, per mor que la Comissió Europea, si ho recorda, anava a sancionar la comunitat autònoma per les deficiències del Pla hidrològic del Sr. Company.

I.2) Pregunta RGE núm. 1830/23, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a igualtat i violència masclista a l'adolescència.

Segona pregunta, RGE núm. 1830/23, relativa a igualtat i violència masclista a l'adolescència, que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Sureda.

Aquest govern ha recuperat el cànon de sanejament que, entre altres coses, ha permès la construcció del tanc de tempestes de Palma i ha executat 420 milions d'euros d'acord amb aquesta impost.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Aquest govern ha passat de creure en una guarda d'ovelles a recuperar cinquanta llocs de treballs estructurals a l'IBANAT, a equiparar els sous dels treballadors i a allargar de quatre a sis mesos els contractes dels treballadors de temporada, a part de millorar els equipaments i els centres de treball.

Gràcies, president, senyores i senyors diputades, molt bon dia. Sra. Consellera, li reformularé l'exposició de la pregunta, malgrat el fons sigui el mateix. Des de l'IBDona es posaren en marxa unes ajudes als municipis per fer plans d'igualtat alguns dels quals han analitzat la prostitució i la violència masclista que els envolta, altres la igualtat i la percepció de les violències masclistes en l'adolescència, que, a la vegada, es poden reforçar amb altres estudis d'aquests mateixos temes que es fan a la població en general i no a un lloc concret.

Aquest govern ha protegit 186.615 hectàrees. Ha recuperat la dignitat del Parc Natural de Llevant, que el Sr. Matas va reduir a la seva mínima expressió. Ha ampliat s'Albufera en protegir Son Bosc, ha protegit el Parc Natural d'Es Trenc i ha fet de Cabrera el Parc Nacional més gran de tota la Mediterrània occidental.

Avui, a aquesta darrera pregunta d'aquesta legislatura, hem volgut centrar dos conceptes per a nosaltres imprescindibles per al futur: la joventut i la igualtat. És necessari fer front a les violències masclistes des d'un coneixement de base de la realitat que ens envolta i es necessita un diagnòstic per poder fer front a realitzar accions conjuntes i continuades entre els diferents agents que interactuin en el territori per poder posar totes les eines que puguin donar solucions.

Aquest govern ha aprovat una llei pionera de residus.

Aquest govern, per primera vegada, ha publicat el compliment de les depuradores, cosa que el seu partit amagava.

Ens preocupen molt algunes conductes en adolescents, com la visió contínua que es té de la pornografia com a mecanisme d'aprenentatge de les conductes afectivosexuals, el 25% de la joventut d'entre 15 i 18 anys admeten haver vist pornografia durant la darrera setmana.

Aquest govern ha protegit territori a través de dos decrets molt ambiciosos des del punt de vista territorial, el Decret llei 9/2020 i el Decret llei 10/2022.

Aquest govern ha aprovat una norma pionera, com és el Decret per a la conservació de la posidònia.

Per altre costat, es normalitza la gelosia entre les parelles, fins i tot de més joves, a més que el control amb les noves tecnologies per a ells és normal perquè demostra l'estimació que se'ls té. I això ens preocupa molt.

Com veu, Sr. Bonet, aquest govern ha treballat molt aquests darrers anys des de la il·lusió i des de la convicció, no només en matèria ambiental sinó en qualsevol de la resta de matèries.

En canvi, Sr. Bonet, el seu partit, després de vuit anys, liderat per la seva presidenta, amb vostè i la seva cúpula, després de vuit anys se segueix reunint amb persones corruptes, amb persones que estan condemnades i aconpleixen actualment condemna.

Davant aquestes situacions, Sra. Consellera, ens agradaria saber, amb els diferents estudis sobre la igualtat i violència masclista en l'adolescència, quines accions es poden plantejar

davant la greu situació de normalitzar la gelosia amb el control de les xarxes socials?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputades. Sra. Sureda, jo crec que la preocupació la compartim, la comparteixen, el Govern comparteix aquesta preocupació, de fet, hem parlat sempre que la igualtat és l'únic antídote possible per tal que la igualtat de gènere es doni a la nostra societat i no hi hagi violències masclistes.

Les noves tecnologies tenen coses bones, però les noves tecnologies aporten un repte substancial per part d'aquest govern i la resta de governs i, sobretot, el que ens ha de fer reflexionar és que és un repte sobretot a nivell europeu, perquè la xarxa Internet moltes vegades no té el fre d'una frontera administrativa.

Com vostè sap, aquest govern, des de l'any 2019, té en marxa el Pla de Coeducació, un pla de coeducació que ha arribat a totes les nostres escoles, hi ha una agenda coeducació a tots i cadascun dels centres educatius d'aquesta comunitat autònoma, que precisament una de les feines essencials que fan és aquesta.

Dins aquest Pla de Coeducació, aquest passat 25 de novembre, vàrem aprovar el primer Pla de lluita contra la violència dins el Pla de coeducació, que cercava dues coses, per una banda, poder detectar la violència masclista que es produeix a l'entorn dels joves, dels nostres adolescents, que són a les nostres escoles, però també detectar les violències masclistes, que no tenen per què ser violències físiques moltes vegades, entre els mateixos joves. I és aquest plantejament que fa vostè de l'assetjament a les xarxes, del control del mòbil, del control de la forma de vestir, del control dels amics amb els quals poden o no poden anar les companyes, etc.; és perquè es plantegi aquest tipus de..., que es detectin aquestes actuacions i, al mateix temps, perquè també s'hi pugui actuar.

I vàrem encarregar a la Universitat de les Illes Balears, perquè ens preocupava molt aquest tema, un estudi sobre l'afectació de la pornografia entre els nostres adolescents, que vostè ha donat un parell de dades d'aquest estudi, i que és molt preocupant, i, a més, li vàrem demanar a la Universitat de les Illes Balears que fes un plantejament d'accions de futur. I aquest plantejament d'accions de futur es feia, vaig demanar comparèixer en aquest Parlament per poder retre comptes d'aquest estudi, no ha estat possible perquè els *tempus* són els que són, però sí que és una eina que ens servirà a tots i a totes per tal de poder, sobretot, atacar la pornografia com una escola de sexualitat per als nostres adolescents. No és l'escola de sexualitat dels nostres adolescents ni ho pot ser...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Molt breument. És vera que s'ha fet feina, però queda molta feina a fer, s'ha fet la diagnosi, però jo crec que el més important per afrontar el problema és, sobretot, veure que hi ha un problema i, a partir d'aquí, és quan es pot afrontar.

I què es necessiten? Campanyes de conscienciació, crec que impactants, perquè vegin el que pot passar; temàtiques sexuals i de rols clars en educació a les aules; xerrades amb pares, perquè tinguin consciència del que els envolta; i, entre les quals moltes de les accions que supòs que ja es fan.

Gràcies, consellera. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sra. Sureda.

I.3) Pregunta RGE núm. 1835/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a gestió de la Conselleria de Salut.

Tercera pregunta, RGE núm. 1835/23, relativa a gestió de la conselleria de Salut, que formula la diputada Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente, buenos días a todos. Sra. Gómez, acaba la legislatura y este es probablemente el último pleno en el que tengo ocasión de preguntarle sobre su gestión al frente de la Consejería de Salud.

Aprovecho para hacer balance y creo que es una buena ocasión para preguntarle si su gestión ha sido objetiva y transparente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Diputada. La veritat és que s'ha fet feina, s'ha fet molta feina durant aquests vuit anys, una feina centrada en el pacient,

sobretot, amb l'ampliació de l'oferta de serveis, amb la contractació de més professionals i amb la recuperació de tots els drets perduts a la legislatura del Partit Popular, ja sabem què succeeix en aquesta comunitat autònoma i en el país quan governa la dreta.

Hem volgut reforçar, i ho hem fet? Sí, objectivament i amb molta transparència. Les dades estan publicades, abans no hi estaven, tenen a disposició tot tipus de dades sanitàries de quina és la nostra gestió.

Per tant, acab aquesta primera intervenció com l'he començada: la dreta, quan governa, destrueix la sanitat pública i, l'esquerra, l'enforteix.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sra. Gómez, su cinismo no deja de sorprendernos porque, en general, la gestión de Armengol y sus consejeros socialistas, comunistas y separatistas, ha sido catastrófica, tanto por ineficiencia como por la falta de ética y transparencia, con múltiples escándalos y burlas a la ley.

Pero de todas las consejerías, sin duda la suya, Sra. Gómez, se lleva la palma: con miles de compras de toda índole, con dinero público, de forma ilegal, según advierten tanto la Sindicatura de Cuentas como el Consejo Consultivo; cientos de contratos, también ilegales: adjudicaciones de cafeterías, servicios de telefonía, servicios de limpieza, todo ilegal; comisiones a un despacho de abogados vinculado al PSOE, por la compra de mascarillas; pagos millonarios por un servicio fraudulento de ambulancias aéreas a una empresa vinculada a exdirigentes del PSOE; negación de la atención médica a miles de ancianos clasificados en rojo, por el simple hecho de ser dependientes y vivir en una residencia; adjudicación de farmacias burlando las sentencias judiciales, los tribunales dicen que se han adjudicado 18 farmacias de forma ilegal y, para arreglarlo, se sacan de la manga adjudicarles otra farmacia, en concepto de indemnización; luego, supimos lo de los sobresueldos ilegales por valor de medio millón de euros; y lo de su marido, que lo tuvo siete años nombrado director del Servicio de Salud, y acabó dimitiendo cuando los tribunales dictaminaron que había beneficiado a su propia hija en unas oposiciones.

Y, cuando creíamos que ya no podía sorprendernos más, resulta que monta un concurso extraordinario para que la gente que ha estado colocada a dedo pueda pasar a ser personal fijo de la consejería: baremo de méritos para técnico de la función administrativa por concurso extraordinario, apartado 1, letra g): "Por cada mes de servicio prestado como cargo directivo en el Servicio de Salud, 0,23 puntos", o sea, que puede tener más puntos un cargo político, por serlo, que otro con un doctorado. ¿Y los principios de mérito y capacidad? ¿De verdad cree que

tener el carné del PSOE es un mérito para conseguir plaza fija en una consejería?

Su desvergüenza no tiene fin, pero su gestión de corruptelas y nepotismo, sí. Y en dos meses, afortunadamente, llegará a su fin.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La veritat és que VOX sí que destaca per la seva transparència, és tan transparent que no ha fet ni una proposta en matèria de salut, ni avui ni mai.

Però si que veiem el que proposen a la sanitat d'aquesta *España única y grande*, vostès a nivell nacional, ocurrències, ocurrències una darrere l'altra: recentralitzar la sanitat pública, per exemple, recentralitzar. Vostè pensa que si recentralitzen faran una unitat bàsica a Montuïri, a Sant Joan, a Santa Margalida? Sí? No!, vostè no ho ha viscut, jo sí.

Retallar la cartera de serveis perquè, per a què serveix l'evidència científica?, que diu que de cada vegada s'ha d'especialitzar més. No: retallem i deixem un model de beneficència. Això és el que planteja el seu partit.

O implantar un copagament, perquè només el puguin pagar aquelles persones que el poden pagar, que ja han nascut de sèrie, afortunades, copagaments, sí.

Ocurrències, una darrere l'altra, una darrere l'altra, Sra. Diputada.

I, miri, si qualque cosa tenim clara a aquest govern progressista és enfortir la sanitat pública. Per això continuarem governant, perquè aquesta societat es mereix una planificació, una avaluació, una aposta per la sanitat pública,...

(Remor de veus)

... i això només ho pot fer un govern progressista, sí, i una gestió -efectivament, Sr. Sgreras, gràcies per dir-m'ho.

Ni una passa enrere per la sanitat pública...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

..., no consentirem ni una passa enrere per la sanitat pública

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 1820/23, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'economia després de vuit anys de Francina Armengol.

Quarta pregunta, RGE núm. 1820/23, relativa a situació de l'economia després de vuit anys de Francina Armengol, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días. Sr. Conseller, ¿qué valoración hace de la situación de la economía después de ocho años del Govern Armengol?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Una valoración muy positiva. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Conseller, la realidad es que Baleares ha ido perdiendo competitividad y posiciones en la renta per cápita desde que la izquierda gobierna porque han confundido atajar debilidades con prohibir e intervenir.

Ustedes no han tenido proyecto, no han sabido gestionar el éxito y, ocho años después, con más recursos que nunca, ni han desestacionalizado ni han diversificado la economía. No han combatido la oferta ilegal ni el intrusismo, ni han dado herramientas legales para ello, pero se van a Bruselas a exigir soluciones cuando ustedes no han gestionado lo que pregonan.

No han acabado con el turismo de excesos, que se combate con calidad y no por decreto. No han crecido en valor, solo en volumen, con ustedes: 150.000 plazas más, el mayor incremento de toda la historia. No tenemos centro de formación anunciados, ni el de turismo ni los de náutica. No han destinado el ITS ni a turismo ni a medio ambiente, y seguimos con los vertidos fecales en las playas. Cero reconversión de zonas

turísticas, ni los 100 millones anunciados, ni los 50 millones anunciados, nada ejecutado, el sector ha cumplido pero usted no.

Y ha centrado la mejora laboral en las camas elevables, que las camareras ya nos dicen que no son operativas...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

... y lo que piden es definir la carga de trabajo, que todavía no tienen, o la jubilación anticipada, que usted no reclama.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Y, Sr. Conseller, usted miente diciendo que Baleares ya ha superado los niveles de riqueza previos a la COVID, el PIB prepandemia no se recuperó en 2022 y FUNCAS asume que a lo mejor no será ni en 2023.

Lo que sí que ha hecho usted es no dejar que la realidad le estropee un titular, atrincherarse en las estadísticas que más le convienen, mientras los trabajadores siguen empobreciéndose por la inflación, arrogarse las medallas que no son suyas, mientras amenaza a las empresas.

Usted es el de los hechos consumados disfrazados de diálogo, el de la injerencia disfrazada de mediación; usted es el que reprocha al sector que se queje, con todo lo que el Govern ha hecho por ellos, lo cual suena a matonismo; y usted es el de la moratoria a tradición que va en contra de los pequeños.

Afortunadamente, todo esto se acaba, Sr. Conseller. Usted prosiga con su propaganda y su demagogia, le quedan 61 días.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Cabrera, siento mucho que su última intervención haya sido con el tono que ha empleado y cómo lo ha dicho. Yo pensé que iba a decir que cuando empezamos en el 2015 a gobernar había en estas islas 369.000 personas afiliadas a la Seguridad Social y que ahora hay

463.000, 100.000 trabajadores más en estas islas que en 2015, 100.000 trabajadores.

(Alguns aplaudiments)

También pensé que diría que cogimos el desempleo en 67.000 personas desocupadas -el Sr. Costa se ríe porque sabe que sus políticas sí que eran un fracaso-, y ahora son 40.000 personas desocupadas en un mes de febrero, los mejores datos de nuestra historia en materia de desempleo.

(Remor de veus)

Por tanto, algo habremos gestionado bien la economía para tener más empleo que nunca y menos desempleo que nunca, tras una pandemia y una recuperación gracias a los ERTE, a la protección que ustedes jamás hicieron, ni jamás harán.

(Alguns aplaudiments)

Pero lo importante no es hablar solo de números, sino de la calidad de los números, cuando empezamos a gobernar, 8 de cada 10 contratos eran precarios y temporales en estas islas, gracias a ustedes. Ahora 7 de cada 10 contratos...

(Remor de veus)

... son indefinidos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... o fijos discontinuos en estas islas, con más calidad en el empleo que nunca...

(Alguns aplaudiments)

..., gracias a una reforma laboral que ustedes ni soñaron ni hicieron ni prepararon, y votaron en contra. Eso es el Partido Popular de la precariedad.

Cuando empezamos a gobernar en estas islas, como muchísimo, porque ustedes no querían mediar, porque ustedes no querían dirigir, porque ustedes no querían gestionar la economía, los salarios de las camareras de piso a las que usted habla crecían menos de 40 euros al mes, y ahora, cuando acabe este convenio de hostelería, habrán crecido cada mes 350 euros. Esa es la diferencia entre ustedes y nosotros,...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... más de 350 euros de diferencia, buscar la calidad de vida.

Pero sobre todo...

(Remor de veus)

..., sobre todo...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrera, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... sobre todo, y lo más importante, dignidad, dignidad y lealtad, lealtad a los trabajadores y trabajadoras de esta comunidad autónoma, lealtad hacia ellos, hacia la mejora de sus calidades de vida, no como ustedes, que vuelven a la indignidad de pactar con lo peor de nuestra historia, con la corrupción de nuestra historia es con la que ustedes pactan las listas, nosotros las pactamos con los trabajadores y trabajadoras de esta comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments)

Y jamás..., y jamás..., y si de algo estoy orgulloso es que a mí jamás me dedicarán esto, jamás me dedicarán esto las *Kellys*, será porque ella, Marga Prohens, hace una media de 60, 70 camas al día y habla con conocimiento de causa.

(Remor de veus)

¿De verdad estos son los políticos que nos representan?

(Continua la remor de veus i petita cridòria)

En agosto le invito a venir un solo día conmigo a arrastrar todas esas camas y entonces qué opina, lo hará porque...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

Silenci, per favor... Silenci, per favor... A veure...

Sr. Conseller... Sr. Conseller!...

(Continua la cridòria)

Silenci, per favor... Silenci, per favor.

Simplement vull recordar-los que som al Saló de Plens, en el darrer ple d'aquesta legislatura, i el missatge va per a tothom.

I.5) Pregunta RGE núm. 1822/23, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la sanitat pública després de vuit anys de Francina Armengol.

Cinquena pregunta, RGE núm. 1822/23, relativa a situació de la sanitat pública després de vuit anys de Francina Armengol, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borràs.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Si algú necessita un Trankimazin li puc fer una recepteta.

(Algunes rialles i remor de veus)

Vuit anys després...

(Remor de veus)

... i amb més recursos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

... econòmics i personals que mai, com valora...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

... la seva gestió?

(Continua la remor de veus)

Vuit anys després, i amb més recursos de personal i econòmics que mai, com valora la seva gestió?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Diputada, la valoro doncs molt millor que com vostès la varen deixar el 2015, i encara

serà molt millor el 2027 quan la presidenta Armengol dugui 12 anys governant en aquesta terra.

S'han millorat de manera notable les condicions laborals, com vostè ha dit, perquè tenim més pressupost, però el sabem invertir i gestionar. Tenim inversió en infraestructures de 300 milions d'euros i 150 més en projecció per als propers anys, tenim projecte, tenim futur.

Ha augmentat la cartera de serveis de tots els hospitals d'Atenció Primària i del 061, i aquesta és la línia en la qual continuarem i continuam treballant.

Hem ampliat les places en formació, però a la propera legislatura encara en tendrem més, també de professionals que es formen aquí, especialistes.

Afortunadament, Sra. Borrás, hi ha hagut un govern progressista en aquesta terra per fer front a una pandèmia i per gestionar una pandèmia, perquè les comunitats autònomes on governa el Partit Popular tenen les retallades com a principi bàsic, *véase* Andalusia o Madrid, on vostès governen.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Consellera, el que acab de sentir em preocupa i em preocupa molt, perquè no hi ha més cec que el que no vol mirar, ni més sord que el que no vol sentir, i vostè no escolta i no vol sentir ni els professionals, ni els professionals d'Atenció Primària, que tots li protestaren, ni els coordinadors, que tots li protestaren. Però el més trist és que no vol sentir els malalts, els malalts que en el baròmetre sanitari més del 90% li diuen que la sanitat d'aquestes illes necessita un canvi, i els malalts que cada dissabte es manifesten davant Can Misses i li diuen que han fugit especialistes, que han fugit els oncòlegs, que han fugit els anestesistes, que han fugit els radiòlegs, que han cap els traumatòlegs, perquè vostès no tenen cap pla.

Vostès tenen un problema molt important amb la gestió i amb la planificació.

La setmana passada em va dir que no parlàvem de la COVID, perquè no ens interessava, idè n'hi farà cinc cèntims. Miri, vàrem ser una de les comunitats autònomes que no va preveure cap de les sis onades, vàrem tenir els hospitals súper plens a totes les onades; vàrem ser una..., encara les patim les onades, vostè mateixa ho diu, vàrem ser una de les comunitats autònomes que vàrem tenir més restriccions, i se'ls va ocórrer aixecar-les amb un concert de reggaeton, vàrem ser portada nacional.

(Algun aplaudiment)

Si parlem de vacunació estam a 10 punts per sota de la mitjana de vacunació, això sí, els seus directius, aquests que es procuren la plaça, aquests es vacunaren els primers, poca ètica i poca transparència.

Però sí parlarem d'assistència sanitària i va dir que no eren certes moltes coses, i jo li diré: no era cert que hi hagués 80.000 persones, n'hi ha 83.000 en llista d'espera. I no és cert que han promès nous centres de salut i no n'hi ha cap de fet? I no és cert que hi ha menys llits a l'Hospital General?

Tenen un problema de gestió, consellera, i això és la realitat.

I també és cert, és molt cert, que tenim 5.000 nins sense pediatre, que som la comunitat autònoma que fem menys proves de taló i la comunitat autònoma que vacunam menys.

Vostès ara..., això li dic que és la realitat, la realitat és aquesta, consellera. A vostè li deix la propaganda, els progressistes, com vostè, no saben ni promocionar la salut ni prevenir la malaltia i molt menys protegir la gent, com vàrem veure ahir amb els aqüífers.

Molt gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Les mentides per repetir-les molt no tornen realitat, Sra. Diputada.

La revolució sanitària que prometia el PP a la darrera campanya que varen fer, sap en què va consistir, la revolució sanitària del Partit Popular? Va consistir a tancar els centres de salut els horabaixes; va consistir a deixar 26.000 persones fora del sistema sanitari, les més vulnerables;...

(Alguns aplaudiments)

... va consistir a posar copagaments als pensionistes, als pensionistes!, Sra. Diputada, a la targeta sanitària, a augmentar les llistes d'espera com mai, teníem pitjor resultat de llistes d'espera el 2015 que avui; tancar l'Hospital... intentar tancar l'Hospital General, retornar, retornar, que es va retornar, Sra. Presidenta, el Verge del Toro a la Tresoreria de la Seguretat Social...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

...; no fer absolutament res a Son Dureta.

Nosaltres sí que escoltam i escoltam bé...

(Remor de veus)

..., escoltam a qui hem d'escoltar, no escoltam corruptes, no escoltam persones que estan condemnades, escoltam pacients, escoltam professionals, escoltam entitats...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., escoltam tothom, i construïm una sanitat amb les seves preocupacions, perquè, com li he dit altres vegades, les preocupacions dels ciutadans de les Illes Balears són les preocupacions del Govern. I volem continuar governant, continuarem governant per estar al costat de la gent.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 1881/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a presentació pública del parc sanitari nou de Son Dureta.

Sisena pregunta, RGE núm. 1881/23, presentada en substitució de la RGE núm. 1838/23, relativa a presentació pública del parc sanitari nou de Son Dureta, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia a tothom. Consellera, el passat dijous el Govern, amb tres consellers i el batle de Palma, en el Castell de Bellver, va presentar el parc sanitari nou de Son Dureta. Els arquitectes del projecte varen explicar als presents el tema dels mòduls, de la distribució arquitectònica, vostè va fer una trajectòria històrica i va explicar el pressupost de l'edificació.

Del que vostè no va informar les entitats allà presents és del nombre de professionals que seran necessaris. I ja que això no es va fer allà i per la importància que nosaltres consideram que era per als presents, els usuaris, famílies i evidentment per al nostre grup parlamentari, li demanam si ens pot assegurar que aquest complex sanitari disposarà dels professionals necessaris per donar una resposta adequada amb metges, infermeres, tècnics de cures d'infermeria i fisioterapeutes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sr. Diputat, bon dia. La construcció de Son Dureta és un procés llarg, és una obra molt important i el primer edifici estarà d'aquí quatre anys, jo crec que la pandèmia si qualque cosa ens ha ensenyat és a no ser agosarats i fer prediccions a quatre anys del que passarà. El que passarà no li puc dir.

El que sí li puc dir és que aquest Govern planifica i continua planificant per incrementar les places en formació de residents, les places en formació en medicina i les places en formació d'infermeria i de formació sanitària. I que fem, sens dubte, tot el possible, per tenir les places necessàries tant per al nou Hospital de Felanitx, com per al nou Hospital de Son Dureta, o la desena de centres de salut que es construeixen en aquests moments.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Vostè deduirà el escepticisme del nostre grup parlamentari en aquest tema, consellera, perquè, evidentment, hi ha una trajectòria de quatre anys, però és que n'hi ha una trajectòria de 8 enrere, i vist els números no li sortiran. Vist el fracàs que ha fet la política del pacte d'aquest govern en matèria de captació i fidelització de professionals, vista la manca d'oncòlegs, pediatres, al·lèrgòlegs, psicòlegs clínics i metges de família, gairebé a totes les àrees de salut, especialment a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera. Vista la ràtio de targeta sanitària que encara suporten els nostres professionals sanitaris, evidentment, amb una sobrecàrrega de feina, que afecta la salut i la qualitat de l'atenció. Vista l'elevada demora i l'estancament en reduir la llista d'espera que encara es pateix, hi ha una trajectòria consellera, i si fa una projecció matemàtica, evidentment, no li surt.

I si vostè obri més hospitals, els qual nosaltres estam ben d'acord que són necessaris, encara agreuja més aquesta previsió optimista que vostè fa.

El que esperàvem en aquesta sisena presentació del projecte de Son Dureta, allà, en el Castell de Bellver, és que vostè donés expectatives, però no frustràs les expectatives als allà presents, perquè una frustració sobre un escenari idíl·lic, com vostès varen presentar, però que, a més a més, suposarà que tal volta aquesta instal·lació no tindrà personal, ni serà eficaç, ni serà eficient, ni donarà una resposta de qualitat a l'atenció sanitària.

I, miri, ja que el Govern convocava això, una altra vegada en el Castell de Bellver, hauria d'haver esperat aquesta setmana a tenir el nou ministre de Sanitat i a la ministra d'Hisenda i que es comprometessin aquí, amb el REB, amb dotar-ho com pertocava; que es comprometessin a actualitzar...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... el compliment de la insularitat als professionals sanitaris, i li donassin suport explícit a vostè, com nosaltres li hem donant, per llevar qualsevol peatge per facilitar que vinguin aquí professionals sanitaris, un peatge que li mantenen a vostè els seus socis de govern.

I, miri, nosaltres el que li demanam és que, d'aquesta marató que vostès fan de reinauguracions d'alguns projectes, la dediqui més a fidelitzar, a captar professionals i a comprometre-ho amb el ministeri el temps que encara vostès hi són.

Moltes gràcies.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Jo no sé quina necessitat tenen de donar aquesta visió catastrofista. Presentam un dels projectes més importants que es fan durant aquesta legislatura, que parlam d'una inversió de més de 170 milions d'euros. Haurien d'estar contents, Sr. Gómez! Anem passa a passa, anem passa a passa.

El primer que li vull dir és que tothom que ve a aquesta comunitat autònoma és benvingut, cada setmana s'incorporen metges que vénen de la península, cada setmana, cada setmana, una rera l'altra. Per tant, qualque atractiu deuen tenir aquestes illes, aquest projecte sanitari i aquesta gestió d'aquest Govern perquè els metges vulguin venir.

Però, a més s'ha posat en marxa la primera Facultat de Medicina, però ja hem demanat una ampliació de places. L'ampliació de places, això vol dir mirar no a curt termini, com fan alguns, a mig i a llarg termini...

(*Remor de veus*)

... i s'han ampliat les places, s'han ampliat les places d'infermeria, 200; s'ha posat en marxa al CESAG 50 places de d'infermeria més; les places de formació de tècnics en cures d'infermeria, han passat de 2.300 durant l'any 2015 a 3.500

enguany. Per tant, es formen professionals per donar resposta al futur, perquè la nostra mirada, Sr. Gómez, és a mig i a llarg termini, perquè volem unes illes diferents, volem unes illes que siguin magnífiques i atractives per a tothom, i no hi ha impediments per venir a aquesta terra, els que vostès volen posar, però no n'hi ha més.

Perquè ens preocupam per avui i també ens preocupam per demà, i no pensam en rèdit electoral, Sr. Gómez, pensam en els ciutadans.

Gràcies, president.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1819/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació financera i fiscal després de vuit anys de Francina Armengol.

Setena pregunta, RGE núm. 1819/23, relativa a situació financera i fiscal després de vuit anys de Francina Armengol, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Consellera, perquè tothom ens entengui, la pregunta queda feta en els seus propis termes, perquè l'herència que ens deixa Armengol en política fiscal i financera és un desastre, té més passius que actius, té més hipoteques i té més impostos que mai. Vostè mateixa hi renuncia a la seva herència i parteix a córrer cap a fer oposició a l'Ajuntament de Palma, així com es veuen obligats a renunciar a la seva herència milers de famílies de les Illes Balears, perquè no la poden pagar.

Dit això, dit això, crec que es fa necessari fer una altra cosa, perquè avui la presidenta Armengol ha provat de treure els dòbermans i li han sortit els cans bufons, covards, perquè no s'atreveixen a contestar en el primer torn de paraula i contesten a la rèplica i miren de tirar fang, curts de memòria i amb memòria selectiva, només se'n recorden dels casos de l'any tirany del Partit Popular, i no s'atreveixen a parlar dels casos de corrupció del Partit Socialista d'aquesta legislatura.

Veuen on s'asseu la presidenta Armengol? Veuen el seu clatell? Allà hi ha els llinatges dels màxims implicats dels casos de corrupció del Partit Socialista d'aquesta legislatura...

(Alguns aplaudiments)

..., els llinatges Cano i Costa, cas "Multimèdia" i caso "Puertos"...

(Remor de veus)

..., i vostès només parlen d'uns i no s'atreveixen a parlar dels altres...

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

..., ni en el darrer plenari, ni durant tota la legislatura.

Per tant, consellera, vist l'estil que han tengut els seus companys, jo crec que som més elegant, li dic a la primera intervenció, perquè vostè, Sra. Consellera, pugui fer-me una valoració del cas "Puertos" i del cas "Multimèdia"...

(Alguns aplaudiments)

..., i no sigui tan covarda com el Sr. Negueruela, que dels casos va passar a "no hay caso", a després "el caso es un secreto".

Me la farà, Sra. Consellera, la valoració del cas "Puertos" i del cas "Multimèdia" o no s'hi atrevirà? Perquè la nostra presidenta i candidata...

(Se sent una veu de fons que diu: "oh!" i remor de veus)

..., per un dinar ha donat més explicacions que la presidenta Armengol, pel sense fi...

(Petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... dels whatsapps que té la presidenta...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... amb Joan Gual...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

..., l'imputat pel cas "Ports", amb missatges totalment confidencials, totalment personals i allà on es deduïa la seva submissió total.

Per tant, ens farà el balanç fiscal, ens farà el balanç financer o s'atrevirà en els dos minuts a fer una valoració del cas "Puertos" i del cas "Multimèdia", que afecten la presidenta Armengol, el Partit Socialista i aquesta darrera legislatura?

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sr. Sagreras, s'han passat la legislatura mentint, difamant, destruint, blanquejant l'extrema dreta votant en tot el que afavoria la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma, generant desconfiança i patiment, perquè pensen que si la gent pateix, vostès són més forts, si la gent desconfia, vostès són més forts...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., si tenen un imputat assegut a les seves files, vostès es pensen que així són més forts, per això recuperen José María Rodríguez, símbol de la corrupció a l'Ajuntament de Palma, amb un menyspreu absolut a les institucions, amb una sensació que tenen d'impunitat absoluta, amb un menyspreu absolut per la ciutadania de Palma i per la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma, perquè pensen...

(Alguns aplaudiments)

... que com pitjor, millor, com més enrenou, com més desconfiança, com més desprestigi, al Partit Popular li anirà millor i podrà pactar amb l'extrema dreta per generar encara més patiment a aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus)

El mateix patiment que varen generar quan governaven en llevar la targeta sanitària als immigrants, en llevar serveis públics, en acomiadar funcionaris, en generar un increment de deute de 3.500 milions, 2.000 milions de dèficit acumulat.

Nosaltres hem construït una administració en la qual la ciutadania confia, on la ciutadania ha estat protegida, a la qual hem acompanyat; hem equilibrat els comptes públics, hem fomentat el diàleg, la participació; és un projecte comú de prosperitat per a aquesta comunitat autònoma.

I vostès continuen amb diversions perquè els fa gràcia aquesta sensació de corrupció generalitzada...

(Remor de veus)

... que varen deixar a aquesta comunitat autònoma, amb el Govern del Sr. Matas i amb el Sr. Rodríguez a l'Ajuntament de Palma.

Nosaltres continuarem fent feina per la convivència, per un projecte compartit, per un futur de prosperitat per a la gent d'aquesta comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 1821/23, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'educació després de vuit anys de Francina Armengol.

Vuitena pregunta, RGE núm. 1821/23, relativa a situació de l'educació després de vuit anys de Francina Armengol, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president, molt bon dia, diputades i diputats. Sr. Conseller, quina valoració fa de la situació de l'educació després de vuit anys de Francina Armengol?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Durán, moltes gràcies per la seva darrera pregunta que farà i que jo li contestaré i, per tant, li desig el millor a nivell personal i professional, però el pitjor a nivell polític, que sigui aquí una altra vegada la propera legislatura, com serà així.

Faig una valoració positiva en saber d'on veníem, en saber què ens costa i en saber que mai no havia estat tan bé l'educació a les Illes Balears com ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Després de la seva propaganda, com sempre, la realitat. Vuit anys de Francina Armengol, i repassant els objectius que vostè es marcava a la campanya electoral del 2015 i els objectius que vostè es marcava a la campanya electoral del 2019, podem concloure, amb dades i de manera objectiva, que ha estat un fracàs absolut, Sr. Conseller.

Un fracàs del Pla d'infraestructures del qual vostè n'estava tan orgullós, 2016-2023: havien de fer 26 centres, havien d'acabar amb els barracons en aquesta autònoma. Idò, amb vostè, a l'any 2023, hi ha més barracons que a l'any 2015.

(Alguns aplaudiments)

... I dels 26 centres, 26 centres que vostè havia de fer, n'ha fet 5. A Mallorca n'havien de fer 16, n'han fet tres. A Menorca n'havien de fer 5, n'han fet un. I a Eivissa n'havien de fer 5 i n'han fet 1. El que deia, un fracàs absolut.

I no hi ha cap excusa que valgui, Sr. Conseller, han tengut més doblers que mai, fons ITS, fons europeus, convenis amb els ajuntaments per tenir els doblers i finançar aquestes infraestructures, però no, ha mancat gestió, i vostè ho sap.

Un fracàs en el consens que vostè volia per a la primera Llei educativa d'aquesta comunitat autònoma, després que la presidenta Francina Armengol es reunís amb MÉS per Mallorca al Consolat i tiràs per terra tota la feina que hàviem fet molts durant mesos. I la presidenta el va fer quedar a vostè en molt mal paper, Sr. Conseller.

Fracàs en l'aplicació de la LOMLOE, en imposar a Balears un sistema..., ha estat l'única comunitat autònoma en què han imposat un sistema de criteris d'avaluació amb presses, que la comunitat educativa no vol de cap de les maneres perquè la carrega d'una immensa càrrega burocràtica i que, a més, desorienta i enganya famílies i alumnes, Sr. Conseller; i que, a més, només servirà per amagar el fracàs escolar. I no ho diu el Partit Popular, ho diu el Sr. Alejandro Pitaluga, que és el número 2 de la llista del Parlament de la Sra. Pilar Costa, d'Eivissa, a un article meravellós, que li recoman, que es diu *El despropòsit de la LOMLOE*.

Fracàs i engany amb el seu compromís d'educació dels Acords de Bellver que deien que aquesta legislatura tendriem l'educació universal i gratuïta 0-3. Hem hagut d'esperar que vinguin 4.800.000 euros de l'Estat per implantar el darrer any, just a l'etapa 2-3 i deixar fora el 70% de nins d'aquesta comunitat autònoma, quan vostè sap que la gran majoria d'aquests nins que vostès han deixat fora es troben en llista d'espera per a una plaça a una escola pública, i vostè ho sap.

Fracàs i engany amb educació inclusiva, fracàs i engany amb la formació professional i fracàs i engany amb els docents, quan vostè ara, després de no haver fet res en vuit anys, ens ven un acord marc perquè la resta en el pròxim govern, la presidenta Margalida Prohens, el pagui...

(Petita cridòria)

..., la presidenta Margalida Prohens el pagui...

(Remor de veus i petita cridòria)

Sr. Conseller...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Això és vostès, les nostres polítiques, els nostres acords, el nostre present i el nostre futur, aquesta és la realitat...

(Alguns aplaudiments)

... aquesta és la realitat. Seria interessant, Sra. Durán, que d'una vegada començàs a tenir un sentit real de l'educació...

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera de manera inintel·ligible i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, Sra. Durán.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Durán...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

... quan vostè parla, jo l'escolt. Això és una falta d'educació parlamentària que tot al llarg de la legislatura té...

(Alguns aplaudiments)

..., vostè no té educació cívica, ni de cap tipus, vostè ha de respectar la democràcia; la democràcia, vostè hauria d'anar a l'escola per saber què és realment una educació en valors. Això és el que vostè...

(Remor de veus)

I li diré, miri, la LOMLOE ha estat declarada constitucional per un tribunal, un tribunal que vostès varen tenir segrestat durant molts d'anys perquè, en definitiva, vostès són incapaçs d'entendre què és la democràcia.

Vostès varen deixar fora més de 1.000 professors, nosaltres 3.000. Hem invertit més de 160 milions a finals del 2023, més de 160 milions en infraestructures, hem abaixat les ràtios, hem millorat el sistema educatiu en tots els sentits: promoció, titulacions, PISA, tot ha millorat.

A 0-3 vostès ens varen deixar zero, zero euros en 0-3, zero, fins i tot vàrem haver de tornar 1.200.000 euros, amb interessos, a Madrid, per la seva incapacitat. Nosaltres hem aplicat amb doblers propis i amb doblers d'Europa, tant la creació de places com la gratuïtat, i això és el que seguirem fent la propera legislatura.

La formació professional, és la comunitat autònoma que més places ha creat de formació professional. Hem canviat el paradigma de la formació professional.

Vostès varen deixar un 38% d'interins, nosaltres quedarem amb 8 i hi ha oposicions, enguany, l'any que ve i l'altre i l'altre. Vostès són les persones que més inestabilitat han creat en l'educació, ni tan sols han demanat perdó per tota la malifeta que varen fer al sistema educatiu de les Illes Balears.

Demanim perdó, que encara la comunitat autònoma educativa no confia en vostès, vostès són poc de fiar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.9) Pregunta RGE núm. 1834/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a justificació de la no-resolució de problemes en matèria d'habitatge des de l'inici de legislatura.

Novena pregunta, RGE núm. 1834/23, relativa a justificació de la no-resolució de problemes en matèria d'habitatge des de l'inici de legislatura, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, ja li he dit en moltes ocasions que vostès perdran les eleccions per la seva desastrosa política d'habitatge. Com explicaran no haver aconseguit en matèria d'habitatge cap dels objectius proposats a l'inici del seu mandat?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. Vull començar i afirmar que no és -perdonau la meua veu, però no en tenc altra, en aquest moment- que és mentida que no haguem aconseguit cap dels objectius proposats, hi ha un balanç

llarguíssim que he explicat algunes vegades aquí en compareixences i que avui, probablement, no tindrè temps d'explicar.

Però hem augmentat un 74% el parc públic d'habitatge en règim de lloguer; hem donat més ajudes que mai a les famílies per al lloguer i hem multiplicat per 7 els beneficiaris, i per 9 l'import que hi dediquem.

Hem adquirit habitatges, també, que era un dels objectius proposats, per altres mitjans, més de 100 habitatges amb tempteig i retracte i per ocupació temporal.

Hi ha 40 milions per a rehabilitació d'habitatge públic, per a reforma i millora energètica, procedents de fons europeus, aquest també era un dels objectius de millora de l'habitatge existent.

Hem millorat la gestió del IBAVI, quan ens torbàvem tres mesos en donar un habitatge nou i ara estam en terminis de 15 dies. Hem recuperat 78 pisos ocupats. Hem reduït un 45% la morositat.

Hem millorat l'atenció als ciutadans; el control de grans tenidors; hem fet un acord amb els grans propietaris, amb els propietaris, amb els promotors, perdó, per modular el mòdul de venda d'habitatge públic, que no se'n construïa des de l'any 2008, i ara hi ha un anunci de 14.000 habitatges més, amb aquesta col·laboració publicoprivada a la qual vostè sempre fa referència, però que no s'havia fet fins a aquests moments, o no ho havia fet ningú des de feia molt de temps, i que ens permetrà..., ja n'hi ha 513 en marxa, i moltes més qüestions a millorar.

Per tant, el balanç d'aquest departament i l'acompliment dels objectius és altament satisfactori per a aquest govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, li desig una prompta recuperació de la seva veu. Vegem, dues legislatures cercant excuses, mirant a una altra banda, posant-se de perfil..., tot per no fer polítiques decidides d'habitatge social ni d'habitatge assequible. Si haguessin fet una bona llei d'urbanisme no tindríem l'actual paràlisi administrativa, i no farien vostès el ridícul dient que no es fan habitatges socials perquè els ajuntaments no els deixen sòl. Si haguessin fet una bona llei d'habitatge no farien el ridícul amb exposicions, com la del Born, amb quatre habitatges molt *pijos* que han guanyat premis, quan es van comprometre a fer-ne 1.800 i només n'han fet 500.

Si haguessin fet un bon decret llei d'habitatge,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

... el 3/2020, amb fórmules serioses, no encotillades, de col·laboració públicoprivada, ja tendríem ara habitatge assequible en construcció. Ara, no en projecte.

Si haguessin escoltat el sector no farien el ridícul en parlar de contenidors.

Si haguessin donat seguretat jurídica als propietaris d'habitatges buits, no farien el ridícul en jugar a intervenir el mercat de lloguer, que saben que no servirà de res. Bé, servirà per fer el que més els agrada: màrqueting i populisme. I si tots els recursos que han dilapidat en màrqueting i en populisme els haguessin destinat a construir habitatge social, a arribar a acords amb promotors per a la construcció d'habitatge assequible, a millorar l'urbanisme per permetre compactar ciutats, per créixer sense construir en sòl rústic, si haguessin escoltat el que dèiem des del nostre grup parlamentari, els joves tindrien més facilitats per emancipar-se, tindríem més facilitat per retenir i atreure talent, i no veuríem la nostra prosperitat compromesa.

Sr. Conseller, el seu govern es recordarà en matèria d'habitatge per les excuses, pel màrqueting, pel populisme, pel ridícul i per haver empitjorat el problema de l'accés a un habitatge digne.

Gràcies, president.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, president. Sr. Pérez-Ribas, 1.300 habitatges nous, malgrat a vostè li semblava malament, habitatges nous dignes, habitatges nous decents, no aquelles cases barates allunyades de la realitat i fora de l'entorn d'on han d'estar, que han reduït 16.000 tones de CO₂ en el nostre entorn. Dignitat per a uns habitatges d'HPO que no són ja aquelles cases barates d'abans.

I el ridícul, Sr. Pérez-Ribas, crec que el fa vostè i el seu partit en no suportar -com a l'Ajuntament de Vila- en no suportar la cessió de sòl per fer més habitatge públic en el centre de la ciutat, allà on també poden estar els habitatges públics en aquesta comunitat i no com voldrien vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 1823/23, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del transport públic després de vuit anys de Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 1823/23, relativa a situació del transport públic després de vuit anys de Francina Armengol, que formula el diputat José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, afortunadament, vostès a l'any 2015 van trobar un camí encarrilat, res a veure amb el que vàrem trobar el Partit Popular a l'any 2011, amb milers de factures sense pagar i una comunitat autònoma en fallida. I, ara, després de vuit anys, i més recursos que mai, se sent satisfet de la seva feina feta?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, efectivament, em sent molt orgullós d'haver pogut participar en un govern que ja havia definit les polítiques d'habitatge quan jo vaig arribar a aquesta conselleria, però que presenta un balanç absolutament positiu, un balanç que fa que, des de l'any 2015 a l'any 2022, la diferència és de quasi un 60% d'augment en quilòmetres recorreguts pel transport públic, tant en bus, com en tren, com en metro, de 12.000 a 20.000 quilòmetres recorreguts, i que hem passat de 13.000 viatgers a l'any 2015 a més de 22.000 a l'any 2022, amb un augment de quasi un 70%.

Aquesta és una realitat absoluta que, si la comparem -com sap-, amb les competències que tenim a Mallorca, si la comparem amb el balanç que ofereixen, sobretot, altres illes, sobretot com l'illa d'Eivissa, que conec molt bé, és altament positiu.

I el que he fet ha estat aprendre aquí, en aquest govern per, ara, amb l'après, anar-me'n cap a l'illa d'Eivissa a millorar el transport públic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Molts d'anuncis, però un zero a l'esquerra en temes de mobilitat, Sr. Conseller. Van començar malament amb els concursos del transport terrestre de les línies d'autobusos. L'exconseller Marc Pons va fer unes bases perquè només tinguessin opció les grans empreses del sector. Des del Partit Popular els ho vàrem dir per activa i per passiva però, vostès, ni cas.

El resultat el sabem tots i principalment les empreses de Balears a les quals vostès no varen donar opció per poder tenir una oportunitat. Vostès sempre a favor dels grans i dels poderosos.

Tenen els transports públics saturats, la gent va com a una llauna de sardines en els trens i els busos. No han estat capaços de fer ni un metre de via de tren. Funcionen a cop d'ocurrències, sense planificar: el projecte del tramvia anunciat, una vegada més, manca dels informes més bàsics perquè pugui ser viable. De la resta d'anuncis del tren, ni en parlem, Sr. Marí.

Han esperat 7 anys per encarregar uns trens que feien falta el 2016, uns trens que fins al 2024, a la tardor, no estaran operatius. Fa més de 3 anys que anuncien el conveni ferroviari, *ni està ni se le espera*.

La gran estafa de l'esquerra, que va intercanviar el factor d'insularitat d'un REB transitori pels convenis de carreteres, per cert, tots caducats: el Consell de Mallorca ha perdut 230 milions d'euros; el Consell de Menorca, 20 milions d'euros; l'únic consell que ha executat amb diligència i amb responsabilitat, el Consell d'Eivissa, allà on a vostè li tocarà anar a la banqueta, Sr. Marí...

(Remor de veus)

... Per tant, no cregui que la seva feina va per bon camí.

Per tot açò, si encara no fos preocupant...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. CAMPS I PONS:

... per als balears, aquí el descompte aeri, una vegada més que torna ser qüestionat.

Sr. Agustí, Sr. "Agustinet"...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. CAMPS I PONS:

... el Consell d'Eivissa sí que va fer -quan va tocar-, posar en marxa tot el conveni dels taxis temporals. Vostè, el setembre sabia que havia de fer-ho i va deixar passar el temps, com

sempre, arriba tard, és com un tren dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, que arriba tard i malament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, algunes dades: xifres rècord de serveis i freqüències en bus, metro i tren; xifra rècord d'usuaris el 2023; el 2023, en el temps que duim, ja duim més de 4,4 milions de passatgers; convocatòria de places a Serveis Ferroviaris de Mallorca, quan vostès les eliminaven quan governaven; més seguretat, eliminació de passos a nivell, control d'accidents; una flota d'autobusos sense consum de combustibles fòssils, moderna i eficient; línies de tren absolutament electrificades, dos grans projectes: el tram badia i el tren de Llevant, transport públic absolutament gratuït en aquesta comunitat.

Avui el transport públic és una alternativa real al transport privat, competitiu, eficient i sostenible i amb projecció de futur, i això ho ha fet possible aquest govern, i ho seguirà fent perquè ha dissenyat treballar per a molts més anys i fer i donar més serveis a la ciutadania d'aquesta comunitat.

Així serà. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1824/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'habitatge després de vuit anys de Francina Armengol.

Onzena pregunta, RGE núm. 1824/23, relativa a situació de l'habitatge després de vuit anys de Francina Armengol, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. El problema más importante de los ciudadanos de las Islas Baleares es, sin duda, el acceso a la vivienda, creo que en eso coincidimos todos, y en los últimos ocho años, lejos de solucionarse este problema, se ha agravado y mucho. Los precios, tanto para la compra como para el alquiler, se han disparado y las familias y los ciudadanos de Baleares lo tienen mucho más difícil ahora.

Por tanto, Sr. Conseller, ¿cómo valora el resultado de sus políticas en materia de vivienda en Baleares después de ocho años de gobierno de la Sra. Armengol?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies. Faig un balanç absolutament positiu del que hem estat capaços de desenvolupar durant aquests vuit anys aquest govern.

Hem fet més habitatge social en aquests vuit anys que quasi a la resta de mandat d'aquesta comunitat i ja li repetia abans a una altra pregunta que hem augmentat un 74% el parc públic, que sempre serà públic i sempre serà en règim de lloguer i no passarà al mercat especulatiu per intentar competir amb aquest mercat molt animat que tenim en aquesta comunitat, sempre en règim de lloguer; millor gestió de l'IBAVI; habitatges cedits per a especialment vulnerables, tant a Serveis Socials com a l'IBDona; milloram el llistat de demandants també per ser més àgils, i crec que fem una política absolutament necessària per competir en un mercat -com dic- molt important en aquesta comunitat, molt pressionat pels preus i que és necessari que el Govern hi actuï.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Conseller por su respuesta, pero el resultado de las políticas eficaces no se miden por el dinero gastado, se miden por el resultado de los problemas de los ciudadanos, y, si tenemos que medir el resultado de la resolución del problema de la vivienda, su política ha sido un evidente fracaso. Se ha gastado mucho dinero y el problema ha empeorado. Por tanto, es evidente que esas políticas no han funcionado.

Las listas de espera en VPO para alquileres han pasado de 2.000 a 4.000, se han multiplicado un cien por cien las listas de espera. Ustedes han fracasado en esto.

La Ley de vivienda era histórica, era pionera, era del 2018, llevamos cinco años y el problema de la vivienda, en lugar de mejorar, empeora. Por tanto, ha fracasado la principal ley, la Ley de vivienda.

Las ocurrencias, está claro que no solucionan los problemas. Es verdad que es un problema complejo, es un

problema complicado, pero la solución no viene de las políticas intervencionistas, está clarísimo, la prueba del fracaso de las políticas intervencionistas es precisamente en vivienda.

Hoy salía una noticia, 85 años se tienen que tardar para solucionar el problema de vivienda si siguen sus políticas en marcha. Por tanto, está clarísimo que tiene que haber un cambio en esas políticas, que ese gravísimo problema no se soluciona solamente con intervención, sino que se soluciona por parte de un gobierno que ponga medidas eficaces, que propongan medidas de incentivos fiscales, que propongan medidas de seguridad jurídica, que se oponga a la ocupación ilegal, que busque que los jóvenes puedan acceder a viviendas, lo único que han copiado ha sido lo de los avales a los créditos, y esos avales los publicaron en el boletín oficial, el 12 de diciembre del año pasado, y la semana pasada la gente iba a las entidades financieras y les decían que aún no estaban activos. Por tanto, copian mal y además ni siquiera los ponen en marcha.

Por tanto, Sr. Marí, le deseo muchísimo éxito en sus próximos cuatro años en la oposición en Eivissa y deseo que en Baleares haya un gobierno que solucione el problema de los ciudadanos, el problema de la vivienda.

Muchas gracias, y será del Partido Popular.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, entenc que vostès han de fer oposició, però per fer oposició i per ser creïbles i alternativa de govern hauria de ser una oposició propositiva i vostès són una l'oposició sempre pronegativa, no proposen res que ens serveixi per intervenir.

Vostès, al final, defensen un mercat lliure i quan nosaltres proposam alguna qüestió de controlar o d'intervenir vostès també es troben en contra.

Vostès..., el problema de l'habitatge és tan genèric, tan important que requereix que totes les administracions s'hi posin juntes a treballar, i vostès, que tenen representació a totes les institucions d'aquesta comunitat i que són un partit amb ànsies de governar, resulta que a l'Ajuntament de Vila no només voten en contra de la cessió de sòl a l'IBAVI per fer habitatge, sinó que amenacen amb dur-nos als jutjats, i això no és una acció propositiva per solucionar el problema de l'habitatge.

Per tant, crec que convé que aquesta comunitat segueixi regida per governs que pensin en la majoria de gent, que pensin en la gent que té necessitat d'un govern fort i progressista i que no tornem a les idees liberalitzadores del Partit Popular, que, al final, el que volen és créixer més en consum de territori, créixer més en consum d'aigua, ens són igual els recursos naturals.

Per tant, hem de fer una política assenyada i una política correcta per a aquesta comunitat, que és el que fem des del Govern i és el que pensam fer a partir d'ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 1825/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les dones després de vuit anys de Francina Armengol.

Dotzena pregunta, RGE núm. 1825/23, relativa a situació de les dones després de vuit anys de Francina Armengol, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Garrido, la política barroera que fan vostès avui aquí no soluciona els problemes de les dones...

(Petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... i donar lliçons sobre amb qui hem de dinar els del Partit Popular, quan la seva presidenta Armengol se'n va de copes al Hat Bar i es bota les normes que els altres complíem o quan el seu president...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., el Sr. Sánchez, posa un amic del Tito Berni, el nou "Tito Héctor" de ministre de Turisme, que ja sabem quin turisme feien pel Congrés.

Per tant, ara pot aprofitar aquesta darrera pregunta per explicar què feia la Sra. Armengol de copes quan no tocava, a unes hores irregulars, què feia el ministre de Turisme amb el Tito Berni o, si vol, què ha fet vostè per a les dones, si és que ha fet qualque cosa en vuit anys.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. "Sra. Roera"..., senyora..., - anava a dir Sra. Riera i m'ha sortit "Sra. Barroera", que és el que fa normalment quan ve a aquest parlament...

(Remor de veus)

Vostè parla de política barroera, Sra. Riera, vostè, que ha de callar!...

(Remor de veus)

... vostè és qui més ha de callar en aquest Parlament a l'hora de parlar de política barroera, vostè i el seu partit han de donar explicacions de per què tenen un investigat assegut al costat, sense donar explicacions. El seu partit ha de donar explicacions d'això.

La política barroera del Partit Popular és anar-se'n a dinar, sí, a dinar, vostè hi era al dinar, Sra. Riera?, a dinar, perquè supòs que hi era, perquè vostè va entrar a la comunitat autònoma de la mà del Sr. Rodríguez, perquè són amics, supòs que hi era aquest dinar, la política barroera és anar-se'n a dinar amb aquest senyor, que aconpleix condemna per corrupció, aconpleix condemna en aquest moment per afavorir les campanyes electorals...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... del Partit Popular!, per endur-se'n doblers de la caixa comuna per fer campanya electoral, i se'n van a dinar amb ell perquè els dicti la llista.

Això és el pitjor, la pitjor política, tornar al passat, això és política barroera de la grossa!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sra. Garrido, pensava que seria més valenta que la seva companya Sánchez i ens explicaria el cas "Hat Bar", què feia la Sra. Armengol, a les tres del matí, fent gin tònic quan tothom estava tancat a ca seva i hi havia gent que es moria per la COVID?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Què feia de copes i rient amb els seus companys del Consolat?

O en el cas "Multimèdia", què feia el pare de la Sra. Cano? O el caso "Puertos", on surt el nom també de la Sra. Armengol, quina casualitat?

El cessament de Juli Fuster, per nepotisme, de la Sra. Gómez? O la família col·locada del Sr. Palomino?

O com controlen els socialistes d'Eivissa la família de la Sra. Costa?

Pensàvem que vostè, que tant parla de barroera, seria més valenta per donar explicacions dels seus.

I, miri, mentre a Balears continuam amb uns indicadors pèssims de violència de gènere i de situació de les dones, mentre la Sra. Armengol se'n anava de copes, les dones tenien la pitjor escaleta salarial durant la pandèmia. Ella de copes, les dones...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... un 14% manco de sou que els homes durant la pandèmia. Això és el que vostè ha fet per les dones.

Miri, feminista, que és el que hauria de respondre avui aquí, feminista hauria estat oposar-se a la Llei del "només sí es sí" en lloc de dir que era una bona llei, quan a Balears hi ha 46 agressors sexuals beneficiats i 6 al carrer. I feminista seria no haver tapat durant anys el cas de les menors abusades, tutelades per vostès, perquè eren nines, nines que seran dones...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... afectades per aquestes violacions que vostès han tapat. I en lloc d'això han col·locat el responsable polític de número 2 al Consell de Mallorca. Això és barroer i això és una vergonya per a totes les dones d'aquesta comunitat!

Sra. Garrido, deixin de parlar de dones perquè no ens representen, han incomplert i el seu cicle ha acabat!

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula La consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, nosaltres sí representam les dones, quan una dona al seu partit, que és la primera que es presenta a la presidència de les Illes Balears, resulta que se'n ha d'anar a parlar amb un corrupte per demanar-li quina llista ha de fer al Parlament, quina llista ha de fer al Consell o quina llista ha de fer l'Ajuntament de Palma,...

(Remor de veus)

... dóna una mostra més que evident...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... de la seva independència de la corrupció, de la seva independència absoluta de la corrupció del Sr. Rodríguez, provada, que aconsegueix pena en aquest moment, i dóna una mostra més que evident de la independència d'aquesta dona.

Vostè em parlava d'escaleta salarial, l'escaleta salarial ha disminuït en un 17% en els darrers quatre anys, tenim la bretxa salarial més baixa de tot l'Estat, amb un 8,5. Vol que li parli de condicions de feina, Sra. Riera? Li parl de les beneïtures que va dir la Sra. Prohens ahir, què era una beneïtura això dels llits elevables?

(Alguns aplaudiments)

Sap què li diuen les Kellys avui?: "Asombradas cuando hemos escuchado el comentario de las camas. La empatía hacia las camareras de pisos es entre cero y nada. También podemos volver a los vestidos y a la cofia y retroceder en vez de avanzar en salud laboral, por ejemplo con leyes que nos protejan".

Aquesta és la seva empatia cap a les dones? Aquesta és la seva defensa del feminisme? Vostès defensen la corrupció!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1831/23, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a millores compromeses amb l'educació a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta, RGE núm. 1831/23, relativa a millores compromeses amb l'educació a Formentera, que formula la diputada Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Gràcies, president, molt bon dia, diputades i diputats. Darrerament s'han fet virals les declaracions d'un mestre de Formentera el qual lamenta que el maig haurà d'abandonar el seu pis perquè el llogater el destinarà a lloguer turístic. Són declaracions que han arribat fins i tot a la premsa d'àmbit nacional i que posen de manifest un greu problema.

Un greu problema que a Formentera tothom coneix des de fa anys, lloguer sense contracte, professors que no accepten destinacions perquè no poden pagar les quantitats que se'ls demanen, infrahabitatge, sobreocupació dels pisos. Situacions que segurament la seva conselleria i la resta de govern en coneixen, entre d'altres coses, perquè no afecten només els

docents, també afecten els sanitaris i la resta de funcionaris públics, succeeix any rere any.

Com li deia, la manca d'habitatge a preu accessible i raonable s'ha tornat una quimera per a molts treballadors públics destinats a la nostra illa, entre els quals, els mestres i les mestres que, en molts casos opten per viure a Eivissa i desplaçar-se diàriament a Formentera. Així, any rere any, durant la temporada turística, la presència de joves mestres que cerquen inútilment un habitatge per al setembre per poder iniciar el curs amb normalitat.

Desconec si aquesta problemàtica ocorre també a Mallorca, el que sí sé és que a Eivissa i a Formentera és un problema de primer nivell, molt especialment a Formentera, on la manca d'habitatge residencial encara és més evident.

Deixam l'educació dels nostres infants i joves en mans d'un col·lectiu cada cop més precaritzat, que no té ni tan sols un lloc per viure. Crec que la conselleria que vostè dirigeix no hauria de mirar cap una altra banda i encarar de manera contundent el problema, un problema que, lluny de minvar, augmenta any rere any, i que té causes transversals i que ha de tenir solucions també transversals, que obligui la resta de conselleries a intervenir.

I estic segura que per part del Consell de Formentera trobarà suport.

Per això li pregunto, Sr. Conseller, de quina manera pensa garantir les millores compromeses amb l'educació de Formentera si no podem garantir un habitatge digne per als nostres docents? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Diputada, és evident que la Conselleria d'Educació no té cap competència en temes d'habitatge, però li diré una cosa, dins l'acord marc que hem signat entre els sindicats, per unanimitat, i la Conselleria d'Educació hi ha un punt que resulta que dins el fons d'acció social, que és un punt que realment afecta tot l'empleat públic, hem plantejat una mesura en què el professorat que realment sigui destinat a Eivissa i Formentera, o a altre lloc que hi hagi una tensió d'habitatge important, puguin tenir un ajut per part de la Conselleria d'Educació, dins aquest fons d'acció social, per ajudar de qualque manera realment a aquesta estabilitat que nosaltres volem.

En qualsevol cas, a mi em sembla que el seu discurs, amb tot el meu respecte, ha de tenir una visió molt més global, no només afecta el Govern, sinó que també afecta tota la societat, i tothom ha de ser responsable del que significa treure una persona per a quan arriba el mes de maig. Cadascú ha de ser conscient de la seva responsabilitat, perquè si no les

administracions no són capaces de donar resposta a tots els problemes. I aquest és un problema molt complex.

Jo li vull dir, és a dir, no lament aquesta pregunta, em sembla molt bé, totes les preguntes que vostè, però pensar que la Conselleria d'Educació, a més de tots els problemes que tenim per resoldre, no podem fer altra cosa. Per tant, la pregunta que vostè em fa és una qüestió compartida entre administracions, que el Consell de Formentera també hi té la seva responsabilitat, la societat la té i tot el Govern i tothom; és a dir, és una qüestió que no podem posar sobre la Conselleria d'Educació totes aquestes qüestions.

Miri, Formentera ha estat una illa molt ben tractada durant aquesta legislatura, en tots els sentits, des del punt de vista d'infraestructures, no hi ha centre educatiu de Formentera que no hagi tengut un tractament concret, fins i tot ha estat l'única illa on l'IBISEC ha fet el projecte d'escoleta infantil de 0-3, finançada evidentment pel Consell de Formentera, però amb un ajut important.

Hem possibilitat la gratuïtat.

En aquest moment acabam el projecte d'ampliació del Marc Ferrer, que, segurament, aquest mes d'abril es licitarà, amb una quantitat d'1.400.000 euros, una quantitat important.

Hem posat FP; és a dir, hem posat una quantitat de personal, més de 30 professors nous a Formentera.

Jo, Sra. Diputada, amb tots els meus respectes, totes les coses que afecten els docents a mi m'afecten, evidentment, però crec que la responsabilitat no es pot passar només a la Conselleria d'Educació perquè és una funció compartida amb la societat de Formentera, el Consell de Formentera i tot el Govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves explicacions. Espero que el proper govern sortit de les urnes el mes de maig es posi mans a l'obra i la societat li doni suport. Segur que també tindrà la col·laboració de la diputada o diputat per Formentera que hi haurà la propera legislatura.

Abans d'acabar, però, voldria que es repensés la realització de les oposicions d'estabilització de les places dels docents només a l'illa de Mallorca, i atengués les peticions dels sindicats per descentralitzar-les de la resta de les Illes, perquè obligarà els membres dels tribunals i els opositors a desplaçar-se a Palma en plena temporada turística, amb el sobrecost econòmic i personal que això implica, i que no garantirà la igualtat de tots els opositors.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Díaz, perdoni, les places aquestes són d'estabilització i es fan a nivell de comunitat autònoma. Totes les oposicions les hem fetes sempre a nivell de cada illa. Les places d'estabilització tenen un altre plantejament, i nosaltres, evidentment, som un govern i una conselleria que aplica normalment la normativa, i hem les oposicions sempre les hem fetes per illes i es faran a partir de l'any 2024.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 1833/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a principals reptes pendents per a les Illes Balears.

Catorzena pregunta, RGE núm. 1833/23, relativa a principals reptes pendents per a les Illes Balears, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. Quins són els principals reptes pendents o quins considera vostè que són els principals reptes pendents per a les Illes Balears de cara a la propera legislatura?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per aquesta pregunta. Permeti'm que són les meves primeres paraules en aquest plenari, que és el darrer d'aquesta legislatura, i vull començar per agrair la tasca de tots els diputats i de totes les diputades i de tots els membres d'aquesta cambra parlamentària en una legislatura que ha estat complexa i que ha exigit el millor de nosaltres com a societat, i també ha posat a cadascú al seu lloc, no?

Per tant, gràcies a tothom, per la tasca feta. Ha estat una legislatura, com deia, amb il·lusió i amb força, que hem encarat

reptes de present i de futur, hem complert amb la paraula donada, que són els pactes de govern transparent i estables, que vàrem poder explicar a principi de legislatura, hem enfrontat una època difícil.

I els reptes que tenim, Sr. Castells, que estic convençuda que seguirem compartint, conjuntament, són seguir avançant en unes illes més justes, més igualitàries, més ecologistes, més feministes, que és per al que fem feina en aquest Govern.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, respecte dels acords que vàrem adoptar en el seu moment i de les polítiques que s'han portat a terme, hi ha hagut algunes qüestions en les que no hem acabat de donar resposta als reptes que s'havien plantejat.

Per exemple, dintre del gran capítol del canvi de model, vostè recordarà que vàrem acordar que es fes un centre de recerca a Menorca. Escolti, no hi ha hagut manera, és a dir, la conselleria responsable, que ara no hi entraré, no ha estat capaç ni de fer el projecte per fer aquest centre de recerca, que va en la línia d'aquest canvi de model.

La moratòria de places turístiques, que en el seu moment vam celebrar, evidentment, i que van pactar amb nosaltres, només va ser possible quan els hotelers els van donar permís per fer-la i a canvi de moltes altres contrapartides que, evidentment, nosaltres no compartíem.

En la matèria aquesta de diversificació econòmica, quantes vegades no li he reclamat aquell fons de capital risc que no ha arribat i que al final no han fet, tot i que en el seu moment hi vam votar a favor.

Suport als joves emprenedors, un tema del qual nosaltres hem fet molta bandera, vàrem aconseguir, fins i tot, en aquests pressuposts 1 milió d'euros per a un programa molt ambiciós, que havíem aconseguit recollir a la Llei de joventut i que, al final, Sra. Presidenta, s'ha acabat convertint, s'ha diluït en uns ajuts, simplement per pagar la quota d'autònoms d'aquests emprenedors. És a dir, uns ajuts molt minsos.

I pel que fa als temes d'habitatge, Sra. Presidenta, tenc la sensació que, d'alguna manera els hem hagut d'anar al darrera. Vam fer una Llei d'habitatge a la legislatura anterior, molt tímida, la vam criticar en el seu moment, quan la vam reformar, vam proposar i vam posar sobre la taula, per primera vegada, el tema de la limitació dels lloguers, no van voler votar-hi a favor. Després, quan a la segona vegada ho vam presentar, en forma de llei específica, van votar-hi a favor, ho vam portar a Madrid, però ja sabem quin va ser el resultat, Sra. Presidenta, frustració, d'alguna manera el que jo en dic, "polítiques al bany maria", aquesta és la sensació que nosaltres tenim quan donem

suport al seu govern, el gust agredolç dels discursos agosarats, d'una banda, però després les pràctiques polítiques més porugues.

Sembla que ens compren el discurs, que compartim la música, però després la lletra, malauradament, s'assembla a una lletra que podria tenir una cançó del Partit Popular.

El transatlàntic de les Illes Balears avança, quan vostès governen virem una mica l'esquerra!, però continuem en el mateix rumb.

Sra. Presidenta, de cara a la propera legislatura, MÉS per Menorca, estigui-ne segura, voldrà ser la garantia que aquests governs facin polítiques realment conservadores i no ens conformem amb canvis superficials, que com hem vist, malauradament, no modifiquin el rumb d'aquestes illes.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Vegem, Sr. Castells, vostè vol posar l'accent en el que falta i ha fet un resum, on ha oblidat una cosa bestial, Sr. Castells, hem tengut una pandèmia sanitària, hem protegit com mai la ciutadania d'aquestes illes. Hem fet possible ser la comunitat autònoma amb menys letalitat, hem sortit essent la comunitat autònoma amb més esperança de vida i amb un creixement econòmic com ningú. Tenim 100.000 treballadors més que a l'any 2015, aquesta és la realitat, Sr. Castells.

Per tant, el balanç, permeti'm que difereixi, crec que és positiu.

Hem avançat com mai en drets de la ciutadania, no oblidam que no són per a sempre i que, per tant, a la propera legislatura hauríem de reformar l'Estatut d'Autonomia per fer possible blindar el finançament per a sempre dels serveis públics essencials, com és educació, com és la sanitat, com són serveis socials, com és política d'habitatge públic, que només es fa en aquesta comunitat autònoma quan governen els progressistes.

Sr. Castells, hem avançat en tot això i hem avançat d'una forma valenta, amb la primera Llei d'habitatge, amb la primera Llei d'educació, amb la Renda Social Garantida. Hem avançat en polítiques de mobilitat, que ens posen en el centre de referència, som l'únic territori que té autobusos d'hidrogen que són ja a Palma, i aquesta és una realitat. Per tant, ho hem aconseguit, gràcies a un esforç enorme.

Fem una política de transició ecològica justa, més valenta que mai, hem posat més autoconsum en aquest darrer any que en tota la història passada.

I què ens queda de futur? Seguir en aquesta línia, perquè tenim la línia ben traçada, sense cap mena de dubte, de més drets, de més llibertats, d'un territori que és fràgil i que, per tant, ha de ser protegit. Hem posat més hectàrees de parcs naturals, de reserves marines que mai. Avui tancarem aquest darrer plenari i aprovarem una iniciativa legislativa popular, vol dir que també la participació ciutadana ha estat fonamental, la capacitat de diàleg i de consens del qual jo n'estic absolutament orgullosa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 1829/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a pes del turisme a la nostra economia.

Quinzena pregunta, RGE núm. 1829/23, relativa a pes del turisme a la nostra economia, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Presidenta, els veig molt nerviosos, molt nerviosos, i quan el PP i el PSOE estan nerviosos posen el ventilador en marxa, i això és el que han fet durant una hora, ventilador al màxim, i això és un exercici poc edificant per al futur de les Illes Balears.

Nosaltres li volíem fer una pregunta de diversificació econòmica. Un dels grans reptes del seu govern, així ho va manifestar al seu discurs d'investidura, el 2015, era assolir la diversificació econòmica d'una manera potent i rellevant, potent i rellevant no vol dir que m'expliqui alguna acció concreta que ha fet, que segur que l'ha feta, i no li posaré en dubte. Però la dependència del Producte Interior Brut de les Illes Balears del turisme a l'any 2016 era d'un 39% i l'any 2022 és d'un 41%; és a dir, encara una miqueta més depenem del turisme, després de 7 anys de govern Armengol, del que en depeníem al seu començament.

Creu que aquest és el camí de la diversificació que vostè va defensar el 2015?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià per parlar-me d'una qüestió que crec que és absolutament fonamental. Nosaltres hem dit sempre que no canviarem el nostre model

econòmic d'un dia per l'altre, que nosaltres el volíem transformar millor. I sense cap dubte, Sr. Melià, l'hem transformat a millor, i les dades ens ho corroboren, no li diré coses estrella, perquè, efectivament, no tendria molt de sentit, sinó que li donaré una sèrie de dades que crec que corroboren això que li vaig a explicar.

Primer de tot, vàrem dir claríssimament, claríssimament, volem apostar per un turisme de qualitat, menys quantitat i més quantitat. La Llei turística va en aquesta línia claríssima. Hem aconseguit allargar la temporada turística i hem aconseguit millorar les contractacions laborals.

Però pas a les dades dels altres sectors econòmics, que ha estat el nostre afany, allà on hem posat els recursos públics des del Govern de les Illes Balears, el pes relatiu de la indústria ha passat d'un 5,92 a un 7,28 en els darrers anys. La indústria ha incrementat un 23% el seu pes dins la nostra economia, i això ha coincidit, sens dubte, amb l'aplicació del Pla d'Indústria de les Illes Balears 2018-2025.

Divendres passat, que teníem la ministra de Ciència aquí, explicava que som la comunitat autònoma que més hem crescut en contractació d'investigadors i investigadores i en gent que ha creat llocs de feina, a través de la ciència i de la investigació. Els indicadors d'innovació i desenvolupament tecnològic, Sr. Melià, han experimentat un dels creixements més grans de tots, uns 31 punts.

Ahir es va publicar, per la Comissió Europea, l'Índex de Competitivitat Regional, les Illes Balears hem crescut 7 punts i milloram posicions respecte d'altres regions.

Què queda que per caminar? Queda per caminar, sense cap mena de dubte, Sr. Melià, i en això seguirem treballant.

El sector primari, Sr. Melià, ha augmentat un 33%, en els darrers 3 anys hem augmentat del 0,6 del PIB, al 0,9, que ara importa, que té sens dubte la seva rellevància.

En definitiva, diversificam l'economia amb peus sòlids i segurs, mitjançant el Pla d'inversions 2030, mitjançant els fons europeus i mitjançant totes les polítiques públiques que elaboram.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, no diversificam l'economia, no diversificam l'economia, aquesta és la realitat! El que dedicam a Producte Interior Brut a turisme es troba estable 8 anys després.

El seu soci de MÉS per Menorca li acaba de dir que les seves mesures són superficials. Jaume Garau, exdiputat del

PSOE diu que continuam apostant pel creixement turístic. Vostè el primer que fa quan li demanam sobre diversificació econòmica, és contestar-nos sobre dades turístiques, perquè el turisme sí que va bé a les Illes Balears. Però jo no li demanava això.

Continuam sent els darrers per la cua en innovació a tot Espanya i al ritme que anam en innovació i en Producte Interior Brut, hauríem de menester 50 anys per arribar a la mitjana de l'Estat espanyol, al ritme dels 8 anys del Govern Armengol.

Per tant, moltes coses no es fan bé per part del seu govern, perquè realment no es vegi un canvi important transformador, radical d'aquest model econòmic, en el sentit d'avançar cap a la diversificació de bon de veres. No ho veiem i ningú no ho nota, Sra. Presidenta!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Melià, la realitat és que quan vàrem començar a governar ens varen deixar els darrers en innovació i en despesa en ciència i baixant, i la línia és totalment ascendent i ascendent de forma exponencial, en creació d'indústries tecnològiques i tantes i tantes coses.

Les empreses lligades a activitats turístiques han disminuït, aquesta és la realitat, i les dades són les dades, les que li he donat.

Que hem de seguir fent molta feina? Sí que hem de seguir fent molta feina, però li diré molt clar: només els governs progressistes podem fer això. La Llei turística n'és un exemple, que empeny, des de la Llei de turisme, altres sectors estratègics, com l'economia verda o el com el sector primari, els fons europeus i el Pla d'inversions 2030, van cap a una altra línia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

I.16) Pregunta RGE núm. 1836/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a deute que deixarà el Govern de les Illes Balears al final d'aquesta legislatura.

Setzena pregunta, RGE núm. 1836/23, relativa a deute que deixarà el Govern de les Illes Balears al final d'aquesta legislatura, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, balance a grandes rasgos tras ocho años de socialismo: la sanidad colapsada por

falta de personal y nefasta gestión; la educación exclusivamente en catalán y a la cola de España en resultados, en cambio, en criminalidad a la cabeza del país.

Baleares es la comunidad que más se ha empobrecido, con la cesta de la compra y la viviendas más caras, nunca había sido tan difícil el acceso a la vivienda.

Millones de euros públicos destinados a enchufismo y a subvencionar a sus afines, que ya le ha costado varias querellas, la última por subvencionar una radio pirata vinculada a la Obra Cultural Balear, ONA Mediterrània, sùmela a las múltiples corruptelas en el ámbito sanitario y portuario.

Sra. Armengol, nos ha llevado a una deuda de más de 9.000 millones de euros que tenemos que pagar los ciudadanos, ¿cómo, Sra. Armengol? ¿Se da cuenta en qué situación ha dejado a Baleares?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos, per donar-me aquesta oportunitat, li ho agraeisc moltíssim.

Em parla, per primera vegada en quatre anys, em parla d'economia i d'economia pública, i m'encanta que m'ho digui, perquè si d'una cosa estam orgullosos en el Govern de les Illes Balears és de com hem gestionat els recursos públics, i hem demostrat d'una forma molt clara que l'esquerra gestiona millor, molt millor, l'economia que la dreta, en aquesta comunitat autònoma i per tot i ho hem demostrat de forma claríssima.

I ja que em parla del deute, li diré: aquesta comunitat autònoma va començar el deute a l'any 2015 amb un 29,5% del PIB. El Govern del qual vostè forma part, formava part del 2011 al 2015, ens va augmentar el deute, el Sr. Costa, ni més ni manco, que 3.500 milions d'euros, a una legislatura en la qual només es va retallar, acomiadar i es va fer zero d'inversió pública.

Nosaltres, després de vuit anys, haurem disminuït el deute públic d'aquestes illes, i hem sofert una pandèmia sanitària, una crisi econòmica i hem invertit el 70% dels recursos públics als serveis públics fonamentals: educació, sanitat i serveis socials.

N'estam orgullosos! Moltes Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Como le veo interesada y además nos hace un relato que no se corresponde con la realidad yo,

Sra. Armengol, le voy a contar lo que va a pasar a partir del 28 de mayo, si los ciudadanos quieren.

Fíjese: frente a su ruina, nosotros protegeremos a trabajadores y familias de las subidas de precios, desde luego con promoción del empleo estable, duradero y de calidad.

Acabaremos con toda esa normativa que ha encarecido la vivienda, construiremos, de verdad, viviendas de protección oficial.

Derogaremos su legislación antiturística para consolidar Baleares como referente turístico internacional abierto a todos.

Frente a su sectarismo educativo y cultural, garantizaremos la libertad educativa y de enseñanza en español, derogando la Ley de educación balear y la Ley de normalización lingüística.

Defenderemos la cultura balear frente a su proyecto de países catalanes.

(Remor de veus)

Frente a la inseguridad que ha provocado, lucharemos sin cuartel contra la inmigración ilegal, contra la ocupación ilegal y contra la delincuencia en general.

Frente a su despilfarro, rebajaremos drásticamente los impuestos, por supuesto, y acabaremos con el gasto político ineficaz y mejoraremos los servicios públicos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

..., empezando por la asistencia sanitaria ágil.

Sra. Armengol, usted nunca había tenido una verdadera oposición y estos primeros cuatro años de VOX la han dejado fuera de juego...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

..., sin poder rebatirnos, porque le hemos demostrado que somos garantía de prosperidad, de libertad, de seguridad, de honradez, de justicia, de mérito y de trabajo, todo lo contrario de lo que usted representa, Sra. Armengol.

Y si el presidente me permite la despedida en este fin de legislatura, Sra. Armengol, hemos mantenido duros debates públicos, siempre sin caer en temas privados, y yo en esta última pregunta le deseo...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

... en esta última pregunta, le deseo el peor resultado electoral, por el bien de los ciudadanos, pero le deseo lo mejor en lo personal.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos, jo sempre també desig el millor en la vida personal a tothom.

Però, escolti, Sr. Campos, aquesta legislatura ens ha servit per a moltes coses, per veure un govern fort, sòlid, rigorós, que durant vuit anys ha aprovat sempre el pressupost en temps i forma; que mai no s'ha posat de perfil; que, efectivament, hem tengut molts de problemes, però que hem estat devora la gent, amb una forma de fer política des del diàleg i des del consens.

Però també ens ha servit per a una altra cosa: per veure el nivell de l'oposició, per veure com és VOX de veritat, per veure el que han fet i el que han explicat, i durant aquesta legislatura, Sr. Campos, vostès feineta, n'han fet poca -poca-, cobrar sou públic, sí, però feina, poca.

Les seves dèries ideològiques han estat el que ha marcat tota la legislatura. I després ens hem adonat d'un altra cosa: un partit Popular entregat a l'extrema dreta, quan a Europa, a cap altre lloc, la dreta europea s'entrega a l'extrema dreta.

(Remor de veus)

Aquesta també ha estat una imatge...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... que ens ha quedat clara durant tota la legislatura.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I això, sens dubte, ajuda al futur perquè la gent sàpiga el que ha de fer dia 28 de maig.

Ara li diré: en aquesta legislatura hem aconseguit protegir com mai els treballadors i les treballadores, sempre el seu vot en contra, del Salari Mínim Interprofessional, de la pujada de pensions, de les ajudes dels fons europeus, de les ajudes directes a les empreses, sempre hi han estat en contra, mai no han ajudat en res, en cap moment dels més difícils d'aquesta legislatura.

Sr. Campos, ens ha servit per dibuixar el que som cadascun. Nosaltres devora la gent, vostès amb les seves dèries ideològiques, amb la crispació, amb l'insult, amb la demagògia. Això no és el que necessita la democràcia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.17) Pregunta RGE núm. 1839/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a vuit anys de govern sense solucions als grans problemes de les Illes Balears.

Dissetena pregunta, RGE núm. 1839/23, relativa a vuit anys de govern sense solucions als grans problemes de les Illes Balears, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Sra. Armengol, ya se lo dije en el debate de política general, cojo el debate de su investidura y le vuelvo a repetir hoy: suspende en la gestión de nuestro Servicio de Salud, suspende en la igualdad de oportunidades en educación, suspende rotundamente en vivienda, suspende en políticas para nuestros jóvenes, suspendes en fomentar el emprendimiento y en innovación, suspende en la gestión de fondos europeos que no están llegando a los autónomos y a las empresas.

(Remor de veus)

¿No le parecen demasiado suspensos para llevar dos legislaturas gobernando? ¿Va a pedir perdón por acabar ocho años de gobierno sin solucionar los grandes problemas de Baleares, sanidad, educación y vivienda?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Guasp, em sembla atrevit erigir-se en jutgessa i en professora i en qui posa la nota, em sembla un poc exagerat, per la posició que vostè ocupa, de present i de futur.

I li diré, Sra. Guasp, és que no compartesc cap de les seves valoracions, cap ni una. Aquesta legislatura i l'anterior hem demostrat una forma de governar, primer de tot, des del diàleg i des del consens, la capacitat d'arribar a acords amb tothom, i em sap greu que acabi vostè la legislatura així, perquè vostès han format part del Pacte de reactivació, vostès i El Pi, durant el moment de més complicació, i jo ho vull agrair públicament una vegada més en aquest darrer plenari de legislatura, no varen fer el que va fer el Partit Popular i VOX, vostès hi varen ser a intentar aportar solucions.

Per tant, em resulta difícil creure que acabi la legislatura en aquestes condicions, Sra. Guasp, i li ho dic amb tot el meu afecte, però em sembla sorprenent.

Aquesta legislatura hem tirat endavant qüestions importants, en aquests vuit anys de govern, des de lleis que ens han situat a ser el més nous i pioners, amb lleis de canvi climàtic, amb lleis de residus, que hem desplegat intensament durant aquesta legislatura, hem protegit com mai la nostra població.

Sra. Guasp, en quin món viuen? No veuen la realitat? No veuen que a nivell espanyol les Illes Balears lideren el creixement econòmic? No veuen que tenim 100.000 treballadors més que a l'any 2015? No veuen que amb la reforma laboral els contractes de cada vegada són més indefinits? No veuen que els nostres serveis públics tenen més garantia i més consolidació que mai en la història democràtica?

Aquesta és la realitat. Què queda camí per fer? Queda camí per recórrer, però només si volem millorar els serveis públics hi ha d'haver govern progressistes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Mire, presidenta, le hablo con la legitimidad que me da haber sido la portavoz que más propositiva ha sido esta legislatura. Mire, lo que necesita Baleares no es una presidenta que siga ocultando la realidad, que maquille esta realidad para justificar sus suspensos.

Mire, lo que necesita Baleares es menos intervencionismo, menos parasitación de las instituciones, menos barracones en los centros educativos, menos enchufismo, menos limitar y prohibirlo todo, menos barreras lingüísticas, menos burocracia, menos trabas administrativas y menos impuestos.

Por eso, la única alternativa de progreso somos los liberales y es Ciudadanos, una alternativa ambiciosa para poner fin a su pacto de retroceso que cada día lastra esta comunidad autónoma, porque Baleares necesita más reformas, más meritocracia, más colaboración público-privada, más igualdad de oportunidades, mas eficiencia y fiscalización del gasto público, más captación y fidelización de los profesionales

sanitarios, más libertad educativa, más bilingüismo y más inglés, más crecimiento sostenible, más inversión en innovación y más oportunidades para emprender.

Ahora sí yo creo que podemos decir que ha llegado el final del pacto de retroceso. Sin embargo, esto no significa que los balears se merezcan el recambio conservador que no ilusiona a nadie y que ahora sabemos que es el heredero de la peor corrupción del PP de Matas y del PP de Rodríguez.

(Remor de veus)

Yo quiero una comunidad autónoma...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... reformada, que atraiga a médicos, abierta, libre de igualdad de oportunidades, creo en una comunidad autónoma...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... en la equidad de las familias, la libertad educativa, que piensa en los emprendedores, en los autónomos, en las clases medias y en los jóvenes de estas islas.

Gracias.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Guasp, ho ha definit molt bé, si l'alternativa no està allà, que sabem que són els de sempre, l'alternativa està aquí, Sra. Guasp...

(Alguns aplaudiments)

... per tant, és evident, és evident. Ho ha definit molt bé.

Sra. Guasp, tenir plena ocupació no és maquillatge, és una realitat, o digui-ho a la gent que abans no tenia feina i ara en té, digui-ho a la gent que abans tenia un contracte temporal i ara té un contracte indefinit. Tenir l'Hospital d'Inca amb unes noves urgències no és un maquillatge...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socias):

... és una realitat. Doblar l'Hospital de Manacor no és un maquillatge, és una realitat.

La inversió de més de 5.000 sanitaris més a les Illes Balears no és maquillatge, és una realitat.

El 73% més de parc públic d'habitatge que tenim a les Illes Balears no és maquillatge, és una realitat.

Les places residencials noves no són un maquillatge, són una realitat.

La protecció que hem fet ambiental dels nous parcs naturals, de l'aposta de la protecció de la posidònia, tot això no és maquillatge, és una realitat que succeeix.

La Llei d'educació, les noves infraestructures educatives, els nous estudis universitaris, les plaques fotovoltaïques, l'autoconsum, l'aposta per les energies renovables no són maquillatge, són una realitat.

Treballam amb la gent d'aquesta terra per fer possible unes illes millors, i ho hem aconseguit aquests vuit anys i el que queda per venir encara serà molt millor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1826/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les Illes Balears després de vuit anys al capdavant del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Divuitena pregunta, RGE núm. 1826/23, relativa a situació de les Illes després de vuit anys al capdavant del Govern, que formula el diputat Antoni Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Bon dia, Sra. Armengol. Quina valoració fa de la situació de les Illes Balears després de vuit anys al capdavant del Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Costa, per la seva pregunta. Avui han intentat dur un plenari de balanç d'una legislatura que jo, sincerament, li repetesc una vegada més, trob que és un gran balanç per a aquest govern, però no per a aquest govern, per a la societat d'aquestes illes, que ha estat capaç en

els moments més complicats tirar junts endavant, malgrat vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Du vostè vuit anys de propaganda parlant i parlant de fa 10 o 12 anys enrere, però després de dues legislatures vostè ja no pot responsabilitzar ningú. Vostè és l'única responsable.

Du vostè vuit anys governant amb més recursos que mai, però ha faltat gestió. Els problemes han anat, almenys al nostre entendre, a pitjor.

I em treurà la pandèmia, una pandèmia on no va evitar vostè ni una sola vegada la saturació dels hospitals a cap de les onades. Vàrem ser els darrers a posar les vacunes. Bé, excepte alguns càrrecs socialistes que varen ser els primers a vacunar-se i encara vostè els va premiar.

(Alguns aplaudiments)

Va imposar durant mesos les pitjors o les més dures restriccions de tot Espanya, i al dia següent d'obrir, vostè va autoritzar un concert de reggaeton a la plaça de toros i es va produir el major macrobrot de tot Espanya. I el més greu, mentre vostè aplicava les pitjors restriccions contra els ciutadans de les Illes Balears, vostè mateixa se'ls botava una nit al Bar Hat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I quan s'ha reactivat el turisme, gràcies a la feina que ha fet el sector, vostè ha estat incapaç de gestionar l'èxit i s'ha produït la major sensació de saturació de la història. Mentre el seu intervencionisme atacava els "xiringuitos" i el sector nàutic, les platges s'omplien de vessaments d'aigües fecals.

Quan han arribat els fons europeus, vostè ha estat incapaç de fer-los arribar a les empreses.

Quan les famílies han estat ofegades per una inflació desbocada, vostè ha estat incapaç de baixar els impostos.

Vuit anys intervenint, prohibint i atacant la propietat privada, i tenim l'habitatge més car de la història.

Una gran feminista, com vostè, callant davant l'escàndol de les menors tutelades explotades sexualment, i lloant la llei que rebaixa les penes i allibera els violadors i els pederastes com és la Llei del "només sí és sí".

(Alguns aplaudiments)

Les escoles, patint una LOMLOE que hauria pogut ajornar.

Vagons de tren com si fossin llaunes de sardines.

I una sanitat pública que està contra les cordes.

Tot això després de vuit anys de govern i amb més recursos que mai.

És evident que és el moment de passar de la propaganda a la gestió. El moment és ara! Sra. Armengol, el seu cicle s'ha acabat!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, no sé com els hem de pagar el favor que ens han fet, no ho sé, perquè vostès han explicitat molt clar a la població el que són: primer, entregats a l'extrema dreta, ja li he dit abans al Sr. VOX, -al Sr. Campos, perdó-, representant de VOX; i després els veiem amb qui estan. I vostès mateixos han escenificat, una imatge val més que mil paraules, que són els de sempre, lligats a la pitjor història d'aquesta comunitat autònoma.

I nosaltres hem escenificat sempre, perquè el que duim de cor i el que sentim, que ens asseiem amb el millor d'aquesta societat per somniar junts i construir junts un futur d'oportunitats per a tothom.

(Remor de veus)

I això és el que començarem a fer a l'any 2015 i hem acabat fent aquesta legislatura, i seguirem treballant així insistentment a la propera legislatura, Sr. Costa.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socias):

Posi'ns tranquils, jo entenc que és difícil, és difícil defensar el que defensen avui. Jo entenc que és difícil, però els convé escoltar.

La primera foto que vàrem fer nosaltres, Sr. Costa, a l'any 2015, va ser amb la comunitat educativa, que no havia estat rebuda mai per vostès, amb els sindicats, per tant, representants dels treballadors i de les treballadores.

Què fan vostès? Segueixen insultant les treballadores d'aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., d'una forma especial les cambreres de pisos.

I em diu: amb més recursos que mai s'ha fet menys que mai, Sr. Costa? Sr. Costa, vostès, vostès els qui ho varen retallar tot i que varen deixar aquesta comunitat autònoma ofegada, a més, sense drets i llibertats...

(Remor de veus)

..., tenim més recursos? Sí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socias):

..., perquè hem lluitat i hem aconseguit el règim fiscal, el factor d'insularitat, hem aconseguit més fons europeus que ningú a cap altra regió...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluch Armengol i Socias):

... espanyola, tenim el pressupost general més alt de la història d'aquesta comunitat autònoma, i tots els doblers han anat a les butxaques de la gent que més ho necessiten a aquestes illes, que és la classe mitjana i la classe treballadora d'aquesta comunitat autònoma.

I sí, tenim millors serveis públics que mai en la història democràtica i seguim avançant per una terra amb més justícia, amb més llibertat i amb més igualtat. I això, Sr. Costa, només ho poden tirar endavant els partits progressistes que sabem governar, que hem demostrat que hi som en els moments difícils i que el que farem en els moments bons serà encara molt millor per a aquestes illes.

Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 1534/23, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política del Govern en matèria de família i conciliació.

Idò passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 1534/23, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política del Govern en matèria de família i conciliació. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies president. Consellera, señores y señoras diputados. Es para mí muy importante esta interpelación sobre familias, sobre conciliación, tener esta interpelación en el último pleno demuestra las preocupaciones de Ciudadanos, las preocupaciones de mi grupo parlamentario, siempre han sido la igualdad de oportunidades y la conciliación, por eso hoy interpelo a este Govern, por sus políticas en familia, por sus políticas de conciliación, porque las familias han sido los grandes olvidados de este Govern de Armengol y sus socios y son las grandes olvidadas del Gobierno de Sánchez.

A estas familias que viven cada día peor, que cada día viven más exprimidas y con peores perspectivas de futuro, quiero hablarles hoy desde este Parlamento. Ustedes han fallado a las clases medias de las Islas Baleares, las han abandonado, como Pedro Sánchez, las han expoliado a impuestos, las están ahogando con más obligaciones, con más limitaciones y con más restricciones. La gran amenaza de la clase media es la falta de políticos que la defiendan de forma ambiciosa. Y a los otros partidos, les interesan sus votos, sus impuestos y su trabajo, pero no piensan en aquello que necesitan millones de familias en estas islas y en todo el país, necesitan aliviar los costes de vida que de cada vez son más altos y el poder adquisitivo de la clase media está en caída libre; necesitan políticas de natalidad ambiciosas; y necesitan políticas efectivas para facilitar la emancipación y no tener que esperar hasta los 30 años para poder emanciparse o independizarse, porque no tienes ni trabajo fijo, ni temporalidad, ni cobras un salario mínimo.

Poner en marcha alternativas y medidas para estimular la natalidad, recuperar la prestación por hijo a cargo de las familias, gratuidad de la educación de 0 a 3, pero de verdad, no su gran estafa. El impulso del teletrabajo, impulsar también la jornada semanal flexible. Extender los beneficios de familias numerosas, premiar a las empresas que faciliten la conciliación. Ayudar a la reproducción asistida. Todas estas son políticas reales que necesitan las familias y necesitan las mujeres también.

Consellera, ya se lo advertí a la Sra. Armengol, sus medidas de ayudas hace unos meses, eran cosméticas y no suficientes, porque no han protegido a las familias. Y nos vetó una y otra vez la deflactación del IRPF, para evitar el doble castigo por la inflación; se negaron a bajar y a aliviar los bolsillos de las clases medias y de las familias; se negaron a aplicar soluciones reales para nuestros vecinos; pero han preferido y prefirieron la propaganda y sus discursos de aplauso vacío.

Mire, tenemos muy claro qué medidas pondremos en marcha desde el minuto cero en que gobernemos, para ayudar a las familias y recuperar a las clases medias, que prácticamente

han desaparecido en nuestra comunidad autónoma y en nuestro país. Pondremos en marcha la jornada laboral flexible, para que cada trabajador pueda organizar sus horas semanales de trabajo como quiera, facilitando la conciliación, la productividad, el tiempo de ocio y siguiendo un modelo liberal y el modelo alemán.

Pondremos también en marcha la bajada de 10 puntos del IRPF, para las familias con dos hijos, lo que supondría una rebaja de los impuestos en el IRPF cada año, de 1.500 euros por hijo para cada familia. También implantaremos un bono, una beca infantil, para que todas las familias tengan esa gratuidad cubierta de la educación infantil de 0 a 3, no su gran estafa que solamente lo que han conseguido en 8 años es garantizar, y en el último año ya con la vista puesta a las elecciones, a garantizar la gratuidad de las plazas de 2 a 3 de las públicas. No, no, aquí lo que tienen que hacer es garantizar que todas las familias, independientemente de si tienen que llevar a sus hijos a la privada, porque no hay plazas de 0 a 3 en la pública, tengan esa beca infantil, con una bonificación del cien por cien. Y también bonificaremos el cien por cien del transporte escolar, del comedor escolar y de las actividades extraescolares a las clases medias, a todas las familias de las clases medias.

Porque necesitamos ser valientes para conseguir esa conciliación, porque la igualdad y la conciliación no se logra confrontando entre los ciudadanos con ideologías caducas, como hacen los extremos, o sólo agitando pancartas, se alcanzan con políticas públicas efectivas, que corrijan las barreras estructurales, que potencian las desigualdad fomentando, primero la corresponsabilidad y posibilitando la conciliación, también de la mano del sector privado.

Y es innegable que la maternidad supone un freno para las mujeres y estaremos en eso de acuerdo consellera. Por eso insistimos tanto en ese plan transversal de conciliación desde el minuto 1 de la pandemia, porque vimos que la conciliación era todavía una utopía para las familias en nuestra comunidad y en nuestro país, una utopía. Por eso insistimos en ese Plan de conciliación y corresponsabilidad, que aprobaron ustedes un año después, con retraso, y sabe que yo he estado muy encima, que les exigí ese plan urgente para nuestras familias.

Teníamos grandes expectativas de esa Mesa de Conciliación que se creó, también con los agentes sociales y económicos, que finalmente quedó en un presupuesto de 157 millones. Pero me gustaría que hoy explicase aquí, Sra. Garrido, ¿en qué medidas concretas se han gastado esos 157 millones, que tenían que ayudar a conciliar a las familias de Baleares?, porque yo no lo veo por ninguna parte.

Subvencionaban las escuelas matinales sí, tenían el compromiso de flexibilizar la jornada laboral, pero no he visto grandes cambios, sí en la función pública, pero ¿qué pasa con todos los trabajadores del sector privado? ¿Se han impulsado incentivos para que las empresas fomenten el teletrabajo y fomenten que puedan conciliar con semanas flexibles, que es como propone Ciudadanos, que se pueda tener un horario fijo al día mínimo, pero se pueda flexibilizar? Lo mismo que han hecho para sus funcionarios, pero lo necesitan las demás familias.

También dijeron en este Plan de conciliación, que crearían 28 centros nuevos de plazas públicas, 28: 25 en Mallorca, 2 en Eivissa y 1 en Formentera. No han cumplido, Sra. Garrido, no han cumplido.

Las becas comedor no son suficientes. En eso sí le reconozco que han hecho un gran avance y se han dado muchísimas más becas comedor, pero hay que llegar también a todas las familias de la concertada, a todas las clases medias y no sólo a las familias más vulnerables, porque ahora mismo es que la clase media no existe, está exprimida, ya no existe en nuestra comunidad autónoma. Y desde Ciudadanos también defenderemos esa bonificación del cien por cien del comedor y del transporte escolar, pero tanto para las familias que llevan a sus hijos a la pública como a la concertada, tiene que cubrir a todas las clases medias.

Después, también nos prometieron en este Plan de conciliación, 22 millones para agentes de corresponsabilidad y conciliación en los ayuntamientos. A mí me diga dónde están estos agentes y qué han hecho consellera.

Después Baleares también iba a desplegar ayudas para compensar la inflación, lo hicieron, pero no llegaron ni a 10.000 familias, porque hasta la consellera de Asuntos Sociales lo dijo, necesitábamos llegar al 80% de las familias. Completamente insuficientes.

Hicieron muchas promesas electorales, pero ahora, además, este sábado en un acto del Partido Socialista, acaban de prometer más becas para estudiantes, más ayudas a las familias, ahora se acuerdan de las clases medias... Pero, entonces, ¿qué han hecho estos ocho años en el gobierno? ¿Por qué ahora lo prometen, ya como partido, para las elecciones del 28 de mayo...? ¿No les parece una irresponsabilidad, consellera?

Necesitábamos estas ayudas durante todos estos años, pero sobre todo proteger a las familias, y esa brecha, esa brecha salarial que existe por la brecha de la maternidad, deberíamos ponerle freno con políticas efectivas, con políticas reales, y dejarse de tanta pancarta, no avanza en la igualdad real y efectiva entre hombres y mujeres.

Y yo, pues me espero, también, a la réplica, pero, de verdad lo que necesitan los ciudadanos es que salgan de esta burbuja, que salgan de lo público, que vean lo que sufren realmente las familias, que vean cómo les cuesta a muchos llegar a final de mes, pagar las extraescolares, pagar el comedor de sus hijos, pagar, además, todos los impuestos..., porque las familias de clases medias pagan, pagan y pagan, pero no reciben nada, no reciben absolutamente nada y, encima, sostienen el sistema quebrado de pensiones, sostienen todo el entramado del estado del bienestar, que ya parece más el estado del malestar.

Y me espero a su réplica, para contestarle.

Gracias, consellera.

(Algun aplaudiment)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Bon dia a tots i totes. Sra. Guasp, començ per on acabava vostè; vostè acabava dient que "*las familias pagan, pagan y pagan, y no reciben nada*". Bé, no ho sé, no sé si aquesta afirmació tan absoluta és certa o no, però jo sí que li puc dir una cosa, i és que aquest govern, igual que el Govern d'Espanya fa feina perquè hi hagi una redistribució de la riquesa adequada, amb equitat; i una de les eines que emprà el Govern d'Espanya en aquest moment és un impost que s'ha creat per a la banca i per a les energètiques, pels beneficis extraordinaris que aquesta crisi que vivim en aquest moment, sobretot energètica, els està donant tant a les empreses energètiques com a la banca.

Allò sorprenent és que vostè, que demana que l'Estat, que el Govern, intervenguin en forma d'ajudes a les famílies, el seu partit voti en contra d'aquests tipus d'imposts, perquè en això vostè hi està en contra, i el seu partit hi està en contra: d'agafar, de redistribuir la riquesa de manera adequada i amb equitat entre tota la societat, hi està en contra, perquè s'hi va posant en contra de manera contínua, a mesura que van apareixent les mesures. Per tant, jo crec que una mica d'humilitat, Sra. Guasp, no li vendria gens malament.

Vostè començava dient que li preocupava la igualtat d'oportunitats i la conciliació i és el que mou, també, el que ha mogut, l'acció de govern d'aquest govern i també de l'anterior, durant vuit anys. Per això s'aprova la primera llei d'igualtat a l'any 2016, i per això aprovam el primer Pla de conciliació i corresponsabilitat de les Illes Balears que, a més, és el primer Pla de conciliació i corresponsabilitat de tot l'Estat espanyol dotat a comunitats autònomes, em referesc: dotat amb quantia econòmica i executable.

I em deia que eren els grans oblidats, que la conciliació era la gran oblidada. Clar, com que la conciliació és la gran oblidada tenim l'únic pla de conciliació, dotat amb 157 milions d'euros, que li dic que anam bastant per davant a nivell d'execució d'aquests 157 milions d'euros, que eren per a quatre anys -no per a un, eren per a quatre, s'ho miri i veurà com eren per a quatre anys- i ja superam les quanties que s'estableixen a cada una de les anualitats.

Però és que, a més, el Govern de l'Estat ha aprovat el Pla Corresponsables, dotat amb més de 100 milions d'euros que el que fa és repartir a les comunitats autònomes quanties econòmiques per tal que les comunitats autònomes facin polítiques de conciliació i una part de la despesa que es fa en aquesta comunitat autònoma -no tota, però sí una part- es fa amb l'assignació del Pla Corresponsables que, per a l'any 2023, al Govern de les Illes Balears li corresponen més de 5 milions d'euros. Això és ser els grans oblidats de la política, tant del Govern de les Illes Balears com de l'Estat.

I, miri, em sorprèn, perquè és cert que Ciudadanos sempre ha estat en el suport a aquest govern i en la reclamació, també, a aquest govern de polítiques de conciliació, i ho agraim perquè crec que l'oposició ha de ser, precisament, aquesta, ha de ser una oposició que sigui responsable, que sigui exigent, però que al mateix temps sigui col·laborativa. I en aquest cas sí que entenc que Ciudadanos hi ha estat i, sobretot..., el Partit Popular no va donar suport al Pla de conciliació d'aquest govern, Ciudadanos sí, i, de fet, en aquell moment li vaig agrair i li continuo agraint. De VOX, no s'esperava absolutament res, per tant, res deim d'ells.

Les polítiques de conciliació i de corresponsabilitat es fan des de molts d'àmbits i un dels àmbits essencials i bàsics per donar suport a les famílies, per donar suport a les dones, que són les que encara carreguen amb les obligacions familiars, és reduir la bretxa salarial. I hem aconseguit a Balears reduir la bretxa salarial; i hem aconseguit reduir la bretxa salarial gràcies a convenis col·lectius que ha ajudat el Govern de les Illes Balear que s'incrementassin els salaris; en aquests anys a hostaleria s'haurà incrementat un 25% el salari, gràcies a això, però també gràcies al salari mínim interprofessional.

I aquí, Sra. Guasp, vostès no hi han estat. Vostès no han estat al costat de les dones, que són les grans beneficiades de l'increment del salari mínim interprofessional. No hi han estat perquè hi han votat en contra; perquè continuen pensant que el salari mínim interprofessional el que genera, al final, és que hi hagi feina precària, i el que tenim aquí, el salari mínim interprofessional més reforma laboral, feina estable i amb majors quanties i reducció de la bretxa salarial. I això, bàsicament, beneficia les dones i beneficia les accions d'igualtat, de corresponsabilitat i de conciliació.

Vostès, és cert que varen donar suport a la reforma laboral, no al salari mínim interprofessional, aquí no. I l'increment de les pensions també ens ajuda en aquest sentit, i crec que vostès tampoc no li han donat cap tipus de suport.

Em parlava de maternitat i de foment de la maternitat, crec que les accions, sobretot quant a la fecundació in vitro i accions en favor de la maternitat molt més responsable i molt més humana, en aquesta comunitat autònoma crec que són evidents. I la darrera mostra és l'obertura o la posada en funcionament de la Casa de maternitat a l'Hospital de Son Espases, que ajudarà les dones a afrontar el seu part d'una manera molt més natural i fora d'un entorn hospitalari. Són aquestes accions. Però crec que una de les mesures que aquí hem de treballar, i jo reconec que com a Govern de l'Estat i com a Govern de les Illes Balears, una de les mesures importants quant a aquesta igualtat, és la igualtat dels permisos de paternitat i maternitat; tampoc no hi varen ser vostès, Sra. Guasp.

Vostè em deia que hem fet mesures de cosmètica; que varen exigir la deflació de l'IRPF, que a la classe mitjana i treballadora aquesta deflació de l'IRPF li hagués suposat bàsicament 50 euros -així- de mitjana, que no han volgut fer aquesta deflació de l'IRPF, però que la resta de mesures que hem preses han estat mesures cosmètiques. Mesures cosmètiques: 200 euros per infant, perquè puguin pagar les activitats extraescolars i que la inflació no afecti les activitats, la creativitat i el temps d'oci de les famílies, i que, a més, és una

política de conciliació..., vostè reclamava activitats extraescolars fa una estona però, al mateix temps, diu que el que hem fet han estat mesures cosmètiques. Crec que es contradiu bastant.

I li podria posar aquest exemple en tot l'escut social que s'ha aprovat en aquest passat mes d'octubre i que, encara ara, dona suport a les famílies i als ciutadans de les Illes Balears; com els 300 o 600 euros que cobren tots els aturats en aquesta comunitat autònoma pel fet de ser aturats, i que els ajuden en aquest increment de l'IPC. Jo m'estim més que em paguin 600 euros, si estic aturada, que m'ajudin a fer front als preus, que no que em deflactin 50 euros l'IRPF; si he de triar..., jo, si em deixa triar, Sra. Guasp, trii el segon, perquè la deflació afecta tothom, d'aquesta manera els 600 euros afecta a qui ho necessita. Jo no necessito, vostè no necessita, una ajuda, sí que ho necessita un aturat que només fa feina sis mesos, sí que ho necessita, això és l'equitat i això és la redistribució que es fa amb aquest tipus d'ajudes.

Vaig acabant, perquè em queda molt poc temps. Parlava del que vostè posarà en marxa la propera legislatura. Crec que no posarà res en marxa vostè, a la propera legislatura, però vaja, li puc dir el que sí hem posat en marxa en aquest moment. Jo no vendré a fer aquí el programa electoral ni a contar el que farà el meu partit. Li diré el que fem en aquest moment dins l'àmbit laboral: convocatòria d'ajudes per a empreses perquè els treballadors i les treballadores puguin acollir-se a les reduccions de jornada i excedència, dotació, 1 milió d'euros; també dins l'àmbit laboral, ajudes per als agents socials i les patronals per a la creació de les oficines d'igualtat, l'any passat 300.000 euros, enguany 400.000 euros; hem aprovat el primer pla en matèria d'igualtat dins l'àmbit laboral, juntament amb sindicats i patronals, el primer pla també de totes les comunitats autònomes.

Què hem fet en funció d'aquest pla? Hem elaborat una estratègia en matèria de salut laboral que recull la perspectiva de gènere i és una de les coses que parla d'això, dels llits elevables que des del PP troben que és una bajanada, bé, idò dins aquesta estratègia no ho troben que sigui una bajanada, sinó que són necessaris per a la salut laboral de les nostres cambreres de pisos. També hem elaborat la Llei de negociació col·lectiva en matèria de conciliació i igualtat perquè la puguin aplicar els agents socials.

Dins l'àmbit social i dins atenció a la dependència destinam 140,47 milions d'euros, xifra que ha pujat en 15,5 milions d'euros més respecte de l'any passat. Hem passat de tenir 11.000 beneficiaris d'ajudes a la dependència l'any 2015 a 25.000 a l'actualitat; gratuïtat del transport públic, per a enguany 43 milions d'euros, tot el transport públic serà gratuït, i qui agafa el transport públic?, les dones, bàsicament les dones; finançament de part del cost de les escoles de vacances i de Nadal, amb una previsió de destinar-hi 1 milió d'euros a càrrec del Pla Corresponsables, l'any 2022 ja es va dur endavant a 26 ajuntaments que varen sol·licitar aquesta convocatòria.

Dins l'àmbit educatiu, gratuïtat i universalitat de l'etapa 0-3 anys, enguany gratuïtat de l'etapa 2-3 anys, malgrat li pesi,

malgrat no li agradi. Aquest govern sí ha aconseguit aquesta gratuïtat.

Finançament de part del cost del servei menjador, l'hem ampliat a ESO; finançament de part del cost del servei d'escola matineria, en aquest moment, 1 milió d'euros a les escoles públiques, 300.000 euros a les concertades, a la xarxa pública es dona suport de finançament total o parcial a 342 monitors d'escola matineria, 142 centres públics i d'educació primària, dues escoles d'educació infantil, dos CEIP PIEM i...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, tiene que acabar.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Voy, voy, voy..., i CEIP ESO, que depenen de la Conselleria d'Educació i Formació Professional, aproximadament se'n beneficien 4.400 infants; convocatòria d'ajudes per subvencionar el cost de les activitats extraescolars, 5 milions d'euros, hi haurà més d'11.924 menors que rebran aquesta ajuda, però també aprovarem un pla municipal de serveis de ludoteca de reforç escolar amb una assignació de 2 milions d'euros.

Això, Sra. Guasp..., no és que ho farem, no anam a veure què farem, això és el que feim en aquest moment.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Consellera, es que no se trata sólo de venir aquí a hacer propaganda de todo lo que han hecho, se trata de si ha servido o no ha servido, si ha sido eficiente o no el gasto público y el disparar el gasto público como lo han hecho. Se trata aquí de si su economía basada en la subvención sirve o no para la sociedad balear.

A mí me gustaría que saliera a la calle y preguntara a todas las familias si creen que están mejor que hace cuatro años, si creen que están mejor que hace ocho años o incluso si están mejor que hace veinte años.

Yo le puedo decir que el poder adquisitivo de las familias está cayendo en picado, esta es la realidad, la realidad de las familias es que van al supermercado y les cuesta hacer la cesta de la compra, la realidad de las familias es que trabajan, trabajan, trabajan, no tienen tiempo libre de ocio, no tienen tiempo para conciliar con sus familias, esa es la realidad que hay, es que se vive mucho peor que hace unos años.

Yo no quiero que estén condenados, ni mis hijos ni las nuevas generaciones, a vivir peor de que lo hacían mis padres

o lo hacemos nosotros. Me niego. Y ahora mismo esa es la realidad.

Y por supuesto que yo apoyé ese plan de conciliación. No es que lo apoyara, es que fue una de las exigencias que hizo mi grupo parlamentario, que hizo Ciudadanos para apoyar y entrar en el Pacto de reactivación, y usted se acuerda perfectamente, era la exigencia de un plan de conciliación y corresponsabilidad para estas islas, y me siento muy orgullosa y lo volvería a hacer, claro que lo volvería a hacer, por supuesto, pero queda mucho trabajo por hacer. Yo tenía grandes expectativas en este plan de conciliación y..., es cierto, claro que sé que es de cuatro años, de 2021 a 2024, pero es que estamos a punto ya de encarar el último año y tenía 115 medidas.

Y hoy llega usted aquí, yo le he preguntado que me diera explicaciones por ese compromiso en el plan de conciliación de crear 28 centros nuevos, no me ha dicho ningún centro, 25 en Mallorca, 2 en Eivissa y 1 en Formentera para ampliar 1.749 plazas públicas de 0-3 años. ¿Dónde están, Sra. Garrido?

Los 22 millones de euros para colocar agentes de conciliación y corresponsabilidad en los ayuntamientos para elaborar una diagnosis de las instalaciones y los recursos municipales para la conciliación. Explíqueme qué han hecho estos agentes, dónde están, cuántos agentes de conciliación están operando ya en Baleares. Explíqueme dónde están estos 22 millones de euros.

Y la gratuidad de la que me habla de 2 a 3 años que han conseguido en el último año, séptimo año después de gobernar ocho años. Ustedes se comprometieron a garantizar la gratuidad universal de 0 a 3 años y lo único que han conseguido para las familias de Baleares es la gratuidad de 2 a 3 años para las familias que llevan a sus hijos a las guarderías, "escoletas" públicas, pero es que en Baleares, como en otros territorios, no hay suficientes plazas públicas, no hay suficientes plazas públicas, se lo pueden preguntar a todos los padres y madres que están aquí. Por tanto, su medida estrella fue la gran estafa, la gran estafa, por supuesto que lo fue. Lo que tenían que garantizar es, con una beca infantil, que es lo que le hemos pedido siempre -y yo digo que lo vamos a poner en marcha, pero es que llevo pidiéndoselo cuatro años a través de enmiendas en los presupuestos-, una beca infantil para que las familias puedan gastárselo en el centro que ellos elijan, si público o privado, porque no hay concertadas de 0-3 en Baleares, eso es lo que yo pido..., de 0 a 3, eso es lo que yo pido, por supuesto, que sean gratuitas..., no gratuitas, pero que se bonifique el cien por cien.

Y ustedes hablan, como siempre aquí, de la redistribución y de la progresividad, pero si por ejemplo las medidas del bono o del café para todos de vivienda y cultural eso es para todos, esos bonos en Madrid de los que también se están beneficiando energéticos... todos los políticos, eso es para todos. Así que no hable tanto de progresividad y regresividad, como... como el carburante, aquí los que apoyaron una subida del 8,5% de las pensiones, a todas las pensiones, de los que ganan de 700 a los que ganan 3.000, fueron ustedes y el Partido Popular y todos menos Ciudadanos en el Congreso de los Diputados. Eso sí fue una subida del 8,5% a todas las pensiones, hace unos meses, sí.

Y, desde luego, si de verdad quieren ayudar a las familias, desde Ciudadanos les pedimos que salgan de esa burbuja de propaganda vacía, devuelvan el tiempo a las familias, devuelvan el dinero a las familias de estas islas, recuperen la prestación por hijo a cargo, bajen los impuestos a las familias, impulsen de verdad políticas modernas de empleo, de conciliación y de corresponsabilidad, porque yo quiero para mis hijos y quiero para todos los ciudadanos de estas islas una comunidad amable con las familias, donde quieran venir a vivir familias, atraer el talento, retener el talento, una comunidad más abierta, más libre, más moderna, que garantice la equidad de las familias, que garantice la igualdad de oportunidades, que garantice la libertad educativa, que garantice la libre elección de los padres y que garantice la conciliación siempre.

Así que, consellera, espero que me dé todas estas explicaciones, agentes de conciliación, los 25 centros de 0-3 que iban a construir y por qué no han extendido a 0-3 la gratuidad.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Guasp. Tiene la palabra la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Sra. Guasp, torn començar com he començat la meva intervenció anterior. Per fer política es necessiten doblers, si no, la política sense doblers no es fa. És a dir, això és inqüestionable. I els doblers surten dels impostos. Això també és inqüestionable. I qui més té, més ha de pagar. I això està claríssim. Qui més té, més ha de pagar, perquè precisament s'han de fer polítiques redistributives i en aquest moment qui més té són els bancs, qui més té són les elèctriques i qui més té ha de pagar i qui més té és l'impost de patrimoni i qui més té és l'impost de successions.

Aquestes són les premisses d'una bona política fiscal i tributària. Vostès, a aquesta política fiscal i tributària, s'hi oposen. S'hi oposen directament a tots i cada un d'aquests tipus de polítiques. S'hi oposen. Perquè reclamen ajudes, reclamen acció, reclamen intervenció per part dels governs, però al mateix temps reclamen que baixin els impostos, deduccions fiscals, deflació de l'IRPF... reclamen la quadratura del cercle. Vostè sap conscientment que és impossible el que diu, ara, queda molt maco quan puja a la tribuna, ho diu, es fa un vídeo, queda fabulosament. Ara, és impossible, menys impostos i més servei, impossible. És el mateix que diu el Partit Popular tot el temps, menys baixam els impostos i farem més metges, més no sé què, més coses. Faran moltes més coses amb menys doblers. Impossible, impossible. Això és mentir a la ciutadania i és pujar a aquesta tribuna a mentir-li.

Li dic una cosa, Sra. Guasp. Ara que començarem tots a tributar i farem la declaració de l'IRPF, miri bé les deduccions fiscals que ha posat aquest govern. Miri-les bé. Miri bé les

deduccions que ha posat aquest govern, l'únic govern que ha posat aquest tipus de deduccions fiscals a tot l'Estat espanyol. Miri-les bé, perquè trobarà una deducció fiscal per escoletes, trobarà una deducció fiscal per lloguer, trobarà una deducció fiscal per l'increment dels interessos de les hipoteques, l'única de tot l'Estat. Trobarà aquests tipus de deduccions.

Per tant, es pot fer feina des de l'àmbit tributari, però s'ha de fer feina de manera redistributiva i equitativa. I no és el plantejament que fa vostè. Vostè i el seu partit, quan s'han de fer aquests tipus de polítiques, no hi és; en aquest tipus de polítiques, no hi és mai. Sempre es posen del costat de qui? Dels poderosos, dels que més tenen. Aquí hi ha la gran diferència. Aquí vostès tenen la gran diferència.

Diu que he vengut a fer propaganda. Jo no he vengut a fer propaganda, qui ha vengut a fer propaganda ha estat vostè. Vostè ha vengut a dir, faré no sé què i faré no sé què més. Vostè ha fet propaganda. Jo he vengut a dir el que es fa. El que es fa no té res de propaganda. Puc fer el mateix que vostè, em puc posar a contar el programa electoral del meu partit, però no ho faré, perquè és una interpel·lació sobre la política d'aquest govern, la que fa aquest govern, la que continuarà fent a partir del mes de juliol. Per tant, no he vengut a fer propaganda, he vengut amb fets demostrables.

Estam en una economia basada en la subvenció. Vostè demana un bo per a les escoletes, per a les guarderies, no per a les escoletes; i això no és una economia basada en la subvenció. Si ho feim nosaltres, basat en la subvenció; si ho fan vostès, està molt ben fet. Aquesta és la diferència, adoni's d'aquesta doble vara de mesurar que aplica de manera contínua.

Les famílies estan millors que fa quatre, vuit, vint anys? Sí, sí, sí, li puc dir, les famílies estan millor que fa vuit anys, seguríssim. Per què? Perquè tenen un govern al seu costat, perquè tenen un govern que pensa en elles, i la darrera prova és l'escut social que vàrem aprovar el mes d'octubre.

Vostè em deia, on són els centres? Miri, la Conselleria d'Educació té una convocatòria de subvencions perquè es vagin creant escoletes, no guarderies, escoletes, perquè es vagi creant escoletes públiques o de la xarxa complementària, perquè sí que n'hi ha, Sra. Guasp, no només n'hi ha públiques o privades, hi ha una xarxa complementària, que seria la concertada si ho duguéssim a infantil o a primària, hi ha una xarxa complementària i aquesta xarxa complementària també rep la gratuïtat dels 2-3 anys en aquest moment i la rebrà la propera legislatura de 0 als 2 anys també; la xarxa complementària i la xarxa pública. Hi ha subvencions perquè es vagi fent aquesta transformació i s'estan transformant. El nombre concret de centres? Ho puc demanar a Educació, que em digui quins són, ara mateix jo no ho sé, però sí s'estan transformant centres. De fet, no sé si l'any passat varen ser uns 12, i li ho dic de memòria.

22 milions amb agents de corresponsabilitat. No sé on ho ha trobat, però no hi és. Es parla d'agents de corresponsabilitat a 2 milions d'euros anuals. Dos per quatre, vuit; no 22. Es parla d'això. Hi ha agents de corresponsabilitat als ajuntaments que han demanat agents de corresponsabilitat i fan una feina fabulosa, sobretot fan una feina d'anàlisi del mercat laboral dels

seus municipis i de com actuar de manera concreta a cada un d'aquests municipis i nuclis de població per afavorir la conciliació de les famílies.

Com que no em queda més temps, Sra. Guasp, sí que li puc dir que el Pla de conciliació i corresponsabilitat de les Illes Balears, a què vostè li va donar suport, és un èxit, continua sent un èxit. Queda feina a fer, moltíssima feina a fer, dins l'àmbit de la desigualtat...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, acabi, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... i dins l'àmbit de la conciliació i sobretot dins l'àmbit de la corresponsabilitat hi ha moltíssima feina a fer, però anam avançant, amb fets, caminam.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 1759/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1207/23.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la Moció RGE núm. 1759/23, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general en matèria de drets i protecció de les dones, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1207/23.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gràcies, presidente. Baleares sigue siendo la región con más víctimas de violencia machista por cada 10.000 mujeres. En 2022 crecieron en las Islas tanto las víctimas como las denuncias por violencia machista. Está claro que este problema no se soluciona ni con "chocho-charlas", ni con panfletos, ni con exposiciones que banalizan la violencia intrafamiliar atribuyéndola a todos los hombres del planeta y evitando adoptar medidas realistas que desmontan el discurso de las neofeministas radicalizadas que han hecho de la desgracia de las mujeres -de algunas mujeres- su *modus vivendi*.

Está claro que las políticas llevadas a cabo hasta ahora sólo han servido para el lucro personal de algunas enchufadas en instituciones públicas para, teóricamente, mejorar la vida de las mujeres, pero que luego callan cuando desde las filas de los

partidos políticos de izquierdas a los que pertenecen se dedican a pagar servicios de prostitución con dinero público o con dinero de comisiones ilegales, y se dedican a aprobar leyes que rebajan las penas de los violadores y sacan de la cárcel a decenas de ellos.

Sólo en Baleares, según los últimos datos de que disponemos, llevamos ya 46 rebajas de condenas a agresores sexuales y 6 excarcelaciones y hemos presenciado como la consejera de Igualdad, apoyada por toda la progresía feminista, no sólo no criticaba la tristemente famosa ley del "sí es sí" sino que incluso la aplaudía y la defendía. Está claro que todos esos chiringuitos semiprogres solo sirven para que el dinero público se vaya al bolsillo de algunas enchufadas, mientras no llega a quienes realmente lo necesitan.

Por eso, proponemos en esta moción suprimir el Instituto Balear de la Mujer y la Dirección General de Igualdad, porque las políticas dirigidas a mejorar la vida de las mujeres, al igual que la de los hombres, deben ser una cuestión transversal y se deben aplicar desde todos los centros de decisión política, desde la gestión de la salud, de la educación, de los servicios sociales, de los sectores productivos, desde todas las áreas de decisión política, debemos avanzar en procurar el mayor bienestar posible para las mujeres, pero también para los hombres, para los niños o para los ancianos.

Crear organismos específicos para un colectivo concreto, sólo sirve para hinchar la administración, creando chiringuitos donde colocar a enchufados y agrandar la red clientelar de los partidos políticos. Los recursos económicos que se destinan a mantener esos chiringuitos, deben destinarse a potenciar medidas de protección a las familias, para tener en cuenta sus necesidades como eje de todas las políticas públicas.

Está claro que la Ley de violencia de género no ha funcionado. Tras 18 años de aplicación, las agresiones siguen creciendo. La Ley de violencia de género ha introducido un derecho penal de género, algo inadmisibles en una sociedad democrática avanzada y, por ello, proponemos su derogación y la aprobación de una ley de protección contra la violencia doméstica, que trate por igual a todas las personas, independientemente de su condición sexual y que contemple todas las variables que influyen en la generación de violencia en el ámbito doméstico, sin plegarse al reduccionismo absurdo, impuesto por la ideología de género, que atribuye al machismo la causa de todos los males, sin ningún rigor científico y sin permitir un análisis serio y riguroso de los diferentes factores de riesgo que pueden afectar a mujeres, hombres, niños o ancianos.

Urge modificar el Código Penal para proteger de verdad a las mujeres españolas, elevando las penas para los delitos sexuales, con prisión permanente para violadores, asesinos y maltratadores, para evitar que los autores de los crímenes más atroces vuelvan a la calle, y eso es algo que también proponemos en esta moción.

Y, por supuesto, urge proteger de forma real y efectiva las fronteras españolas, porque la inmigración descontrolada está causando problemas de convivencia y está importando culturas de otros países, que sí son machistas. Casi la mitad de las

agresiones sexuales se cometen por extranjeros. Los extranjeros en España son un 15% y ese 15% es responsable del 46% de los delitos de agresión sexual.

El componente cultural es evidente y las mujeres de España merecen protección real y no discursos hipócritas sobre las falsas bondades de un multiculturalismo, que está convirtiendo nuestras calles en lugares hostiles para las mujeres. Por eso, urge también endurecer las penas para las mafias de la inmigración ilegal y de quienes colaboren con ellos, tal y como proponemos en esta moción. Precisamente un foco de difusión de esas culturas machistas e importadas, lo encontramos en las mezquitas fundamentalistas, que instamos a identificar, erradicar y cerrar; así como la expulsión de los imanes que propaguen el radicalismo, o el menosprecio a la mujer.

Y no podemos permanecer impasibles ante los escandalosos... números de abortos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... que se producen cada año. Sólo en Baleares, 2.768 mujeres han abortado el último año. Urge también crear un comité técnico que estudie y evalúe los riesgos y las consecuencias del aborto, en lo relativo a la salud física y mental de las mujeres y a publicar dicho informe en medios de difusión públicos. Y urge derogar la Ley de interrupción voluntaria del embarazo y sustituirla por políticas de protección a la mujer embarazada y por medidas que fomenten la natalidad y el apoyo a las familias, incluyendo el ofrecimiento, para mujeres que lo soliciten, de asistencia psicológica gratuita, la posibilidad de escuchar el latido del feto y el acceso a ecografías 4D y que se garantice el derecho fundamental a la objeción de conciencia de los profesionales que participen en la realización de abortos.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Las mujeres y los hombres debemos ser iguales ante la ley, se trata de un mandato constitucional, por lo que urge derogar todas las leyes que establecen diferencias laborales, cuotas o preferencias en la contratación de uno u otro sexo. En su lugar, debemos combatir la discriminación que pueden sufrir las mujeres que desean ser madres en el ámbito laboral, con medidas que incentiven la conciliación, como el teletrabajo, las reducciones de jornada y las excedencias.

Y, por último, también presentes, las niñas tuteladas con una serie de medidas que proponemos y que dejaré para el siguiente turno de intervención, porque ya no tengo tiempo.

Gracias, presidente.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Començam ara amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, que ha presentat les esmenes RGE núm. 1889 i 1890/23. Donam la paraula a la Sra. Durán.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Bon dia una altra vegada. Hoy estamos ante de una moción que, con el título de “Defensa de los derechos de las mujeres”, en sus puntos encontramos toda una serie de ellos que entendemos que hacen todo lo contrario, llevan a la desprotección de las mujeres y a la renuncia de muchos derechos conseguidos hasta ahora.

Desde el Partido Popular lo hemos dicho siempre, ha sido el partido que hizo la primera Ley de igualdad en Baleares, ha sido que promovió el pacto de Estado contra la violencia de género, por el que llegan a esta comunidad autónoma 5 millones de euros, para dedicar a medidas efectivas, para favorecer a las mujeres víctimas de violencia de género. Es el partido que una y otra vez pide más refuerzos policiales, porque en Baleares un policía de la UFAM, que protege (...) mujer, tiene que proteger a 150 mujeres. Por tanto, nuestra defensa de los derechos de la mujer es clara, es obvia, es patente, basta ir a la hemeroteca y tendríamos muchos ejemplos y nuestra defensa del feminismo también.

Por tanto, a esta moción, que lo hemos hecho de manera constructiva, votaremos a muchos puntos en contra, como entendemos que no puede ser de otra manera, en alguno nos vamos a abstener y hemos presentado diferentes enmiendas.

Para empezar, en el punto 4, hemos presentado una enmienda al artículo 4, que dice: “el Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de España a aprobar con urgencia y sin dilación, la reforma de la Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual, la llamada Ley del “sólo sí es sí”, que se encuentra en tramitación en el Congreso de los Diputados, así como a promover la reforma del Código Penal para elevar las penas en el caso de delitos sexuales con agravantes y estableciendo la prisión permanente revisable -que ustedes se han dejado-, solamente en casos de asesinato reincidentes y los que oculten el cadáver de las víctimas, para evitar que los autores de los crímenes más atroces vuelvan a la calle”.

Entendemos que este texto mejora con mucho, el texto que ustedes hayan presentado, matiza según qué cuestiones y pone ahora uno de los puntos más importantes que hay en el Congreso de los Diputados, que es la reforma de la Ley del “sólo sí es sí”.

En el quinto punto hemos presentado otra enmienda que dice: “El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de España a promover la derogación de la Ley 4/2023, de 28 de febrero, para la igualdad real y efectiva de las personas trans y para la garantía de los derechos de las personas LGTBI y a elaborar y aprobar una nueva ley trans, con el fin de respetar y

respaldar a este colectivo desde la escucha de los colectivos trans, feministas, científicos, médicos y otros expertos”.

En el resto de puntos, básicamente en la mayoría vamos a votar en contra. En el punto 10 no hemos presentado una enmienda, pero yo ahora les propongo una transacción. En el punto 10 nosotros -y se lo he comentado antes a la diputada que me ha precedido, portavoz de VOX- vamos a presentar una transacción, que luego les pasaré por escrito, que es la siguiente. En el punto 10 decimos: “el Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno de España a modificar la Ley Orgánica 2/2010, de 3 de marzo, garantizando que las mujeres puedan ejercer su derecho de interrupción voluntaria del embarazo en la sanidad pública, con un periodo mínimo de reflexión de 3 días, se exija el consentimiento paterno a las menores de 16 y 17 años y se regule con respeto a la objeción de conciencia de los médicos”. Entendemos que VOX no la aceptará, pero creíamos necesario exponer nuestra postura. En el caso de que no se acepte, votaremos en contra del punto 10.

En el resto de puntos, en el 11 y el 12, votaremos también en contra. Votaremos a favor del punto 13, porque estamos a favor de crear incentivos a la formación de las familias y a la maternidad, como lo hemos hecho siempre y creemos en medidas efectivas de conciliación. Por tanto, el punto 13 lo votaremos a favor.

Votaremos a favor del punto 14, porque estamos en contra de cualquier discriminación de cualquier empresario o de cualquier otro tipo para una mujer que decida libremente, evidentemente, tener a sus hijos.

Y votaremos a favor, como hemos dicho tantas veces y como ya ha dicho el portavoz en el Consell Insular de Mallorca, Llorenç Galmés, candidato que se presenta al Consell Insular de Mallorca, que votaremos a favor del punto 15 que es en el que se aceptan todas las recomendaciones hechas en el Parlamento Europeo en cuanto a los casos de abuso sexual infantil y casos de (...).

Dicho esto, creemos que en este momento es urgente, es de urgente necesidad, modificar cuanto antes en el Congreso de los Diputados la llamada Ley del “sólo sí es sí”.

Ayer veíamos una encuesta en el *ABC* y veíamos que ocho de cada diez ciudadanos ven necesario reformar esta ley del “sólo sí es sí” y que el 67% de los electores del PSOE apuntan a todo el Gobierno como responsable de la reducción de las penas a los agresores sexuales. Pero Sánchez, Sánchez y el PSOE, solamente piensan en su salvación, en la salvación de su propio gobierno. Y ayer vimos como otra vez, por segunda vez, se ha vuelto a pedir una prórroga en la tramitación de las enmiendas en el Congreso para dilatarlo en el tiempo porque no...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, acab-, porque no quiere aceptar los votos del Partido Popular para que ya, la semana que viene, se pudiera reformar y aprobar la reforma de la Ley del “sólo sí es sí”. Y esto sí que es urgente y perentorio y esto sí que es defender los derechos de las mujeres.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Ara començam el torn de fixació de posicions. En primer lloc, donam la paraula pel Grup Parlamentari Unidas Podemos a la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias. Al volver a casa de noche siempre miro hacia atrás si estoy sola. Encontrarme el portal a oscuras es un pequeño infarto hasta que doy con la llave de la luz y hasta que por fin llego a mi casa.

El 50% de las mujeres abandonan su carrera profesional cuando son madres o piden la jornada reducida. Todas han asumido que cobrarán menos sueldo y tendrán pensiones inferiores. Toda mi familia ha asumido que el primer apellido de mi hijo o de mi hija será el de su padre, y quienes presentan esta moción dirán, bueno, ¿y qué, si esto siempre ha sido así?

Veamos algunas cosas que han sido siempre así. Hasta el 33 las mujeres no tenían derecho a voto, la dictadura lo postergó hasta el 77; siempre había sido así.

Hasta 2004 la violencia ejercida a manos de los maridos era considerada violencia intrafamiliar, el maltrato en el matrimonio era un asunto privado; siempre había sido así.

Hasta el 2010 la interrupción voluntaria del embarazo era delito; siempre había sido así.

¡Qué pobre su argumento y qué pena si España hubiera quedado siempre así!

En 2023 los centros públicos de las Illes Balears y de todo el Estado garantizan el derecho a las mujeres a decidir sobre su propio cuerpo, y esto siempre seguirá así. A pesar de vosotros, avanzamos.

Y ustedes, que dicen representar los intereses de este estado y de la comunidad autónoma, ¿pueden explicarnos por qué no apoyaron la subida del salario mínimo que mejora la vida de millones de personas?, ¿pueden explicarnos por qué votaron en contra de poner un tope al precio del gas que ha hecho que España tenga el precio de la energía más barato de toda Europa?, ¿pueden explicarnos por qué votaron en contra de la revalorización de las pensiones que han mejorado la jubilación de nuestros mayores?, ¿lo pueden explicar?, ¿a quiénes se deben? Salgan aquí y expliquen.

El feminismo ha conseguido hacer una de las cosas más difíciles en sociedad: ha sido capaz de replantear el orden establecido, que era claramente injusto, y gracias al trabajo conjunto se ha reducido la brecha de género a más de la mitad. Gracias a eso, las mujeres tendrán mejores jubilaciones y mejores sueldos. Hoy, gracias al trabajo conjunto, hay un 25% más de mujeres en los órganos directivos que hace diez años; llegaremos a la mitad con la próxima ley de paridad.

Pero el feminismo va más allá. Por ejemplo, los permisos de paternidad permite a los hombres disfrutar del cuidado de sus hijos en los primeros meses de vida. ¿Ven?, eso es un derecho conquistado también para ustedes, y eso no siempre había sido así. Cuando esto se aprobó, es cierto, ustedes no habían llegado al Congreso, pero curiosamente su programa electoral solo habla de ampliar los permisos de maternidad y saben perfectamente que eso limita nuestras posibilidades de ascenso profesional, pero es que su España es la España de las mujeres que se quedan en casa.

Pero no solo eso, en las escuelas las niñas comienzan a tener referentes femeninos a los que aspirar. Chicos y chicas juegan en el mismo equipo. Ellos saben que no es no. Nosotras sabemos que sólo sí es sí.

El barómetro de la juventud y de género del 2021 asegura que las nuevas generaciones son cada vez más feministas, a diferencia de lo que ustedes predicaban el feminismo no es lo que hace peligrar el futuro de los jóvenes sino la falta de esperanza por tener un salario digno, unas pensiones garantizadas para poder pagarse un alquiler o poder pagar las facturas de la luz. En realidad son ustedes los que no están proporcionando un lugar en el mundo de los millones de jóvenes porque votan en contra de todo lo que les preocupa.

Votaremos que no a esta iniciativa porque ustedes quieren eliminar toda la luz que ha traído el progreso, todas las leyes que han fortalecido como sociedad y todos los organismos e instituciones que hacen efectivo el cumplimiento de las leyes en los que trabajan hombres y mujeres comprometidos con la paz, con la convivencia entre hombres y mujeres, y que hacen un trabajo muy honroso por este país y por esta comunidad autónoma.

Es difícil entender que ustedes pongan tanto empeño en que las mujeres sigamos teniendo miedo a ir solas por la calle, pero, claro, ustedes lo dirán, contra eso no se puede hacer nada porque esto siempre ha sido así. Pues no. Hoy queda constatado quienes proyectamos la ilusión de un futuro brillante y quienes desean que todo permanezca inmóvil, oscuro, caduco, y frente a su ruido, nuestro trabajo en parlamentos e instituciones; y frente a su odio, nosotras.

En 2023 hombres y mujeres caminan juntos hacia el futuro. Por fin, somos conscientes de lo mucho que nos necesitábamos. Nuestro barco iza velas imparable hacia las islas del progreso, hacia una Formentera, Eivissa, Mallorca y Menorca del mañana. Quienes quieran acompañarnos, estaremos encantadas de que vengan a bordo, y a las que no desde proa les diremos adiós a la España que se queda atrás.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputadas. Hoy Ciudadanos traía una interpelación de familias y VOX nos trae una moción con un discurso populista agitando la bandera del odio, del miedo, de la división. Mire, qué flaco favor le hacen a la política y qué flaco favor le hacen a la sociedad, como el populismo de la izquierda, claro.

Piden en esta moción cargarse el IBDona. Miren, desde Ciudadanos tenemos un compromiso firme y claro respecto al IBDona, que también ayuda a las mujeres -junto a la Cámara de Comercio- a las mujeres emprendedoras de nuestra comunidad autónoma. Hemos pedido la cuota cero para las mujeres autónomas en los dos primeros años, y les debería preocupar que no haya mujeres emprendedoras también.

Pero lo que nos debería preocupar hoy son las víctimas, el número de víctimas de violencia machista, que Baleares continua siendo una de las comunidades autónomas, si no la comunidad con más tasa, con 110 casos por cada 10.000 mujeres. Y todos -y ustedes también- deberían arremangarse para trabajar por la igualdad de género y deberíamos encontrar el mayor consenso posible para avanzar juntos y acabar con esta lacra de la violencia machista.

Luego también, ustedes nos traen aquí sus medidas liberticidas sobre el aborto, como ya hicieron en Castilla y León, donde gobiernan con el Partido Popular, claro. La administración no puede limitar los derechos y las libertades individuales. No se puede meter esto como medidas de fomento de la natalidad, es que ustedes están pervirtiendo las medidas de natalidad mezclándolas con el aborto. ¿Pero qué clase de irresponsabilidad y de esperpento y de demagogia es esta? Como la de otros muchos -evidentemente, otros grupos- que defienden a las mujeres, diciendo que criminalizan con su cuerpo y atacan a la libertad de una mujer por la gestación subrogada, que aquí son todos los grupos parlamentarios.

De verdad, yo quiero hacer hoy una reflexión, quiero hacer una reflexión desde la tribuna: ¿de verdad alguien cree que VOX es una alternativa de gobierno, de verdad? Esta moción deja claro que no. Esta moción deja claro que no. Una moción lamentable que solo evidencia lo que todos los ciudadanos de Baleares también tienen claro y tenemos claro: que VOX no puede entrar en ningún despacho de gobierno, porque sus políticas son identitarias, porque sus políticas son populistas y, por supuesto, demuestran su incompetencia supina.

VOX tiene en común con los nacionalistas y con los populistas los mismos valores. Los mismos valores: querer gobernar para una parte pequeña de la población excluyendo a la mayoría. Eso es lo que ustedes y ustedes, tienen en común: imponer sus ideas trasnochadas en vez de construir un futuro mejor para nuestras islas y querer progresar.

Sí, son lo mismo, nuestras islas no se pueden permitir otros cuatro años de gobierno de la izquierda, amparada por los fanáticos de MÉS y por Podemos; y no se merecen cuatro años de un PP encadenado a la corrupción que además quiere encadenarse con los fanáticos de VOX -con los fanáticos de la ultraderecha- por mucho que se empeña su presidenta en decir que va a gobernar en solitario, es imposible, va a necesitar a VOX como lo han necesitado en Castilla y León...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Miren, nosotros vamos a votar que no a prácticamente la totalidad de puntos. Algunos sí los votaremos a favor, pero quiero concluir en mi intervención -que es mi última intervención en esta tribuna-, quiero hacer un llamamiento y pedir que los políticos dejemos de mirarnos al ombligo, que dejen de hacer de sus actos un mero cálculo electoral, que nos pongamos a trabajar con honradez y, sobre todo, quiero decir que el consenso -el consenso- es un valor y no una derrota ideológica, como muchos creen. Intentar alcanzar acuerdos debería ser nuestra máxima obligación como representantes políticos y, para mí, llegar a acuerdos -porque he llegado a acuerdos en esta legislatura- no es una cesión, para mí, llegar a acuerdos es una victoria, y me siento muy orgullosa.

Gracias a los trabajadores de esta cámara, lo primero; gracias por su paciencia al presidente, a quien tengo un máximo respeto; gracias a los 59 diputados de esta cámara por haberme enseñado una las lecciones más importantes porque puedo decir que tengo amigos en casi todas las bancadas, y eso es una lección importante que me llevo; han hecho un gran trabajo, mi grupo parlamentario, mis cuatro compañeros, trabajando por el liberalismo y el interés general y, sobre todo...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... gracias a los ciudadanos, que me dieron esta oportunidad, que los he tenido muy presentes en mi oposición propositiva, con humildad, con coherencia, con rigor, con honestidad; ha sido un verdadero honor representar y servir a los ciudadanos en esta cámara, pero sobre todo el poder mirar a mis hijos, cada día, al llegar a casa.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Diputats i diputades. Des de MÉS per Mallorca ens entristeix que avui, en el darrer ple de la legislatura, haguem d'escoltar el míting electoralista, anticientífic i negacionista de VOX contra les dones, que només destil·la odi i xenofòbia.

Per això, des de MÉS per Mallorca, volem continuar, en base a les evidències científiques i socials, construint en positiu en la defensa de les dones i els col·lectius LGTBI i trans; impulsant lideratges de dones que transformen la nostra societat i fent passes per lluitar contra aquesta cultura masculista, que té por a fer canvis; incentivant la corresponsabilitat de totes les persones -indistintament del gènere- en les tasques de cura; potenciant la participació en les dones en l'àmbit de presa de decisions; potenciant el lideratge de les dones en tots els sectors -econòmic, social, polític, esportiu, científic, etc-; i sí, defensant el dret a l'avortament, una lluita de molts d'anys, perquè sí, fa 35 anys que tenim llei de l'avortament, des del 1985, perquè, evidentment, amb molts de condicionants al començament, i sí que el 2010 va ser una gran oportunitat, i rebutjam sobretot les propostes de l'extrema dreta, de fer-nos i fer -a les dones- sentir-se culpables. I els ho dic en primera persona, és una passa molt dura i no hi ha dret que ningú et culpabilitzi.

I el més important és no fer cap passa enrere en les polítiques d'igualtat d'homes i dones, i no utilitzar la violència masculista com a instrument per fer partidisme i electoralisme. I, Sra. Guasp, li diré, avui sí que vostè ha utilitzat amb referència a MÉS el mateix discurs que fa VOX, avui vostè ha utilitzat les mateixes paraules.

Per a MÉS per Mallorca, sí s'ha de modificar la llei en relació amb el barem de les penes que es faci a la llei del "només sí és sí"; per tenir una millor llei, però sí que nosaltres estam d'acord amb el nucli i l'essència de la llei del "només sí és sí", estam d'acord a posar el consentiment de la dona al centre. La dona no ha de demostrar que s'ha oposat a l'agressió: sempre per davant el consentiment i la credibilitat de les dones.

La violència de gènere és tot acte de violència basat en la pertinença al sexe femení que tenguim o pugui tenir com a resultat un dany o sofriment físic, sexual o psicològic per a la dona, així com les amenaces, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen en la vida pública com a la vida privada; és la violència que s'exerceix contra les dones pel fet de ser dones, és una violència estructural, incomparable a qualsevol altre tipus de violència que es pugui exercir en l'àmbit domèstic.

Les dones no poden ser tractades com a ciutadans de segona i estan fartes de les situacions de desigualtat i violència estructural, estan cansades de viure amb por, de sortir amb por de casa seva, i no podem normalitzar aquesta situació ni condemnar les dones a conviure amb aquesta violència masculista. Les dones són la meitat de la població i, des que hi ha estadístiques oficials, hi ha moltes més de mils de dones que han estat assassinades a Espanya, crec que ja és una data científica suficient perquè es pugui considerar una violència estructural.

I, des de MÉS per Mallorca, ens feim ressò de les reivindicacions feministes arreu de tot l'Estat i la solidaritat amb les víctimes de violència de gènere, condemna a tota forma de violència contra les dones, específicament als assassinats masculistes, rebutjant qualsevol iniciativa, campanya o plantejament que contribueixi a justificar la violència de gènere o que promogui el qüestionament de les lleis d'igualtat i contra la violència masculista, així com també defensam totes les normatives amb què ens hem dotat, precisament, per combatre-la.

I sí, hem impulsat des de MÉS per Mallorca, altres mesures que també es qüestionen en aquesta ocasió: mesures de millora de centres de menors, de custòdia juvenil en matèria de regulació i protocols, en millora de les infraestructures i dotació de més personal, sobretot també, amb l'aprovació de la Llei de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, el Registre Unificat de Maltractament Infantil, per incloure precisament l'exploració sexual i la tracta de dones.

Des de MÉS per Mallorca ens demanam per què fa tanta por condemnar, alt i clar, els captadors i els substituïdors?, una qüestió que aquí hem demanat moltes vegades quan s'ha debatut aquesta qüestió de menors.

I, des de MÉS per Mallorca, finalment, insistim: feim política en positiu, sumant i demanant a tots els partits que creuen en la vertadera democràcia, que deixin enrere el partidisme i el seguidisme de l'extrema dreta, en aquesta qüestió tan important de defensa de tots els drets de les dones.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, ens sap greu veure la crispació i el to despectiu a l'hora de presentar tant la interpel·lació com la moció. Pensam que no es pot insultar ni voler degradar una persona pel fet de voler defensar l'interès general de qualsevol dona.

Per aconseguir reivindicacions i peticions, per aconseguir una igualtat real i no legal ha hagut d'haver-hi, en moltes ocasions i encara ara és necessari, discriminacions positives, perquè s'ha avançat, però també -i s'ha dit- falta molta feina a fer. Això ens ha passat a molts d'àmbits, públics, privats, en política, dins el món laboral, dins la família.

Jo li he de dir, Sra. Ribas, que vostè, com jo, és dona i jo no li he de dir a vostè o a mi no m'han de dir el que he de fer. Si vull avortar, perquè en aquell moment no puc tenir un infant o no el vull tenir, necessit el suport de l'administració perquè no em posi problemes. Si vull ser mare i no tenc parella, necessit el suport de l'administració per poder conciliar amb la feina i tenir el meu fill. Si vull ser mare amb el suport de la meua

parella, sigui home o sigui dona, necessit el suport de l'administració perquè puguem conciliar família i treball.

El que necessitam les persones dins les nostres llibertats, dins la igualtat entre tots i totes, dones i homes, heterossexuals o dins el col·lectiu LGTBI, és respecte, sobretot respecte.

I per això, des d'El Pi sempre fugim d'extremes i d'extremismes. Volem lluitar per una igualtat real i efectiva. I per això, perquè volem ser propositius, hem analitzat cada punt i volem ser coherents i votar-los en coherència. Volem fugir de la confrontació, de la crispació i dels insults. I per això nosaltres -com dic- hem analitzat els punts i a la majoria dels punts no li podem donar suport, perquè vostès el que volen fer és suprimir, per exemple, en el primer punt, l'Institut Balear de la Dona, però m'agradaria saber quines mesures vol posar vostè?, que ens digués quines mesures es volen posar.

A alguns d'aquests punts ens hi abstindrem per un motiu, perquè demanen derogacions o en alguns punts parlen, per exemple, de mesures per fer efectives la protecció de les fronteres i podríem dir, sí, però després sempre al final hi ha algun incís que fa... que hi hagi atacs, que hi hagi insults i que no es respectin les persones. Per tant, en aquest joc nosaltres no hi jugarem i -com dic- hi votarem en contra.

Sí que a dos punts els donarem suport, perquè, igual que a mi com a dona no m'han de dir si puc tenir un infant o no, a mi com a dona si vull formar una família o no, jo crec que l'administració ha de donar suport. Al punt 13 vostès parlen de crear incentius a les famílies, i, és clar que dins la llibertat de la dona hi ha d'haver bonificacions fiscals i també hi ha d'haver ajudes a famílies nombroses, perquè si es vol crear una família es pugui crear.

Tampoc no hi ha d'haver, s'ha de combatre qualsevol discriminació o pressió que es pugui fer dins l'àmbit laboral a una dona pel fet de ser dona i pel fet de ser mare i s'ha de lluitar per aquesta conciliació.

I al punt 15 estava entre el sí i el no i el diré el sí i el no: sí perquè ja es fa, perquè es té en compte o no perquè ja es fa i es té en compte. Això és un joc polític que tots dins la gestió administrativa hem pogut fer. Però els diré que nosaltres vàrem demanar una comissió d'investigació al Govern en el seu moment, pensàvem que era necessària aquesta comissió d'investigació pel tema de les nines abusades, perquè nosaltres el que volíem era saber què havia passat i intentar donar solucions, com sempre El Pi ha intentat fer.

Al Govern, al Consell i aquí es varen negar a crear aquesta comissió d'investigació i es va crear una comissió tècnica, que va arribar a uns resultats i els resultats són molt similars als que es varen donar des d'Europa i, com que aquests resultats, nosaltres vàrem participar -com dic- en aquesta comissió quan se'ns va convidar, varen ser per millorar les accions i per evitar que tornàs succeir això, ara mateix, li hem de votar en contra, perquè amb aquesta proposta el que vol és crispació, i nosaltres no ho podem consentir.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Ha arribat el darrer ple de legislatura i ens trobam havent d'intervenir en una moció dibuixada en blanc i negre i conjugada en temps pretèrit.

La resposta reaccionària dels grups de dreta i extrema dreta al moviment feminista demostra que el feminisme és l'única opció que proposa un canvi real de societat, perquè el feminisme amenaça la identitat masculina retrògrada, ja que posa en qüestió el privilegi.

La mobilització de la misogínia com a eina política ha facilitat, a més a més, l'erosió de les institucions democràtiques i les proteccions dels drets humans i civils, com els drets a la privacitat, la llibertat de consciència i la salut reproductiva.

La línia vermella intraspasable són els drets humans, que vostès trepitgen contínuament, com és la seva intenció de controlar la sexualitat i la reproducció, que forma part del cor del patriarcat. Volen controlar els nostres cossos per controlar la nostra vida.

La seva insistència en el foment de la natalitat o com qüestionen l'avortament només es pot entendre per com veuen les dones: simples animals reproductors.

El problema no és la maternitat, sinó un sistema econòmic que dificulta i impossibilita tenir fills, perquè hem arribat al punt que la precarietat és una altra classe social.

Parlen d'igualtat, de com arribar-hi quan aquesta és una lluita de poders, poder que els homes no vol deixar anar. El concepte vaticà de la ideologia de gènere sempre per dur endavant guerres culturals que tenen com a darrer objectiu negar drets a les dones, sobretot reproductius, i a les persones LGTBI -matrimoni, adopció- i reforçar una idea tradicionalista dels rols de gènere i s'emparen en una suposada defensa de les dones per mostrar el seu vessant més racista.

Des de la discrepància ideològica i la distància ideològica que ens separa no els sorprendrà que els digui que votarem en contra de tota la seva moció, perquè les seves propostes són un viatge al passat, un passat que no volem tornar a viure, que no hem de tornar a viure, perquè jo precisament i concretament som de les que pensen que el futur serà feminista o no ho serà.

Acab ja, i com que és també la meva darrera intervenció en aquest parlament, vull agrair-vos, a totes i tots, des d'uíxers als lletrats, passant per les diputades i diputats, els membres de la Mesa, tant d'aquesta legislatura com de la passada, aquesta intensa experiència en la qual he intentat aportar el meu granet d'arena de respecte i empatia.

Gràcies als companys de viatge de MÉS per Menorca, pels aprenentatges i companyonia i avui no em puc oblidar de Nel

Martí qui em va convidar a participar en el projecte de MÉS per Menorca i amb qui vaig aprendre moltíssim, gràcies.

I desig de tot cor que la propera legislatura sigui més tranquil·la i que continuï avançant en drets socials, en la sobirania de les nostres illes i a canviar aquesta societat.

Gràcies a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. Que a l'extrema dreta li repugna la igualtat és un fet i en tenim molts d'exemples a la història contemporània. No creuen ni en la justícia social ni en la redistribució de la riquesa, ni en la igualtat entre dones i homes. Els que van de salvadors de la pàtria volen privatitzar les pensions amb un model que provocaria directament la fallida de la Seguretat Social; estan en contra de vincular les pensions a l'IPC; han votat en contra de les pujades del salari mínim que beneficia sobretot les dones, perquè la precarietat li afecta més; en contra de la reforma laboral, que ha millorat la qualitat de vida de tantes dones i els seus contractes; i qualifiquen l'ingrés mínim vital de *paguita*. Perquè per a l'extrema dreta un pot ser tan ric com per poder comprar una altra persona i pot ser també tan pobre com perquè es pugui vendre. Així ha estat tota la vida per a l'extrema dreta.

Aquesta moció és un avís per a navegants, això és el que ens espera a les dones si l'extrema dreta entra a governar les institucions. Si tenen la possibilitat d'entrar a governar els drets de les dones botaran per l'aire. I aquesta moció és una declaració d'intencions, per no dir de guerra.

Senyores i senyors del PP, vostès avui han fet tots els equilibris i malabarismes que vulguin, però aquests són els seus socis i pretenen fer a Balears el que fan a Castella i Lleó, pretenen interferir aquí, com un pic ja varen fer vostès amb el Sr. José Ramón Bauzá, amb el PP, pretenen interferir en el dret de les dones a ser mares amb propostes calcades de les que proposen a Castella i Lleó i que són directament maltractament institucional cap a les dones que volen avortar. I ho diré clarament: la interrupció voluntària de l'embaràs és un dret que té perfecte encaix constitucional. La llei de terminis, impulsada per un govern socialista, és plenament constitucional, tal com ha dit el Tribunal Constitucional tretze anys després que el Partit Popular tengués interposat un recurs i ens volgués furtar un dret.

Avui estic contenta que la Sra. Durán, tretze anys després, hagi dit que, bé, que respecta la llei de terminis, que no la volen derogar, perquè després de la renyada que els ha donat el Tribunal Constitucional, bé, ho han assumit. Sempre arriben tard, tretze anys tard en aquest cas.

L'extrema dreta només és constitucionalista quan li interessa, només davant d'alguns articles de la Constitució. El 148 de la Constitució Espanyola, aquest és evident que no, perquè el que volen fer és eliminar autonomies i reduir l'estat del benestar, que és el garant de la igualtat dels ciutadans i les ciutadanes. I molt de recórrer al Tribunal Constitucional lleis, com la de l'eutanàsia, que per cert també han perdut, garantint un dret important, que no una obligació per als ciutadans i ciutadanes d'Espanya, perquè aquest és el seu model de societat, un model tan petit on només hi caben els que pensen com ells.

Però -com deia- només escolten el Tribunal Constitucional quan els interessa, no l'escolten quan ha avalat per primera vegada en el 2008 la constitucionalitat de la Llei de violència de gènere. I això perquè existeix un fenomen que, per molt que negui l'extrema dreta, la ciència social té més que estudiat, com és la violència cap a les dones i el component estructural, que la diferència d'altres violències que poden existir dintre de la família.

I no confonguin la ciutadania, perquè existeix una legislació al nostre país que protegeix les víctimes de violència domèstica o intrafamiliar, perquè sembla que estan desamparades, i no és així. Existeix la Llei 27/2003, de l'ordre de protecció cap a les víctimes de violència domèstica; la Llei Orgànica 1/2015, de 30 de març, per la qual se modifica el Codi Penal de 1995; i a nivell europeu tenim el Conveni d'Istanbul que està ratificat pel nostre país el 2014. Però per a l'extrema dreta la veritat és el menys important i viuen de la bola permanent, perquè és més fàcil mentir i confondre la ciutadania.

Aprofit per fer una ferma defensa de l'Institut Balear de la Dona perquè els organismes d'igualtat salven vides. IBD va atendre el 2022 5.828 comunicacions de dones víctimes i va fer 542 acompanyaments a dones maltractades. Diguin a aquestes dones víctimes de violència masculista mirant-les als ulls, a aquestes dones que han estat maltractades o apallissades per les seves parelles, que aquesta violència és una violència inventada per l'esquerra, una cosa ideològica de l'esquerra. Els ho diguin directament mirant als ulls a aquestes dones, que això és un invent ideològic de l'esquerra.

Vull lamentar una vegada més la instrumentalització política de les menors tutelades. No han volgut fer la feina on pertocava, que era al Consell de Mallorca. No han mostrat el menor respecte ni interès a tota la feina i les millores en els protocols entre les diferents institucions i amb les forces de seguretat de l'Estat. I gràcies a aquesta cooperació i millora s'han detingut una quarantena d'abusadors.

I no utilitzin les dones per emmascarar el seu racisme, el seu discurs no és un discurs ni laïcista ni feminista, és el discurs de la por, de l'enfrontament, perquè és la benzina que necessiten per agitar el fantasma de l'odi que desgraciadament recorre Europa.

Els drets i les conquestes de les dones de les Illes Balears estaran en risc si vostès governen. Cal aturar a les urnes aquesta contrareforma conservadora. El PP no ho farà, tot el contrari, malgrat el paperot que han fet avui o que fan a Madrid amb la Sra. Ayuso, de suposadament trencar amb VOX, però també

després convidar a telepredicadors que volen expulsar Satanàs de dins dels cossos dels heretges i ho hem vist també a la moció de censura, amb la vergonyosa abstenció del Partit Popular. Si sumen, pactaran, com han fet a Castella i Lleó, i ja veuen...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, acabi, per favor.

LA SRA. CANO I JUAN:

... que volen fer amb els drets de les dones, perquè aquesta moció és una declaració d'intencions. El PP no tindrà cap problema de pactar amb els reaccionaris i sacrificar les dones si en tenen oportunitat. No els donem aquesta possibilitat, perquè cal continuar conquerint drets i llibertats, i amb la dreta i l'extrema dreta no serà possible.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Ara donam la paraula al grup proponent. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. ¿Imaginan un mundo en el que se juzgue diferente por los mismos hechos en función de la raza del delincuente?, ¿qué tipo de sociedad enferma justificaría juzgar distinto a alguien en función de su religión?, ¿imaginan que por un tirón de bolso la pena fuese distinta para un gitano que para un payo?, ¿imaginan un lugar donde se juzgue por tribunales diferentes a los judíos y a los individuos considerados de raza aria? ¡qué horror!, ¿verdad? Pues eso es lo que tenemos hoy en España con un derecho penal de género que juzga diferente a los hombres heterosexuales que al resto por los mismos hechos. Es una atrocidad.

Y VOX no dice que los maltratadores se vayan de rositas o que se les baje la pena a los que delinquen contra las mujeres. Eso lo hace la izquierda, los socialistas y los "podemitas", con los votos a favor de la mayoría de partidos del arco parlamentario español, incluidos los de Ciudadanos, Sra. Guasp; que ahora sale aquí a dar lecciones, pero de boquilla y opinando en función de lo que mande la última encuesta electoral del CIS.

Nosotros pedimos -y así lo reflejamos en esta moción- que se aumenten las penas a los agresores, incluso con prisión permanente, pero a todos por igual, sea quien sea el agresor y sea quien sea la víctima. La Ley de violencia de género es un error vergonzoso que denigra nuestra democracia, un error que se debe a la cesión cobarde de una generación de políticos ante las presiones de los lobbies feministas radicales.

El Instituto Balear de la Mujer es un chiringuito que se ha mostrado inútil. Las mujeres no han mejorado en nada sus vidas desde su existencia. Al contrario, estamos hoy más inseguras que antes y el nivel de vida de la población femenina

ha empeorado por la pérdida de poder adquisitivo y por un aumento sin precedentes de mujeres en riesgo de exclusión social, que ha aumentado más de un 15 % según datos de la Red de Lucha contra la Pobreza. Lo único que ha mejorado es el dinero que se gastan en chorradas propagandísticas relacionadas con la ideología de género, que se ha triplicado desde 2016, pasando de 3 millones a 9 millones de euros. Mientras tanto, las mujeres, al igual que los hombres, con empleos cada vez más precarios, con trabas al emprendimiento y con impuestos abusivos, para que los de siempre sigan con su particular fiesta autonómica.

Seguimos a la cabeza de eso que ustedes llaman violencia de género, pero que se niegan a profundizar en la raíz del problema, porque hasta ahora..., ahora resulta que todas las agresiones son machistas y por culpa del machismo, ya no hay nada más que investigar porque de repente han desaparecido todos los problemas de drogadicción, de alcoholismo, de enfermedades mentales, las venganzas, las motivaciones económicas... y mientras niegan la evidencia, resulta que las agresiones en el ámbito familiar no dejan de aumentar sin que se lleven a cabo políticas efectivas que incidan en las múltiples causas que ocasiona esa violencia en los domicilios.

Las medidas que proponemos pretenden revertir la nefasta y chapucera ley del “sólo sí es sí”, que es culpable de que ahora tengamos más agresores sexuales sueltos cuando deberían seguir en la cárcel. Por cierto, justifican la ley diciendo que ponen en el centro el consentimiento, y lo repiten como un mantra, pero el consentimiento siempre ha estado en el centro. ¿Qué hace nulo un contrato?, la falta de consentimiento; ¿y un matrimonio?, el vicio en el consentimiento; ¿qué son una estafa, un robo o una violación?, acciones sin consentimiento de la víctima, si se consiente ninguna de esas acciones es delito. Así que pueden dejar ya de tomarnos el pelo y busquen otra excusa para intentar justificar su chapuza del sí es sí.

Las medidas que proponemos pretenden acabar con esa manía de importar culturas machistas mediante políticas de puertas abiertas, que permiten que cualquier energúmeno se cuele en nuestro país impunemente, como ha ocurrido aquí mismo en Palma, con una agresión sexual cometida por un argelino recién bajado de la patera, pero todas las medidas que planteamos para mejorar la vida de las mujeres misteriosamente son siempre tumbadas...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... por la izquierda. Curiosamente quienes abanderan exacerbadamente la lucha de las mujeres son las mismas y los mismos que no hacen más que perjudicarlas. Es muy sospechoso que quienes viven de que las mujeres necesiten protección sean los mismos que ocasionan que las mujeres necesiten cada vez más protección.

La realidad es que necesitan generar víctimas para poder justificar todos los chiringuitos de género de los que viven, pero no cuenten conmigo para eso, ni con la mayoría de

mujeres, que vemos cuál es la realidad y padecemos sus políticas de retrocesos tanto para las mujeres como para los hombres de este país.

Esta moción pretende que las mujeres puedan estar seguras en nuestras calles, que recuperen su bienestar y poder hacer lo que quieran, sin que nadie nos presione sobre qué tenemos que estudiar, en qué tenemos que trabajar, sin que nadie nos ridiculice ni nos reduzca a una simple cuota.

Queremos que se nos respete como personas y no ser catalogadas como un colectivo. Queremos un reconocimiento a nuestra condición de mujer que no es fruto de un capricho o de una autopercepción, sino una realidad con la que se nace y se vive.

Queremos protección real y menos luces moradas, pancartas, calendarios, folletos y “chochocharlas” que caricaturizan a las mujeres y no sirven para nada.

En definitiva, queremos vivir nuestra vida sin que nadie se atreva a juzgarnos ni decirnos cómo debemos vivirla.

Y, por último, no podemos hablar de políticas para la mujer sin tener siempre muy presente a todas esas niñas tuteladas por instituciones públicas que están tan desprotegidas ante los abusadores sexuales por encontrarse atrapadas en un sistema de protección de menores que, lejos de protegerlas, las deja en manos de depredadores sexuales, ante la pasividad de los responsables de su tutela, que son los políticos autonómicos e insulares con responsabilidades de gestión. Por eso proponemos que se adopten todas y cada una de las medidas propuestas por el Parlamento Europeo y que todos ustedes van a votar en contra.

Cada día que pasa sin que el Gobierno nacional, autonómico e insular adopte medidas efectivas para proteger a las niñas están poniendo en riesgo sus vidas. Por ello urge replantear todo el sistema de protección de menores tutelados y contemplar todas las medidas necesarias para proteger de verdad a las niñas...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, vagi acabant.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... que son precisamente las más vulnerables de nuestra sociedad.

Gracias, presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Procedim a la votació. No s'accepta cap de les esmenes ni tampoc la transacció que s'havia plantejat al punt 10.

Per tant, votarem tots els punts de manera diferent.

Començam pel punt 1. Passam a votar. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 2. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 3. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 4. Votam.

4 sí, 45 no, 3 abstencions.

Votació del punt 5. Votam.

4 sí, 33 no, 15 abstencions.

Votació del punt 6. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 7. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 8. Votam.

4 sí, 36 no, 12 abstencions.

Votació del punt 9. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 10. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 11. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 12. Votam.

4 sí, 48 no, cap abstenció.

Votació del punt 13. Votam.

23 sí, 29 no, cap abstenció.

Votació del punt 14. Votam.

23 sí, 29 no, cap abstenció.

Votació del punt 15. Votam.

20 sí, 28 no, 3 abstencions.

IV. Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 7373/22, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a reconeixement de l'equivalència als professors interins de formació professional, atès l'empat produït en comissió.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 7373/22, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a reconeixement de l'equivalència als professors interins de formació professional,...

(Remor de veus)

... atès l'empat produït en comissió.

Si tothom ja és al seu lloc, la sotmetem a votació.

Passam a votar. Votam.

Vot presencial: 22 a favor, 28 en contra, 2 abstencions. Hi ha un vot telemàtic del Sr. Mariano Juan a favor.

Per tant, el resultat global és 23 vots a favor, 28 en contra i 2 abstencions.

V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 3/2023, de 13 de març, pel qual s'estableixen ajuts i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per la borrasca Juliette a la Serra de Tramuntana i altres indrets de l'illa de Mallorca.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 3/2023, de 13 de març, pel qual s'estableixen ajuts i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per la borrasca Juliette a la Serra de Tramuntana i altres indrets de l'illa de Mallorca.

Començam amb la intervenció d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, i donam la paraula a la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. La primera cosa que vull fer, abans d'iniciar l'exposició aquest decret, és destacar la resposta ciutadana a les indicacions i recomanacions que es varen fer una vegada que la Direcció General d'Emergències i Interior va decretar l'índex de gravetat 2 del Pla especial per fer front al risc de fenòmens meteorològics adversos davant del que era en aquell moment una previsió de nevades a la Serra de Tramuntana, així com també l'índex 1 del Pla especial per fer front al risc d'inundacions per pluges intenses, pels forts vents i pels fenòmens costaners que hi va haver a totes les illes el diumenge 26 i el dilluns 27, respectivament.

El compromís de la immensíssima majoria de la nostra societat ha estat fonamental per garantir la seguretat davant

d'una realitat -la borrasca Juliette- que per moments ens va posar en perill. Una societat madura que entén que el compliment de les normes actua en favor del benestar de tothom. Justament per això es va instar la població a extremar les precaucions i a evitar els desplaçaments innecessaris davant una inusual borrasca mediterrània de neu, aigua i vent.

Per suposat, també vull agrair la incansable feina de tots els implicats en les tasques d'emergència que s'han hagut de dur a terme. Parl del personal de la Direcció General d'Emergències i Interior i el personal de l'112, del personal de l'IBANAT i els agents de medi ambient, del personal del 061, de Tragsa, dels Bombers de Mallorca i del personal del departament de Carreteres del Consell de Mallorca, de la Direcció General de Trànsit, de l'AEMET, de la Policia Local i protecció civil dels ajuntaments afectats, de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, i també de la resta d'organismes que, d'una manera o altra, han participat en la gestió d'aquesta emergència.

També vull destacar la celeritat amb què la UME va arribar a Mallorca, amb més de 90 efectius desplaçats i els 35 recursos especials posats a disposició, com els 4 llivaneus, un helicòpter i una bomba d'aigua d'alta capacitat, i que l'horabaixa del 28 ja eren a Mallorca. Per tant, un agraïment també molt especial.

Però, si em permeten, vull agrair d'una manera molt, molt especial la feina que varen fer els quatre de (...) que varen estar de guàrdia dins aquesta emergència: Eduardo Parga, Vicente Soria, Felipe Ortiz i Joan Pol. També m'agradaria fer un especial incís a la tasca del Departament d'Emergències quant a la prevenció com a eina que s'ha demostrat essencial per protegir la ciutadania de les Illes Balears.

La setmana passada vàrem posar en funcionament l'Observatori de riscos naturals i emergències de les Illes Balears, que permetrà que aquesta anticipació sigui cada vegada major. L'alerta primerenca serà la base del servei d'emergències del futur, i ho farem des de les dades, des del coneixement com a eina de gestió i ho farem de la mà de la Universitat de les Illes Balears i també de la Conselleria de Medi Ambient.

Balears ja disposa en aquest moment d'un total de cinquanta estacions hidromètriques que ens permet controlar el cabal dels torrents i efectuar les corresponents alertes a la població per tal de minimitzar els danys. Amb aquestes estacions de monitoratge continu durant els propers anys disposarem d'una xarxa capdavantera per fer el seguiment en temps real de l'estat dels torrents de les Illes Balears, la qual cosa contribuirà a millorar la presa de decisions. Aquesta xarxa ha estat monitoritzant els diferents torrents que tenen risc elevat d'inundació a l'illa de Mallorca, especialment aquells que drenen el Pla de Mallorca: Torrent Gros, Sa Riera i En Barberà, S'Albufera d'Alcúdia, torrent de Muro i de Sant Miquel, i que tenen capçaleres a la Serra de Tramuntana.

Recapitulant els tres conceptes introductoris: he fet referència al compromís de la ciutadania amb les mesures, a la brillant execució dels cossos i forces de seguretat i d'emergència i a la importància de la previsió i de la preparació de la comunitat autònoma per a eventuals inclemències.

He parlat de com vàrem respondre de manera immediata, i ara toca parlar de les mesures que aquest govern ha emprès per pal·liar els danys causats per la borrasca que han culminat amb aquest decret llei que avui es du a aquesta cambra per a la seva convalidació.

Resposta ràpida en l'actuació, però també resposta ràpida a pal·liar els efectes, amb l'habilitació d'un crèdit extraordinari tant per ajudar els particulars afectats com per emprendre les tasques necessàries per part de la Conselleria de Medi Ambient i alhora habilitar mecanismes de tramitació àgils, no sols pel Govern sinó també pel Consell de Mallorca i els ajuntaments afectats.

Algunes de les conseqüències del temporal varen ser que, efectivament, més de 25.000 persones varen quedar sense subministrament elèctric durant prop de 48 hores. Nombroses carreteres tallades per la neu i alguns aïllaments de persones i animals durant quatre dies així com l'afectació de vegetació de més de 14.000 hectàrees forestals. Això, sota el nostre punt de vista, justifica l'aprovació d'un decret llei per establir ajuts i altres mesures urgents per pal·liar les pèrdues i els danys produïts per la borrasca Juliette a la Serra de Tramuntana i a altres indrets de Mallorca, com ara les comarques agràries del Raiguer, Pla, Llevant i Migjorn.

El decret llei, que se suma a la petició del Govern d'Espanya de la declaració de zona greument afectada per una emergència de protecció civil, la coneguda com a zona catastròfica de la Serra de Tramuntana i de la resta de l'illa de Mallorca, preveu altres mesures per a la reparació dels danys ambientals. La Conselleria de Medi Ambient i els seus ens instrumentals executaran les obres i actuacions necessàries amb les seves infraestructures de gestió, prevenció d'incendis i d'ús públic. A més, s'actuarà per evitar riscos ambientals amb els incendis i les plagues forestals mitjançant la retirada d'arbrat tombat pel temporal i la gestió de la biomassa forestal afectada; un decret llei que és una passa més per oferir ajudes directes que es podran sumar a les que habiliti el Govern d'Espanya quan es declari Mallorca com a zona catastròfica. A través d'aquesta normativa es pretén agilitar totes les ajudes i eliminar el màxim de tràmits burocràtics.

Vull aprofitar aquesta intervenció per detallar la perspectiva global dels efectes de la borrasca. Pel que fa als danys en agricultura cal destacar els produïts en el sector de la patata en els municipis de Sa Pobla i Muro. Les baixes temperatures, gelades i gran acumulació d'aigua han afectat entre un 20% i un 40% de la seva producció depenent de la varietat.

En el sector de l'olivar hi ha una línia divisòria molt clara en els 400 metres d'altitud a partir de la qual s'han vist afectades de manera generalitzada totes les oliveres. A la franja compresa entre els 200 i 400 metres s'hi han vist afectades de manera moderada. En la línia superior als 400 entre el 20% i el 30% de les oliveres s'hauran de podar dràsticament i perdran el cent per cent de la seva producció durant almanco tres anys. A la resta d'olivars els danys suposaran una minva de la producció d'entre 30% i 40% depenent de la cota on estaven situats.

Pel que fa a la ramaderia el sector més afectat ha estat l'oví i especialment les explotacions ramaderes d'oví de la Serra de

Tramuntana, sobretot en els municipis de Pollença, Escorca, Alaró i Selva. Aquestes explotacions tenen el bestiar a la muntanya amb maneig extensiu. En aquest moment, just a un mes de Setmana Santa, preparaven la campanya forta de vendes de l'any. El sistema extensiu permet l'aprofitament de les pastures de la temporada i de l'inici de la primavera i un estalvi important de costos. Els danys han estat pèrdues per mor de mares reproductives i dels mens i de les pastures que suposaran el sobrecost en l'aliment de les explotacions.

També s'han produït danys a la massa forestal derivada de la caiguda total o parcial d'arbres i que han generat una acumulació de biomassa forestal amb aquestes parcel·les. Aquesta biomassa és un element de perill de cara a la temporada d'incendis. És per això que es preveuen línies de subvenció a través de FOGAIBA que van encaminades a donar suport als propietaris d'aquestes parcel·les forestals en la realització de les tasques de restauració, neteja i millora preventiva de les parcel·les danyades a causa de la borrasca. A part d'això, es preveu donar suport econòmic a les explotacions agràries i ramaderes que s'hagin vist afectades i que hagin tingut danys a les instal·lacions o als equipaments, sempre que el titular tengui una assegurança contractada de danys com a complement d'aquesta assegurança.

Fa uns minuts comentava que més de 14.000 hectàrees s'han vist afectades per la massa forestal, concretades en la seva majoria a la Serra de Tramuntana i Sant Salvador. Això no implica que aquesta superfície sigui una superfície totalment devastada sinó que en aquesta superfície s'hi poden trobar arbres afectats en diferent mesura. Aquestes zones afectades es poden diferenciar en cinc zones que determinen el nivell de la prioritat d'intervenció després del pas del temporal.

Afecció de xarxa viària i vies d'accés. Les principals vies d'accés a camins que constitueixen la xarxa viària, camins d'ús públic, etc., es varen veure molt afectats pel temporal, ja que la gran acumulació de neu així com la caiguda de branques i d'arbres sencers sobre la carretera va impossibilitar el trànsit de vehicles en la majoria de camins de la zona afectada durant els dies posteriors a l'esdeveniment. Un total de 33.763 metres lineals de carreteres primàries i 6.214 de la xarxa secundària s'han vist afectats per la caiguda de massa forestal.

Afectació a la zona d'interfase urbana forestal. El temporal va afectar amb una gran virulència les infraestructures d'alguns nuclis urbans ubicats a la Serra de Tramuntana. Atesa l'elevada superfície que presenta un grau o altre d'afecció, hi ha moltes causes disseminades. Els danys ocasionats en cada una de les infraestructures és variable i arriba a afectar, en alguns casos, bona part de les teulades i, fins i tot, l'estructura, aproximadament 38 hectàrees d'entre les que destaquen Son Massip, Es Guix i les proximitats del monestir de Lluç a Escorca, Formentor a Pollença, i Es Verger, Sobremunt, a Esporles.

Afectació a la zona forestal. Hi ha un total de 14.167 hectàrees afectades de massa forestal arbrada de diferents espècies i que, per la seva tipologia i segons la classificació del risc d'incendi forestal, la gran majoria de la superfície està classificada com a de risc extremadament alt, i més del 98% està entre alt i extremadament alt. S'hi identifiquen 14 punts

crítics per a la prevenció d'incendis en la zona afectada pel temporal; són punts on, atesa la seva perillositat en la propagació i el comportament del foc, la gestió del combustible forestal és la gestió prioritària per minimitzar el risc que, en cas d'incendi, el foc arribi a aquests punts, s'estengui i afecti encara més superfície. Les actuacions se centraran en aquests punts que presentin danys significatius i estiguin ubicats en les proximitats d'altres infraestructures de defensa contra incendis forestals o de xarxa viària.

Afectació a espais naturals protegits. La majoria de la superfície afectada es troba dins el Paratge Natural de la Serra de Tramuntana, manco 30 hectàrees que es troben repartides entre els municipis de Felanitx, Algaida, Lluçmajor, Petra, Sant Joan i Montuïri.

Afectació a espai protegit Xarxa Natura 2000. 34 zones de la Xarxa Natura 2000, entre zones ZEPA i LIC, han patit danys amb diferent grau de severitat, segons el tipus d'espai. El grau d'afecció d'aquestes zones ha generat una situació d'emergència forestal, tant des del punt de vista del risc d'incendi, com de la proliferació de plagues, que obliga a actuar el més aviat possible i s'han establert dues línies d'actuació: una primera línia d'actuació d'emergència on s'actuarà a zones d'autoprotecció en els entorns d'interfase urbana o forestal, a les immediacions de la xarxa viària i de camins, i en la reducció del combustible forestal en els entorns dels punts crítics; i una segona línia d'actuació de restauració, que preveu tres eixos: una, de seguretat, on es retiraran peus d'arbres en risc de caiguda a entorns urbans i peus en marges de vials reduint combustible en els punts crítics d'incendi; un segon eix seria el de gestió de les restes de massa forestal per tal de reduir plagues i risc d'incendis i també un pla de prevenció de plagues en la col·laboració de tramps; i el tercer eix seria el de la recuperació de zones afectades, on es faria una avaluació acurada de les pertinents actuacions.

Totes aquestes actuacions previstes i el seu grau d'urgència fan més necessari un decret llei com el que avui presentam aquí, un decret que serà un instrument per establir els ajuts i mesures de caràcter urgent per recuperar les pèrdues i els danys ocasionats per la borrasca Juliette i que seran complementàries a sistemes privats de cobertura de danys i, si escau, als ajuts que pugui preveure l'Administració General de l'Estat i altres ens públics o entitats privades.

Un decret llei que ha servit per adoptar amb la màxima celeritat línies d'ajut per pal·liar danys o pèrdues en explotacions agrícoles, ramaderes i forestals a través del FOGAIBA, i establir mesures per a la reparació del dany mediambiental per part de la Conselleria de Medi Ambient i Territori i els seus ens instrumentals.

El decret també inclou un règim especial per als ajuntaments per als ajuts prevists, que anirà acompanyat d'una reducció de terminis administratius i d'un procediment de simplificació administrativa per agilitar-ne la gestió, a més d'una disposició addicional que fa extensiva aquesta simplificació administrativa tant al Consell Insular de Mallorca com als ajuntaments, que podran establir ajuts de manera simplificada, també, durant l'any 2023.

Vaig acabant. He intentat fer una descripció acurada dels principals efectes de la borrasca, així com de les seves conseqüències ambientals i econòmiques, amb la intenció de fer partícip a tota la cambra de la necessitat d'aprovar una normativa com aquesta, per transmetre tots un missatge molt clar a la ciutadania: davant les dificultats, davant els problemes sobrevinguts, les institucions són una xarxa de seguretat.

Moltíssimes gràcies a tots.

I ara, si em permeten, crec que aquesta serà la meva darrera intervenció en aquesta legislatura -no a la següent-, esper trobar-me amb molts de vostès pel camí; amb els que no, ha estat un vertader plaer. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per tal d'ordenar el debat deman als portaveus dels diferents grups parlamentaris que manifestin si volen intervenir en el torn a favor, en contra o fer fixació de posicions. Grup Parlamentari Popular?

EL SR. COSTA I COSTA :

Gràcies, president. Intervindrem en el torn de fixació de posicions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari Ciudadanos.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari VOX.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari El Pi.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Fixació de posició.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari Unidas Podemos.

LA SRA. SANS I REGIS:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. MAS I TUGORES:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. DALMAU I DE MATA:

A favor, president.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem amb les intervencions dels grups parlamentaris en torn a favor, i començam pel Grup Parlamentari Unidas Podemos. Té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. És totalment lògic que, davant una borrasca com la Juliette que vam viure a finals del mes de febrer, el Govern elabori una norma que permeti fer front a les seves negatives conseqüències i que se n'agiliti la intervenció, així com establir ajudes econòmiques per a les persones afectades.

Hem de ser conscients del repte climàtic al qual ens enfrontam ja com a societat, i deman avui que ja deixem de fer befa com fa l'extrema dreta sobre el canvi climàtic i, sobretot ja basta de mirar cap a un altre costat, com fa el Partit Popular, que continua més preocupat pels interessos particulars econòmics o d'una minoria que pel futur al qual ens afrontam les generacions presents, però sobretot les futures.

Són molts de joves que ni ens plantejam tenir fills pel futur incert ambiental, entre d'altres qüestions; ens preocupa no tenir una terra on poder viure i no són les prediccions apocalíptiques sense fonament, són indicadors científics que ens adverteixen; no es pot estar predicant un major percentatge de pressupost en R+D+I, i després ignorar els informes científics que ens alerten que cal un canvi important si volem pal·liar els efectes del canvi climàtic.

Ens enfrontam a la pèrdua de la biodiversitat, a l'exchaustió dels recursos naturals, a la pèrdua de la nostra terra, i són qüestions que tendran greus conseqüències. Cada vegada són més freqüents els fenòmens meteorològics més extrems que no són propis de les latituds on ens situam; és una

realitat per a la qual cal estar preparats per viure situacions com la que hem patit.

En els darrers anys, malauradament, hem patit diverses catàstrofes que cal no oblidar i que ens han de fer veure que a situacions com aquesta, la confrontació per al benefici polític no hauria de existir. Ens hauríem d'arromangar tots i contribuir a tornar a la normalitat. La ciutadania espera altesa de mires i, lamentablement, no sempre ha estat així. De fet, aquest decret llei és un bon exemple del tarannà general que ha tingut l'oposició durant aquesta legislatura. És evident que hi ha hagut diferències entre alguns grups parlamentaris de l'oposició, i VOX i PP -en comparació a d'altres- han estat molt més crítics i bel·ligerants davant les adversitats que ens han tocat viure en aquesta legislatura.

De fet, les darreres setmanes vàrem veure a les preguntes de control un Partit Popular desesperat per treure rèdit polític de la darrera tempesta i per voler fer creure que no es va avisar a la ciutadania ni als ajuntaments que cauria una forta nevada i que es recomanava no anar a la Serra sota cap concepte. S'han cansat de repetir durant aquestes preguntes de control que no es varen preparar els efectius ni els mitjans materials. Però la realitat va ser ben diferent. Hi va haver coordinació, es varen activar els plans d'emergència que s'han actualitzat en aquesta legislatura, es varen mobilitzar efectius, es va sol·licitar la intervenció de la UME, i es va fer tot el possible per tornar a la normalitat el més aviat possible.

És més, sempre ens parlen de seguretat, de la seguretat ciutadana, però la realitat és que estam molt més segurs amb un govern progressista. De fet, avui també tenc l'ocasió per agrair la immensa labor que varen fer tots els efectius desplegats i tot el voluntariat i personal implicat en les tasques de recuperació de la normalitat, per mor d'aquesta tempesta. Però és possible que aquest argumentari que va desplegar el Partit Popular durant les preguntes de control sobre aquesta qüestió, l'hagi elaborat el batle d'Alaró del Partit Popular, que va fer tot el que no s'havia de fer. Va decidir pujar al Castell d'Alaró, per veure l'espectacle, deia ell a Instagram,...

(Remor de veus)

Deia ell a Instagram.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. SANS I REGIS:

... i tot i que ja sabia que s'havia donat avís que ningú no pugés a la muntanya, ell va pujar amb un grapat de joves i sorpresa!, no varen poder baixar perquè la nevada va ser tan intensa com s'havia advertit. I mentre els veïnats d'Alaró que viuen fora del poble quedaren sense electricitat, la seva màxima autoritat estava desapareguda. I mirin si saben que ho varen fer malament, que per tapar la vergonya varen córrer uns dies després, per treure una entrevista parlant del batle, de la seva gestió en el municipi. Per tant, jo crec que saben perfectament el que varen fer i el que no haurien d'haver fet, a no ser que el que estiguin cercant és deixar patent el que haguessin fet vostès

si haguessin hagut de gestionar la situació que vàrem viure a final del mes de febrer.

En política l'honestedat hauria de ser una qualitat, però algunes formacions no saben el que és. Han contribuït a injuriar la política, no sols amb una trajectòria política envoltada de corrupció, que pareix que la candidata popular autonòmica està decidida a presentar de nou al president del Consell d'Eivissa, que la Fiscalia acusa presumptament per delictes molt greus, com prevaricació, tràfic d'influències o coaccions. Però és més, hem vist també que aquest cap de setmana com el Partit Popular vol tirar de la vella política, de la vella escola i necessita indicacions de condemnats per corrupció per saber el que han de fer. Ens preocupa no només que no tinguin un projecte per a aquesta comunitat autònoma, sinó que el que tinguin en ment sigui la recepta de tota la vida, que en el seu dia ens va situar com a paradís de la corrupció.

Aquests quatre anys -com deia- han contribuït a embrutar la imatge de la política i aquest decret llei n'és un altre exemple, perquè -com ja he dit- s'han dedicat a donar informació falsa i a mentir en les anteriors sessions de control. I avui també ho hem vist de forma exponencial durant tota la sessió de control, com si no s'hagués fet absolutament res bé durant aquests quatre anys de govern progressista. Però no es preocupin, que mentre alguns es dediquen a fer renou, uns altres treballam i davant les adversitats desplegam recursos humans i econòmics i aquesta norma n'és una mostra.

Davant les conseqüències de la borrasca per al camp mallorquí, amb diversos danys materials, davant els danys que van ocasionar que milers de persones quedessin sense electricitat, davant les hectàrees forestals afectades, establím mesures i ajudes urgents per reparar i contribuir a recuperar la normalitat. I feim el que ja hem fet en altres ocasions, com durant la pandèmia, que vam aplicar plans de rescat per al sector primari per tal d'evitar pèrdues; i ara ho feim amb ajudes que es convocaran a través del FOGAIBA, o ajudes per cobrir tots els danys mediambientals produïts per aquesta borrasca.

Per tant, avui, com no pot ser d'una altra manera, donam suport a aquesta iniciativa i emplaçam tota la resta de forces polítiques, principalment de l'oposició aquí representades, a prendre mesures urgents que contribueixin a pal·liar els efectes del canvi climàtic. Pensin en la ciutadania, escoltin els que en saben, escoltin els científics, facin cas de les seves prediccions. Hi ha territoris a altres indrets del món que ja veuen desaparèixer les seves costes. Nosaltres som unes illes i ens hem de protegir, només podrem ser un territori pròsper, si cuidam de la nostra terra.

Unidas Podemos aquesta legislatura ha fet grans avanços en aquesta matèria dins el Govern, hem quadruplicat la producció d'energia neta per tal de reduir emissions, però també hem protegit el nostre sector primari, per deixar de ser tan dependents de l'exterior. Però la realitat és que és un compromís que tothom ha d'adquirir, independentment del seu color polític. Tanta sort que en els pròxims quatre anys continuarà aquest govern progressista, amb Unidas Podemos, fent polítiques per a aquesta terra i per a la seva ciutadania.

I avui també em vull sumar al capítol d'agraïments al personal d'aquesta casa, que fa possible també amb la seva tasca, el desenvolupament d'una societat democràtica i a tots els companys i companyes que m'han acompanyat aquests quatre anys.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sra. Garrido, jo no sé si vostè emprarà el torn incidental, perquè tal volta amb qualque referència, seria important. El decret no parla només de les qüestions de resposta a les ajudes de Juliette, no parla només d'això. Jo volia que tenguessin, per respecte institucional d'aquesta cambra, ja que vostès duen el número 38 de decret, em sembla si no he perdut el compte, que per respecte a aquesta activitat, per respecte institucional ètic, que aquesta cambra s'ha de dedicar a convalidar decrets seus, em parli de les disposicions que acompanyen també aquest decret.

Li diré inicialment -per si té algun dubte- que nosaltres hi votarem a favor, com hem manifestat, perquè entenem que la part que dona la proposta del Govern de donar respostes urgents, immediates al tema de les conseqüències per als nostres propietaris, per a les corporacions locals afectades amb el patrimoni públic, per als pagesos, per als ramaders i per a la ciutadania en general, perquè és patrimoni del conjunt de la ciutadania la Serra de Tramuntana i tots els altres indrets de la nostra illa, evidentment aquest decret està més que justificat que un mes després d'haver passat aquesta situació, tenguí resposta immediata i a més a més, ens consta que des de la Conselleria d'Agricultura es va traslladar així i hem fet seguiment de les mesures que també, no només Emergències i Presidència, sinó que s'han fet en tema dels pagesos. Em disculparan.

Per tant, ja li dic que poca cosa tenim des del nostre grup parlamentari a dir sobre les mesures, perquè les trobam adients, necessàries, urgents i importants. Tant de bo el Govern d'Espanya, en la mesura que li correspon per la declaració que pertoca de zona catastròfica, doni els ajuts immediats també perquè arribin als perjudicats que són tots -insistecorporacions locals i la resta. He de reconèixer i felicitar, independentment de qualque actuació i qualque mesura puntual, que tal volta no hi hem estat d'acord o no s'ha vist la immediatesa, la resposta que els nostres professionals, treballadors públics i voluntariat del conjunt de forces i cossos de seguretat i d'emergències han donat, però també molta ciutadania i molts de batles i batlesses i consistoris que es varen abocar a donar resposta a aquella situació.

Però li deia la importància de les altres dues qüestions i jo crec que és just en aquesta cambra del legislatiu, que parlem de

dues propostes que vostès duen a través de disposicions de modificació de normativa.

Una d'elles, un aspecte sanitari del nostre servei públic de salut. Vostè sap, consellera, que nosaltres hem fet seguiment des del primer moment en aquest sentit i nosaltres no trobam urgent la modificació que proposen aquí. Ara no la trobam urgent, la trobàvem urgent fa moltíssima estona i vostès a la llei, com li hem demanat..., esperi, ja li ho argumentaré més. Li he d'anunciar per què, ara li argumentaré el perquè. Se'n recorda vostè de la creació de l'Agència de Salut Pública? La varen tramitar, hi havia modificació..., una esmena de modificació pressupostària i després de la Llei de pressuposts. Nosaltres li vàrem plantejar la reforma de la Llei de salut pública de la nostra comunitat autònoma.

Per tant, aquesta mesura, no és ara que és urgent, consellera, la manca de personal..., és veritat que és un tema estructural, és un tema endèmic i coincidim, però no d'ara. I vostès han esperat el darrer decret, el darrer mes, a la darrera aprovació per modificar una qüestió que jo entenc..., m'agradaria que m'ho expliqués no només a mi, sinó al conjunt de la cambra amb un torn incidental. Per això li he dit que tal volta era important que vostè l'emprés. Però així com està establert, i la trajectòria, i no n'hem parlat en cap moment d'aquesta modificació estatutària, perquè hi puguin accedir, que són necessàries, la duen aquí. I a més, vostè no ha fet cap menció, ni a la seva intervenció, ni a l'anunci del títol d'aquest decret llei i no només afecta sanitat, ara parlarem d'habitatge i ara parlarem del que també és una demanda en tema d'infraestructures del tercer sector per poder executar i dur a terme la finalització i l'ampliació de projectes, per exemple MATER, en tema del tercer sector de dependència i discapacitat, que abans teníem l'angoixa que no podien executar la següent fase del seu projecte precisament perquè no hi havia una via... no estava tancada i assegurada, i la concertació no ho establia.

Vostès aquí ara declaren interès general, interès autonòmic, li donam suport, per tant, entenem que és important, però també es podria haver ficat la concertació, i també ho haurien pogut acordar i no en el darrer moment.

Nosaltres no demanarem que el conjunt del decret el dugui vostè per tramitació de projecte de llei, evidentment no hi ha temps, però, entre altres coses, en aquest cas, pels tres temes que tracta fonamentalment aquest decret, que no només són les ajudes immediates de Juliette, sí, sí són necessàries i urgents, per allò que li deia, les expectatives creades a moltes entitats del tercer sector i, evidentment, per la necessitat de professionals sanitaris que hi ha arreu de totes les àrees de salut a la nostra comunitat autònoma.

Però li vull manifestar de bell nou la perversió amb la qual l'executiu, el Govern ha duit a aquesta cambra la tramitació de decrets, molts d'ells eren necessaris i nosaltres els hem donat suport, la via d'urgència, i hem donat suport que es convalidassin amb la tramitació de llei, tota la banda de qüestions d'urgència i emergència en temes de la COVID, però d'altres eren innecessaris i vostès empen les disposicions del decret per agranar modificacions normatives que s'haguessin

pogut dur... d'una modificació, una llei de salut pública que -insistesc- és imprescindible i necessària.

I, miri, també l'haguéssim proposat si s'hagués tramitat per projecte de llei això que proposen aquí, que afecta la part estatutària dels professionals sanitaris, el tema de llevar el requisit -vostè sap que nosaltres hi estam d'acord- de la llengua catalana com a llengua oficial a la sanitat pública per llevar qualsevol impediment per poc que sigui, baldament hi hagi dos facultatius que no que trobin que això és un impediment i, per tant, que fos una... que fos un requisit, però vostès ho duen via decret, no és aquí i, per tant, ja està bé així.

Jo el que li vull comentar, respecte de la tramitació que vostès duen aquí, nosaltres la trobam necessària i encertada, amb això crec que ja ho he argumentat prou, però, fixin-se, jo no..., no entenem des del meu grup parlamentari aquesta ocultació a dos aspectes fonamentals, que és l'augment de personal, facilitar la incorporació de personal en règim temporal a l'estatut de funció pública, com són els sanitaris, però és que a la nota de premsa que vostès varen treure no trobaven importants les dues mesures que acompanyen les disposicions; a la nota de premsa del Consell de Govern tampoc no ho varen esmentar. És que ens sorprèn aquest... tapament que fan de les disposicions que són fonamentals i que entenem que és per via d'urgència.

I, per tant, m'hagués agradat que vostè hagués fet una reflexió com a consellera de Presidència no només a la part de urgència, sinó com a portaveu defensar aquest decret del Govern, parlar de la resta, perquè aquesta cambra ha de convalidar i ha de votar aquest decret. És que no és una qüestió que vostè vengui en compareixença a informar, és que l'hem de votar, i vostè ha ocultat informar, anunciar i identificar aquests dos temes que trobam que són cabdals.

Per cert, un efecte important, a la Conselleria d'Afers Socials i Esports, en el tema... a tot un col·lectiu, que jo crec que és just i és digne que visualitzin una mesura de govern que els afecta directament i que demà podran tenir un instrument per acollir-se a aquesta via d'interès general i també i també de d'agilitat.

Li reiter el nostre suport, com li he dit abans, no demanarem la tramitació per projecte de llei, com és obvi. Jo no empraré, salvat que faci un torn de... un torn d'incidència i vulgui comentar alguna cosa, no empraré l'altra intervenció. Per tant, vull aprofitar per dir-los la meua satisfacció, l'honor que ha estat com a diputat d'aquesta cambra i com a portaveu adjunt durant un temps del meu grup parlamentari, l'aprenentatge que me'n duc d'aquí és molt gros, no tenia experiència com a legislatiu. Agraesc des del suport que he tengut per part d'altres grups i també l'aprenentatge que me'n duc de la rèplica de la resta. L'experiència en una gestió de pandèmia m'ha fet més... -sembla exagerat, tal volta- però més persona, més compromès... que l'important és estar prop de la gent, devora la gent independentment dels plantejaments, i em vull fer ressò, a part de l'agraïment conjunt a treballadors i treballadores, des de la Mesa fins a fins a tot el personal de la casa de tots els edificis, dir-los un missatge que també ens deim els que venim del món dels valors, de l'educació en temps lleure educatiu, com a persona que s'ha format en gran part de part de la meua

família en aquests indrets que aquí s'hagi aprovat una llei de joventut, que s'hagi aprovat una llei de lleure educatiu, que s'hagi avançat molt en moltes normes i acords en tema de... de l'agenda política de caire social per a mi és una satisfacció. I com deien els meus companys del món de l'escoltisme sempre... sempre a punt, i com deien els meus companys i escola de formació, l'organització juvenil espanyola: *vale quien sirve, servir es un honor*.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Mas.

EL MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Diputades, diputats, vist el decret llei que ens proposa convalidar el Govern, el primer de tot és fer un agraïment a totes aquelles persones voluntàries, de Protecció Civil, professionals, bombers, professionals de l'IBANAT i a quasi tots i totes... batlles i batllesses que durant els dies, durant... sobretot l'horabaixa vespre de la tempesta Juliette varen ser al peu del canó, varen ser a peu de carrer perquè..., així com la consellera Garrido i el seu equip d'Emergències eren a la sala d'emergències, que era allà on li tocava ser, batlles i batllesses eren, quasi tots, no tots, quasi tots amb els seus equips de Protecció Civil de cada municipi a donar suport a peu de carrer a la ciutadania.

I quan dic "quasi tots", i quan dic: "quasi tots"- ho dic desgraciadament sobretot pel batlle d'Alaró que, a més a més de no ser-hi, se'n va fer gros de no ser-hi, va fer befa de no ser-hi i es feia fotos en el Castell d'Alaró, precioses. Jo no sé si hi va anar a posta o no al Castell d'Alaró, ni sé si... hi va anar amb els seus amics perquè la nevada era molt *guay* al Castell d'Alaró, però la qüestió és que, a més a més, ho treia per les xarxes socials i se'n feia gros de no estar fent la feina per a la qual la ciutadania l'ha triat i de no estar al costat de la ciutadania i de la gent, dels voluntaris de Protecció Civil. I aquesta és la diferència: el batlle d'Alaró penja fotos a Instagram molt *guays* de la nevada al Castell d'Alaró i el batlle de Montuïri és amb els de Protecció Civil de Montuïri, a la carretera de Manacor al coll de Sa Grava a retirar cotxes que estaven accidentats. Aquesta és la diferència entre la dreta i l'esquerra...

(Remor de veus)

L'esquerra està al costat de la ciutadania i la dreta penja fotos *guays* a Instagram. Aquesta és la diferència. I l'esquerra...

(Continua la remor de veus)

... i l'esquerra,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MAS I TUGORES:

... per exemple... Ja estam que els sap greu que els diguin la veritat i que no estan al costat de la ciutadania i que són al Castell d'Alaró a fer-se fotos *guays*, però és que és la veritat, Joan Verger era a retirar cotxes amb els de Protecció Civil a la carretera de Manacor a l'alçada del coll de Sa Grava i Llorenç d'Alaró era a fer-se *selfis* i fotos *guays* al Castell d'Alaró. És la veritat o no és la veritat?...

(Remor de veus)

És la veritat o no és la veritat?

(Remor de veus)

... perquè és que..., clar, quan els diuen la veritat, els sap greu; quan els diuen que són uns irresponsables, els sap greu, però, filllet, és el que hi ha!

(Remor de veus)

Que no hagués pensat les fotos a Instagram, ningú no hagués sabut, ja està!

(Continua la remor de veus)

Bé..., no..., tothom ho hagués sabut perquè va haver d'entrar a IB3 Ràdio des del Castell d'Alaró, per això, però, vaja..., i a més se'n feia gros -i a més, se'n feia gros-, però bé...

Anem per feina, Medi Ambient i Agricultura són els dos sectors que més han patit la tempesta Juliette, Tramuntana, Raiguer, Pla i Llevant les zones també que més han patit la tempesta Juliette, tal com diu el decret i tal com diu la realitat.

Per això és important que sectors econòmics, sectors econòmics importants com la pagesia, sobretot, la gent que es dedica a la patata d'exportació a Sa Pobla i Muro veiessin com d'una manera àgil es feien les taxacions, es feien les visites per part dels tècnics de la Conselleria d'Agricultura. La mateixa consellera acompanyada del director general també va fer una visita a Sa Pobla. Entenem que això, per dir-ho de qualque manera, ajuda que el sector se senti acompanyat i se senti conhortat i que hi hagi agilitat en aquestes coses és important. Per això, és d'agrair que es faci.

Hem de recordar que no només són cultius que han patit, també infraestructures. Tenim infraestructures, hivernacles, etc., que també han patit i que també hauran de ser avaluats i també hauran de ser auxiliars gràcies a aquest decret.

També és important l'agilitat dels agents de medi ambient, d'IBANAT, etc., que varen tot d'una reaccionar i tot d'una anaren a obrir camins, a llevar llenya d'enmig i a fer la feina - com deia- important que s'ha de fer.

Per tant, ens trobam, una vegada més, davant una comunitat autònoma, davant d'un govern de les Illes Balears que d'una forma àgil té capacitat de reacció i és aviat als llocs i està a l'alçada de les circumstàncies, tant la gent d'emergències com

la gent de Medi Ambient, com la gent de la Conselleria d'Agricultura.

A qui no veim i encara no tenim notícies d'ell és de l'Estat espanyol. No sabem si declararà o no zona catastròfica, si ens enviarà algun euro o no ens enviarà cap euro. Per tant, les coses com són, i ho hem dit altres vegades, és molt millor que ens enviïn les competències ben dotades i que ens enviïn els euros per gestionar-los aquí que esperar que de Madrid despertin si ha fet una nevada o no a Mallorca o al Pla de Mallorca. És molt millor, com deia aquella gent el temps de la transició, l'autonomia que ens cal és la de Portugal. És molt millor que ho facem nosaltres i que ho gestionem nosaltres perquè si hem d'esperar que de la *meseta* es temin que aquí ha nevat estam ben arreglats.

Per tant, un decret, al qual nosaltres votarem a favor com se suposa, un decret que demostrar agilitat per part del Govern, un decret que és la continuïtat d'aquesta agilitat demostrada per part del Govern en les emergències, en agricultura, en medi ambient, per tant, votarem a favor i confiem que es desenvolupi aviat, que les ajudes d'agricultura puguin arribar el més aviat possible i que molt aviat deixi d'haver llenya per mig dels camins i es pugui actuar amb aquesta agilitat, que és necessària, que varen demostrar quasi tots els ajuntaments i que ha continuat el Govern i que també va demostrar el Consell traient una línia d'ajudes en molt poc temps.

Al marge d'això, aquesta serà la meva darrera intervenció en plenari d'aquesta legislatura, d'aquesta legislatura. Per tant, no és un acomiadament, és un ens veurem a partir de juny d'enguany, ens tornarem a trobar. Si no ens trobam aquí, ens trobarem a la trinxera, sempre hi hem estat i no tenim cap problema per ser-hi.

Vull agrair al personal de la cambra la seva professionalitat i la seva paciència, perquè al cap i a la fi és molt d'agrair que et facilitin la feina quan arribes aquí per primera vegada i no acabes de saber com va tot. Moltes gràcies a tot el personal de la cambra. Ha estat un aprenentatge, són quatre anys d'aprenentatge al cap i a la fi, són quatre anys allà on tots ens hem pogut mostrar tal com som. A alguns no els enyoraré, a altres sí, però les coses com són, hi ha gent que no l'enyoraré, ideologies que tampoc no les enyorarem.

I acabaré si vos pareix perquè la cultura popular ens ensenya moltes coses i una de les coses importants que té la cultura popular mallorquina són les gloses i els anys trenta qualcú va fer una glosa que és apropiada en període preelectoral i fins i tot electoral. La glosa diu: "Madona, vós que no teniu pa/i als fills dau figures seques./Això són ses paparetas que vos donaren ses dretes/ quan anàreu a votar".

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Déjenme hacer un previo y referido al Sr. Mas, de MÉS, que ha dicho que la autonomía que necesitamos aquí es la de Portugal. Le digo que antes tendrá que hacerse portugués usted, que vea esa autonomía aquí.

Dicho esto, y hablando de lo que nos concierne, el decreto ley de ayudas por los desastres producidos por la borrasca Juliette, evidentemente esta fuerte tormenta y los daños que ha producido nosotros sí que consideramos que en esta ocasión justifican la extraordinaria y urgente necesidad de las medidas. Otra cosa y más cuestionable serían algunas normas sin relación alguna con la tormenta que se establecen en las disposiciones finales, porque este decreto ley lo que hace es establecer ayudas y otras medidas urgentes para reparar esos daños ocasionados por la tormenta entre aquellos días 26 y 28 de febrero.

Dice el decreto ley: “el Gobierno y la administración de la comunidad autónoma adoptarán, con la máxima celeridad, las ayudas para paliar daños o pérdidas en explotaciones agrícolas, ganaderas y forestales, y las medidas para la reparación de daños medioambientales”. Yo, claro, tengo dudas, ¿esto se hará, Sra. Consejera?, ¿se hará?, se está haciendo, dice usted. Yo es que no lo veo, pero bueno.

Porque también dice el decreto ley: “la Consejería de Medio Ambiente y Territorio actuará, en su caso, para evitar riesgos ambientales como los incendios y las plagas forestales mediante retirada del arbolado tumbado por el temporal y la gestión de la biomasa forestal afectada”. ¿En serio, Sra. Consejera, usted se lo cree? Porque yo creo que su gobierno es lo más alejado de la eficacia, y lo ha demostrado durante estos años.

Señores y señoras diputados, no hubo prevención, Sra. Consejera, y más de medio centenar de personas usted sabe que estuvieron aisladas. La gestión se basó sobre todo en cierre de carreteras y prohibición de circular. Luego, también, quiero hacer especial referencia a la intervención de la UME, la UME que para algunos socios de su gobierno es algo que hay que mantener lejos, no queremos bases permanentes aquí, pero cuando pasa una desgracia de estas sí que les llaman enseguida. Lo digo por los señores de MÉS que no quieren saber nada de la UME, pero bien que los llaman cuando ocurre un desastre y bien que vienen y arreglan la situación.

Llama la atención que en la disposición adicional segunda diga que el Gobierno de las Islas Baleares pueda declarar de interés autonómico la construcción de viviendas de protección oficial. Llama la atención. Igualmente, en la disposición final primera se indica que se pueda eximir del requisito de nacionalidad en los procesos selectivos de personal estatutario temporal del Servicio de Salud de las Islas Baleares de las categorías profesionales de licenciado sanitario o grado equivalente; y estamos en un decreto ley de ayudas por los daños producidos por la borrasca Juliette.

Digo yo que, puestos a hablar de temas que no tienen que ver con las ayudas para reparar los daños producidos por esta borrasca, podrían haber propuesto una normativa para

recuperarnos de los daños producidos por sus políticas, por las de su gobierno, por la legislación que han ido aprobando ustedes durante estos ocho años de socialismo y separatismo. Por ejemplo, ya que en esta comunidad autónoma se recortan sistemáticamente las libertades ciudadanas y aumentan las prohibiciones, y que eso afecta en la actividad económica en la vida diaria, pues podrían haber ustedes propuesto normas para ir en contra suya. Lo han hecho en otras ocasiones. Ustedes aprueban normativas con las que después dicen públicamente que no están de acuerdo; es algo curioso, pero también lo ha hecho su gobierno, que tiene tics esquizofrénicos importantes. Debe ser también fruto de un gobierno de coalición con comunistas, con separatistas, con personas que están muy alejadas de lo que busca el bienestar de la sociedad.

Mire, ya se lo he dicho en otras ocasiones, ustedes han convertido la administración pública en un problema para los ciudadanos, porque entre teletrabajo, citas previas, horarios reducidos, ... cualquier cita que tenga un ciudadano con la administración pública se convierte en un auténtico periplo. Digo yo, que ustedes también podrían aprobar un decreto ley para solucionar los problemas que ustedes mismos generan.

Ustedes, si bien aprueban este decreto ley para paliar esas nefastas consecuencias, recordará que la borrasca Juliette provocó un colapso en carreteras, pero la verdad es que sin borrascas y tormentas también estamos colapsados. Entonces, son conscientes o deberían serlo de que tenemos unas infraestructuras tercermundistas, de que tenemos un servicio público que no soluciona los graves problemas de movilidad que sufrimos, de que Palma, capital turística, miles de personas no llegan a disfrutar de los servicios que tienen contratados, cuando no pierden el avión o pierden el barco... Lo digo, ya, porque el colapso que sufrimos diariamente es gracias ya no tanto a borrascas sino a sus propias políticas.

Podríamos hacer referencia a esa caótica obra, levantando todo el paseo marítimo de Palma, instalación de carriles bus-vao, el habitual asfaltado de los accesos a la ciudad cuando empieza la temporada turística, la reducción a 80 kilómetros/hora de tráfico en la Vía de Cintura... Vamos, un absoluto caos, sin borrascas.

Evidentemente, la tormenta Juliette ha causado daños en nuestro entorno natural, pero es que sin Juliette, Sra. Consejera, señores de la izquierda, el abandono que sufren nuestras montañas y costas provoca paisajes similares al paso de una tormenta. Por ejemplo, la situación de las playas de Baleares es para reflexionar. La obsesión de la izquierda y el separatismo por eliminar instalaciones, restaurantes y servicios de playa, eso repercute directamente en el estado de conservación, en su limpieza, porque precisamente quien se ocupaba de ella instalaba papeleras o recogía los residuos, era personal de los chiringuitos que empleaban, además, a personas del pueblo.

Como les decía, en la disposición adicional segunda se prevé que el Gobierno de las Islas Baleares pueda declarar de interés autonómico la construcción de viviendas de protección oficial. Deben ser las que ustedes no construyen, porque si no, dígame cuáles son. Pero vamos más allá, la planificación urbanística de las islas es desoladora: mientras son incapaces de construir vivienda social o de abaratar precios para los jóvenes,

elevan continuamente los impuestos, prohíben construir en suelos urbanizables, eliminan piscinas de más de 35 metros y los alquileres vacacionales en rústico y plurifamiliar, y pretenden limitar la venta de inmuebles a no residentes. Es que ustedes no quieren que los ciudadanos construyamos ni que vendamos o alquilemos para poder vivir; ustedes lo que quieren es que los ciudadanos paguen impuestos y aplaudan sus prohibiciones.

Resumiendo, Sra. Consejera y señores diputados de la izquierda, somos una comunidad autónoma, turística y de servicios -hoy por hoy no tenemos otro modelo económico-, que maltrata a quienes desean comprar o alquilar una vivienda, hacer gestiones administrativas, disfrutar de las playas, navegar, bañarse, conducir, salir a restaurantes o tomarse unas copas. ¿Qué quieren que hagamos?, cogemos el carro y el burro y volvemos al siglo XVIII... ¿Qué hemos hecho los ciudadanos de Baleares para tener que seguir soportando este recorte de libertades ciudadanas?

Todo esto demuestra que ustedes no pueden continuar gobernando o nos lo prohibirán todo.

Llegado a este punto y siendo que esta va a ser mi última intervención desde la tribuna en esta legislatura, quiero agradecer a todo el personal del Parlamento por el trabajo realizado, por las facilidades en el día a día, desde los ujieres, pasando por el personal técnico, el personal de seguridad hasta los letrados de la cámara.

Gracias, también, a los miembros de la Mesa y al presidente de la Cámara -a pesar de las diferencias, Sr. Thomas-, muchas gracias a todos los diputados -como le he dicho a la Sra. Armengol-, diputados pertenecientes a los grupos de izquierda -donde incluyo también a Ciudadanos-...

(Rialles)

... y a los separatistas, yo les deseo sinceramente el peor resultado electoral en las próximas elecciones, que serán dentro de dos meses; pero, evidentemente, les deseo a todos ustedes lo mejor en lo personal.

Yo, señores y señoras diputadas, puedo ser duro en el fondo de mi discurso político, pero tengo que decirles que he intentado ser amable en el trato personal con cada uno de ustedes. Quiero dar las gracias a todas las personas que han ayudado a este grupo parlamentario, en concreto a María José García, Juan Carlos Oliver, Marta Oliver y Eduardo De la Fuente; y, finalmente, gracias a mis compañeros diputados de grupo, Sergio Rodríguez e Idoia Ribas, ha sido un auténtico honor compartir estos cuatro años con vosotros. Recordad que nadie daba un duro por nosotros en las elecciones de 2019, no íbamos a obtener representación, y obtuvimos grupo propio, eso fue gracias a los ciudadanos de Baleares, los mismos ciudadanos de Baleares que van a permitir que, dentro de dos meses, podamos gobernar.

Muchísimas gracias a todos y mucha suerte.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Jo avui seré molt breu. Creiem que aquest decret llei s'ha de convalidar avui per aquesta cambra per donar solucions davant dels problemes, greus i excepcionals, dels danys provocats per la borrasca Juliette a l'illa de Mallorca.

Aquesta borrasca i altres fenòmens extrems són les evidències reals i actuals que el canvi climàtic és aquí i va molt més ràpid que les nostres iniciatives legislatives. I, com he dit moltes vegades, no tenim un altre planeta B, amb la qual cosa hem de donar solucions ja. Si no ho podem fer abans, com a mínim, hem de donar-hi solucions quan ja ha passat.

Aquest decret llei donarà resposta econòmica directa i amb rapidesa a tots els propietaris dels conreus afectats, com per exemple, a la collita de patata o d'oliva, també permetrà que tant el Consell de Mallorca i els ajuntaments puguin agilitzar els tràmits burocràtics que, tal vegada, no són ni senzills ni ràpids, i hi vénen recollides les mesures per fer senzilla la necessària neteja de la massa forestal afectada per aquells danys i evitar riscos posteriors de la seva desatenció. Perquè hem de ser més ràpids a l'hora de donar resposta a tots els que han patit aquests danys.

Per tot això, li donarem suport. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I DE MATA:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. El debat sobre la validació o la derogació d'aquest decret llei no fa una altra cosa que demostrar la vulnerabilitat del nostre territori enfront aquelles conseqüències, derivades de la situació d'emergència climàtica, que cada vegada amb més freqüència afecten la nostra comunitat autònoma, afecten les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. DALMAU I DE MATA:

Juliette, en aquest cas, ha estat el darrer episodi d'aquesta situació, una borrasca molt activa que en els darrers dies del mes de febrer va deixar importants cúmuls de neu, de fins a 3 metres, pluges intenses i persistents -de 100 a 300 litres per metre quadrat-, ratxes de vent superiors als 90 quilòmetres per hora, i temporal marí amb onades d'entre 5 i 7 metres.

Una situació que clarament contrasta amb el fet que poques setmanes després d'aquesta borrasca, que va deixar mínimes també molt accentuades, experimentem unes temperatures per damunt de la mitjana, fins i tot amb algunes nits tropicals, més pròpies de l'estiu.

De la mateixa manera, en aquests darrers anys, temporals com Juliette han permès, malauradament, compensar l'escassetat, la irregularitat o la inexistència de precipitacions a la nostra comunitat autònoma. Si bé és cert que superar aquestes situacions que en ocasions han obligat a activar alertes per sequera, s'ha hagut de fer -com deia, malauradament- a un cost molt elevat, tal com s'ha constatat aquesta vegada novament després de la borrasca Juliette.

En aquest sentit, des del Grup Parlamentari Socialista volem traslladar, una vegada més, la nostra solidaritat amb totes aquelles persones afectades per la borrasca, tant les que varen quedar aïllades com a conseqüència de la impossibilitat de circular per carretera, com les que varen patir els talls de subministrament elèctric i telefònic durant prop de 48 hores.

Igualment també volem manifestar el nostre reconeixement a totes i tots els i les professionals implicats en la gestió d'aquest temporal, que des del primer moment varen vetllar per garantir la seguretat de la població davant la gravetat de la situació que es va produir en aquells dos dies. La seva tasca, juntament amb la responsabilitat demostrada per la ciutadania i la col·laboració institucional, va permetre actuar en temps i forma, activant els avisos necessaris en cada moment i adaptant els serveis d'emergències d'acord amb la pròpia evolució de la borrasca i les seves conseqüències. D'aquesta manera, es varen evitar més riscos dels que ja varen esdevenir en aquell moment i, sobretot, es varen prevenir situacions encara pitjors a les que va imposar el mateix temporal. I afortunadament, i malgrat els nombrosos danys materials, no hem de lamentar cap pèrdua humana com a conseqüència d'aquest temporal.

Si més no, encara ara es fa feina per retornar la normalitat a la Serra de Tramuntana sobretot, que, tal com constatava Miquel Salamanca a les seves xarxes socials, i cit, textualment, deia que: "la bellesa catastròfica de la neu, ha deixat en aquest cas, més de 14.000 hectàrees de massa forestal malmeses, d'acord amb l'estimació del Servei de Gestió Forestal de la Conselleria de Medi Ambient i Territori". Per això, des d'aquest departament es va començar a fer feina de manera immediata, per revertir els danys ocasionats per Juliette i avançar en la restauració ambiental dels espais perjudicats, a través de tres àmbits diferents, però lligats entre ells. En primer lloc, en actuacions d'autoprotecció en els entorns urbans i urbans, forestals. En segon lloc, en actuacions a les immediacions de la xarxa viària i de camins. I, en tercer lloc, en actuacions de reducció de combustibles forestals, de prevenció d'incendis i de prevenció de plagues. De la mateixa manera, la borrasca Juliette també va tenir un impacte considerable en les explotacions agràries i ramaderes, tal com ja s'ha comentat, però també en les infraestructures i els equipaments de caire agrícola.

Per aquest motiu, des de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació es mobilitzarà a través del Fons de Garantia Agrària, i Pesquera -el FOGAIBA- els ajuts necessaris per

pal·liar aquests danys. I es farà, d'acord amb l'elaboració d'un cens previ que permeti quantificar amb exactitud, els recursos suficients i necessaris per compensar els desperfectes causats per aquesta borrasca. No faltará cap ajuda.

Aquesta és fonamentalment l'objecte d'aquest decret llei: establir ajuts i altres mesures de caràcter urgent, per reparar les pèrdues i els danys ocasionats per la borrasca Juliette. Ara bé, els ajuts que pugui atorgar el Govern de les Illes Balears no seran els únics. En aquest sentit, és conegut que el Consell de Mallorca també va anunciar una quantia de 6,5 milions d'euros en ajudes, 5 milions per als ajuntaments per destinar a obres de reparació i restauració d'espais públics i 1,5 milions d'euros per a particulars. De fet, aquest decret llei preveu la reducció dels terminis administratius i un procediment de simplificació administrativa per agilitar la tramitació d'aquestes ajudes, un mecanisme que també podrà aplicar el Consell de Mallorca i aquells ajuntaments que també atorguin qualque tipus d'ajut. A més, a tot això cal sumar a la petició aprovada pel Consell de Govern per sol·licitar al Govern de l'Estat, la declaració de Mallorca com a zona greument afectada per una emergència de Protecció Civil, com molt bé ha fet menció la consellera de Presidència.

I malauradament, aquest tipus de mesures no seran una excepció, perquè cada vegada seran més comuns els fenòmens climatològics adversos, ja siguin en forma de neu, de pluja, de vent, de temporal marítim, de sequeres o d'una combinació de totes aquestes qüestions, que comportaran greus conseqüències i que s'hauran d'afrontar amb recursos propis per part de les administracions públiques. Per això resulta indispensable ser proactius, actuar en conseqüència i prendre les mesures oportunes per adaptar la nostra situació a la realitat imposada pel canvi climàtic. Per això, mesures com la recent creació de l'Observatori de Riscos Naturals, situat al Parc Bit d'Inca, són indispensables per anticipar-se als riscos derivats dels fenòmens climàtics adversos i actuar amb més i millors garanties i d'una manera més ràpida i més coordinada, enfront d'aquelles situacions de catàstrofe natural.

Altrament, el decret també feia esment a dues qüestions més, que des del nostre grup parlamentari, si consideram que eren urgents i que tenien cabuda en aquest decret, per la urgència que implicava la seva resolució. La primera és relativa a contractació de metges no comunitaris. Resulta urgent, perquè fins ara els pressuposts generals de l'Estat preveïen aquesta qüestió, però els comptes del Govern de l'Estat per a 2023 no han inclòs aquesta disposició i, per tant, l'EBEP permet ara mateix a les comunitats autònomes poder legislar en aquest sentit i, per tant, prendre la mesura que s'ha previst en aquest decret en relació amb la contractació de metges no comunitaris.

I en relació amb la declaració d'interès autonòmic per a habitatges de protecció i places de salut mental i de dependència, el decret llei aprovat avui, també inclou aquesta disposició, per facilitar la declaració d'interès autonòmic que d'aquest tipus de projectes, ja siguin públics o privats, així com la creació de noves places de salut mental i de dependència. I d'aquesta manera es garanteix l'agilitat o es garantirà l'agilitat en la tramitació i la reducció dels seus terminis d'execució.

Amb això esper haver defensat el nostre posicionament, el posicionament del Grup Parlamentari Socialista a favor d'aquest decret per al qual també els deman el suport.

I em permetran també que, com han fet les persones que m'han precedit en l'ús de la paraula, crec que aquesta també serà, després de cinc anys, molt probablement la meva darrera intervenció en aquest ple del Parlament de les Illes Balears. Per part meva només puc dir que ha estat un honor representar el Partit Socialista en aquesta institució, sobretot em satisfà que el meu vot s'hagi sumat al d'una majoria progressista, que ha impulsat mesures molt importants per a la nostra comunitat autònoma. Per tant, només em resta traslladar el meu agraïment, sobretot al meu grup parlamentari, també a la resta de diputats i diputades, companys i companyes tots; també, com no pot ser d'una altra manera, a tot el personal d'aquesta cambra, a tot el personal que fa feina al Parlament de les Illes Balears. I em permetran que, tal com va fer Jorge Semprún, amb el seu Federico Sánchez, jo també els digui que Juli Dalmau *se despide de ustedes*. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Dalmau. Començam el torn de fixació de posicions dels grups que no han intervingut ni a favor ni en contra. En primer lloc pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, president. Buenas tardes a todos. Bien, en primer lugar, quiero dejar claro y dejar constancia de que el Partido Popular está a favor de que se establezcan las líneas de ayudas correspondientes para paliar los daños de las consecuencias de la borrasca Juliette en Mallorca, y eso que quede claro por delante. Pero queremos destacar que para nosotros, la utilización del decreto ley, las formas en política son importantes y hemos echado de menos en la explicación de la Sra. Consellera, que ha hecho más una comparecencia explicando las consecuencias de la borrasca, que el texto legal que traía, porque lo que debatimos aquí son 10 artículos, una serie de disposiciones adicionales y transitorias, que creo que por respeto a la cámara, merecían una explicación de por qué se utilizaba un sistema excepcional, que es el decreto ley, que tiene que haber causas excepcionales, de extraordinaria y urgente necesidad y qué artículos se regulan.

Si cogemos los artículos y los analizamos vemos que dice que se harán las ayudas, que se harán las bases, que se harán las convocatorias, pero ni las ayudas ni las bases ni las convocatorias están en el texto legal que aprobamos hoy. Y a nosotros nos habría gustado que en un ejercicio, ya sé que es difícil de pedírselo a este gobierno, de transparencia y de justificación de una medida excepcional y urgente, nos lo hubiese explicado en la cámara, por respeto institucional.

Estamos en el último pleno de la legislatura y justamente creo que es significativo que en el último pleno de la legislatura también traigamos un decreto ley, porque al final ha sido la práctica habitual de este gobierno. El Sr. Gómez decía 38, a mí

me salían 36 en esta legislatura decretos ley, es decir, circunstancias excepcionales de extraordinaria y urgente necesidad por las cuales nos saltamos el procedimiento legalmente establecido para hacer leyes, y el Gobierno las adelanta y las trae a la convalidación del Parlamento, pues es significativo. En el último pleno también tenemos decreto ley. Rodillo de utilizar un sistema extraordinario y además sin justificación, sin justificación en tribuna, como mínimo, sin una clara justificación de por qué es especialmente necesario utilizar la figura del decreto ley en este caso, pero en concreto de las medidas que se proponen a votación de la cámara.

Podemos hablar de que es muy importante limpiar los bosques después de una borrasca, sí, ¿hace falta un decreto ley para limpiar los bosques después una borrasca?, ¿hace falta un decreto ley para establecer las medidas del FOGAIBA?, ¿hace falta un decreto ley para establecer las ayudas a la patata que se ha congelado con la nieve?, ¿en serio?, ¿es verdad?, ¿me lo justifican ustedes en la tribuna, en el máximo órgano legislativo que tiene esa función o venimos a hablar del cambio climático y a echar, a criticar a los partidos políticos lo malísimos que son unos porque unos hacen corrupción y los otros no sé que y hemos cenado con unos y otros comen con otros y otros se fueron a cenar y no dijeron con quién iban a cenar y todas esas...? vamos, yo creo que un mínimo de seriedad se merece la cámara...

(Alguns aplaudiments)

... cuando se tramita una medida excepcional, que es un decreto ley, y ustedes lo hacen 36 o 38 veces en esta legislatura.

Por tanto, eso es lo que esperaba nuestro grupo, pero no se ha dado. No se ha producido desgraciadamente esa explicación. Y estamos a favor de que haya ayudas para paliar los daños del decreto ley, pero que se expliquen, porque hasta la consellera no lo ha explicado, pero que se expliquen las causas.

Yo miraba el artículo primero y digo, pues a ver, vamos a ver, este artículo dice: "este decreto ley tiene única y exclusivamente la aplicación exclusiva respecto a los daños producidos en las zonas afectadas por la borrasca". Pero es que luego me voy a la disposición final primera y habla de los requisitos de nacionalidad en los procesos selectivos del personal estatutario temporal del Servicio de Salud de las Islas Baleares y se les exime del requisito de nacionalidad, como se ha explicado. Pues ya se contradice con el decreto ley y empiezan a colar aquí otras cuestiones.

Se declara de interés autonómico la construcción de viviendas de protección oficial, tanto públicas como privadas. En el último pleno de la legislatura lo declaran de interés autonómico. Yo creía que eso lo tenían que haber declarado el primero, no lo último, lo tenían que haber declarado el primero porque es el principal problema que tienen los ciudadanos. Y así les va en materia de vivienda, precisamente.

(Alguns aplaudiments)

Seguimos. Disposición transitoria única, sobre la declaración de interés general en obras de movilidad, ¿las definen?, ¿qué obras?, ¿qué justificación? Ya sabemos que de

movilidad, los ciudadanos saben la situación, pero creo que deberían definirla. Ya les digo que ninguna justificación. Y todas las cuestiones que no afectan al tema de las indemnizaciones, declaración de interés público de las VPO públicas y privadas, obras de interés general que tengan que ver con la movilidad vía contratación de urgencia, excepción del requisito de nacionalidad al personal estatutario, ... Esta misma mañana la consellera de Salud ha dicho textualmente: "cada semana vienen médicos de la península", cada semana vienen médicos de la península, lo ha dicho textualmente, y ahora excepcionamos de nacionalidad a los médicos, parecía que teníamos suficientes. ¿Quién ha mentado aquí, la Sra. Consellera o el decreto que hace necesario excepcionar la nacionalidad? Por tanto, parecía que no hacía falta en este caso, que no había esta necesidad extraordinaria y urgente, según la consellera esta misma mañana.

Por tanto, por una cuestión básicamente de forma, estamos a favor de la existencia de las ayudas, estamos a favor de que se establezcan las líneas de ayuda convenientes. Entiendo que se deben estar estableciendo, porque el decreto ley se publica el 15 de marzo de este año. Las órdenes o los decretos que desarrollan y que ponen en práctica este decreto ley deberían estar en funcionamiento, pero este decreto ley en concreto no impone una cuantía determinada, ni establece las bases por las cuales se regirán, ni dice los plazos sobre los cuales se crearán ni dice a quiénes van dirigidos sino que simplemente autoriza y da vía libre. Y usted lo único que no ha justificado por qué era necesario precisamente utilizar la vía del decreto ley.

Por tanto, esperemos que sea así, les deseamos que funcionen efectivamente las fórmulas, que haya una simplificación administrativa, pero desde nuestro punto de vista ha fallado lo más elemental, lo más básico, lo más importante, que es justificar la extraordinaria y urgente necesidad del decreto ley y que el decreto ley vaya del motivo que tiene que ir, no que sea la excusa para colar luego por detrás tres o cuatro cosas que ni aparecen en la rueda de prensa ni aparecen en las explicaciones y ni siquiera el representante del Govern, cuando sube a la tribuna a explicarle a la cámara en qué consiste el decreto ley, es que ni siquiera los menciona o los justifica. ¿Por qué los esconde?, ¿por qué no los justifica?, ¿por qué no lo dice?, ¿por qué no hay claridad en estas cuestiones? Al menos alguna explicación debería tener la cámara.

Por tanto, por último, simplemente me adhiero a lo que han dicho mis compañeros en cuanto a las despedidas, seguramente, pues, también es mi última intervención en el Pleno. Agradezco sinceramente especialmente la confianza de mi grupo y de mis compañeros por haberme otorgado determinadas responsabilidades, pero agradezco a todos los diputados, a todos, absolutamente a todos, por su atención. Pido disculpas si he ofendido alguna vez a alguien porque no ha sido mi intención. Agradezco al personal de la cámara especialmente el trato recibido. Les deseo absolutamente a todos, sin ningún tipo de distinción, lo mejor y sobre todo deseo que el trabajo parlamentario sirva para solucionar los problemas de los ciudadanos, a los cuales creo que nos debemos todos y creo que todos trabajamos lo mejor que podemos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Bé, un poc en la línia del Sr. Lafuente, quan ens plantejam el sentit del vot del nostre grup en relació amb la convalidació d'aquest decret llei evidentment ho feim qüestionant-nos si aquesta és la mesura adequada. No tenim cap dubte que davant una tempesta com la Juliette evidentment fa falta una línia d'ajuts i procediments extraordinaris per agilitar la situació. Ara bé, aquest decret llei és necessari? Idò, en tenim dubtes, tenim dubtes com ha manifestat el Sr. Lafuente i tenim dubtes, primer, perquè el decret no només va de la tempesta. Per tant, aquestes tres disposicions que són l'addicional, la transitòria i la final, evidentment, entenem que no haurien d'anar a aquest decret llei i que això s'hauria d'haver tramitat com pertoca i no a través d'aquesta via excepcional i extraordinària. Aquest és un primer emperò ja justificatiu de la nostra abstenció.

Però un poc seguint aquest fil també ens demanam, la declaració d'interès autonòmic, que és en part el que es fa en relació amb les obres que s'han de produir com a conseqüència d'aquesta tempesta, aquesta declaració d'interès autonòmic necessita ser declarada necessàriament per decret llei?, no. La resposta és no. Per tant, per ventura, alguna de les determinacions del mateix decret llei en relació amb la tempesta tampoc no fa falta que estiguin incloses en el decret llei. Sempre és més vistós, sempre queda millor de cara a la galeria fer aquest decret llei, però realment, després, si gratam veim que algunes coses no necessàriament han d'anar per una via extraordinària i excepcional. Per tant, em sum a les paraules del Sr. Lafuente en el sentit que tornam tenir un exemple d'aquest abús de la utilització d'aquesta figura per part del Govern de les Illes Balears.

També volem remarcar que podem reconèixer la feina que han fet els professionals, evidentment, tot el suport del nostre grup parlamentari, i és cert que la primera reacció, la reacció més primerenca la valoram positivament, les advertències, la prevenció, el tancament, la reacció més immediata la podem valorar bé. Ara bé la reacció més..., diguem, a mitjà termini evidentment no la podem valorar tan positivament, perquè entenem que es va tardar excessivament a obrir les carreteres i que l'acció de recuperació i reparació es va allargar massa en el temps, i això ha estat una queixa dels ajuntaments, dels veïnats, dels propietaris, i, per tant, no varen dedicar tots els recursos necessaris perquè hi hagués aquesta recuperació immediata, com a mínim, del pas i del trànsit a les carreteres.

Des d'aquest punt de vista, també tenim alguna crítica a fer a l'actuació, ja dic, no es aquest caràcter immediat o primerenc, sinó en els dies posteriors a la producció de la tempesta.

Una altra qüestió que compartim amb el Sr. Lafuente, és la inconcreció en què ens movem en aquest decret llei perquè -el Sr. Lafuente ho deia- no hi ha quanties, les ajudes, les

convocatòries, les bases... tot queda obert absolutament. Per tant, el decret llei ens dona molt poques pistes del que realment s'ha fet. La consellera ens ha donat molta més informació de la que hi ha al decret llei. La consellera, efectivament, ha fet una part de la seva intervenció, tipus compareixença, per donar una explicació que no és al decret llei, que li ho agraïm -que li ho agraïm-, que no passa res, però evidentment hagués estat bo que en el decret llei s'haguessin concretat coses, però no només en relació amb les ajudes, que és la part a la qual ha dedicat més temps de la intervenció el Sr. Lafuente, sinó també en relació amb els procediments, perquè nosaltres tampoc no acabam de veure, més enllà de la reducció del termini d'aquests procediments de contractació, etc., quines conseqüències pràctiques tindrà el decret llei, perquè ens preocupa molt en aquestes situacions el tema de les autoritzacions i els informes, perquè, és clar, aquí hem creat un marasme normatiu que, realment, si aprofundíssim en el fons, alguna de les actuacions absolutament imprescindibles i que són urgents sobre el terreny requereixen unes autoritzacions i uns tràmits administratius que ja veurem si l'administració s'ha posat de perfil o com ho farà, perquè evidentment si no excepcionam aquests procediments al final estan subjectes, s'han de produir i, evidentment, això allargarà moltíssim la realització de les tasques, i això també hauria de ser al decret llei i no hi és.

I, per tant, des d'aquest punt de vista també consideram insuficients les mesures adoptades en el decret llei si realment volem donar una resposta adequada.

Per tant, consideram que hi ha inconcreció, consideram que són insuficients, consideram que hi ha matèries que no haurien de formar part del decret llei i consideram que algunes de les mesures es podrien haver resolt sense estar en el decret llei.

Per totes aquestes raons, el nostre grup parlamentari considera que ens hem d'abstenir. Voldríem que la consellera hagués fet una avaluació molt més ràpida dels danys produïts i que hi hagués hagut molta més informació a tots els damnificats, que s'han trobat molt a la intempèrie -mai millor dit- en relació amb les actuacions que durà a terme la conselleria, encara ara som incapaços -encara ara som incapaços- de saber realment quina actuació i en quins terminis es produirà, perquè, més enllà del diagnòstic que compartim amb la consellera, perquè la consellera ens ha explicat tota la situació, sobretot en relació amb la retirada d'aquesta massa forestal caiguda, però, en quin termini recuperarem la normalitat?, no ho sabem. No ho sabem i això és molt greu per totes les conseqüències que també ha explicat la consellera.

Per tant, nosaltres entenem que aquí hi hauria d'haver aquesta concreció imprescindible, perquè el decret llei realment tengués una eficàcia i tengués aquest caràcter extraordinari i urgent.

Per aquestes raons, el Grup Parlamentari d'El Pi ens abstenem i em sum als acomiadaments que s'han produït i, evidentment, desig sort i ventura a tothom.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un cop finalitzat el debat, el president demana si el Ple valida o no el decret llei debatut.

Passam a votar. Votam.

Vot presencial: 39 sí, cap no, 16 abstencions. Hi ha un vot telemàtic d'abstenció del Sr. Mariano Juan, el que ens dona un resultat global de: 39 sí, cap no i 17 abstencions.

En conseqüència, es proclama validat el Decret Llei 3/2023, de 13 de març, pel qual s'estableixen ajuts i altres mesures urgents per reparar les pèrdues i els danys produïts per la borrasca Juliette a la Serra de Tramuntana i altres indrets de l'illa de Mallorca.

Un cop validat el decret llei, el president demana si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei.

Si no hi ha cap petició de tramitació com a projecte de llei, no ho sotmetem a votació.

VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 11820/21, d'iniciativa legislativa popular, de benestar per a les generacions presents i futures de les Illes Balears, rectificada amb l'escrit RGE núm. 11965/21.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 11820/21, d'iniciativa legislativa popular, de benestar per a les generacions presents i futures de les Illes Balears.

L'apartat 5 de l'article 11 de la Llei 4/1991, de 13 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular a les Illes Balears, disposa que un cop dictaminada la proposició de llei en comissió, el debat en el ple comença amb la intervenció dels promotors de la iniciativa.

L'escrit RGE núm. 1887/23 de la comissió promotora d'aquesta iniciativa legislativa popular, ens manifesta que, en nom de la comissió promotora intervindrà la Sra. Margalida Maria Ramis i Sastre. En conseqüència, té la paraula, en aquests moments, la Sra. Ramis.

LA SRA. REPRESENTANT DE LA COMISSIÓ PROMOTORA DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI D'INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR, DE BENESTAR PER A LES GENERACIONS PRESENTS I FUTURES DE LES ILLES BALEARS (Margalida Maria Ramis i Sastre):

Moltes gràcies. Bon dia, benvolgut, president, membres de la Mesa, senyores diputades i diputats, bon dia i gràcies per rebre'ns una vegada més.

Permeteu-nos que aprofitem aquesta oportunitat que tenim els membres de la comissió promotora d'aquesta iniciativa legislativa d'iniciar-ne el debat al Ple, no tant per entrar en el detall de la proposta de llei i les esmenes, que hem treballat amb els diferents grups i membres del Govern que aquí són

presentes, sinó per agrair i reconèixer enormement aquesta feina i per celebrar conjuntament haver arribat fins aquí.

Avui el Parlament de les Illes debat i sotmet a votació la primera llei a tot l'Estat espanyol que planteja la necessitat de garantir el benestar de les generacions futures, una llei, a més, que surt de la iniciativa popular, i cap dels dos fets són menors, ans al contrari, són dues fites històriques.

Quan parlem de benestar de les generacions futures parlem de què les decisions polítiques que es prenen avui no poden comprometre, de manera negativa, el dret de les generacions futures a una vida digna, sana i pròspera, en unes illes que s'enfronten a canvis i a reptes globals i locals sense precedents. Parlem de posar una mirada clara i honesta a les conseqüències que poden tenir determinades posicions i decisions polítiques d'avui, en l'endemà, i que, molt sovint, tot i saber i tenir-ne evidències, es prefereixen ignorar.

El paper de l'ecologisme social i polític ha estat sempre el d'advertir, contràriament al que diuen, que sempre diem que no, nosaltres el que diem, en tot cas, és: així no, i justificant i argumentant el perquè, i alhora proposam alternatives. Fem de far. De fet, aquest és el paper que té la societat civil: fer de far, donar llum, incitar als canvis valents i als camins necessaris per al bé comú, com en certa manera demostra el fet que algunes de les fites més significatives dels 40 anys d'Estatut d'Autonomia hagin estat, precisament, fruit de la resposta de les institucions a les demandes socials, en àmbits tan determinants políticament com han estat llengua, cultura i territori.

Ara, una vegada més, la capacitat d'organització popular, l'esforç i la dedicació esplèndida de persones que varen promoure i redactar la proposta, i de les més de 12.000 persones i entitats que varen signar i donar suport a la proposta, fan que avui aquest parlament debati i voti, per primer cop, l'aprovació d'una iniciativa legislativa que té l'origen en la ciutadania. La primera ILP que ha arribat fins aquí, en aquests 40 anys d'autonomia i, com sabeu, no és la primera que ho ha intentat, de fet, n'és la cinquena.

Només això ja és motiu de celebració conjunta de vostès -senyores i senyors diputats d'aquesta cambra, també-, i també, com no pot ser d'altra manera, de la societat d'aquestes illes. Una fita en el que anomenam democràcia, diguem-ne democràcia participativa o diguem-ne del seu conjunt entre ciutadania i institucions, una relació i acció malmeses i massa distants en els darrers temps. Aquest cop ha estat possible, les propostes i la feina d'uns han millorat, enriquit i consolidat, les propostes i feina dels altres, amb la voluntat comuna de voler posar una mirada i acció política que vagin més enllà de la immediatesa i del curts terminis de les dinàmiques polítiques habituals.

Ens trobam en temps d'emergències, d'urgències i de reptes sense precedents que requereixen noves maneres d'enfocar i fer polítiques. El benestar d'avui a la nostra comunitat no està garantit per a tothom ni de manera equitativa i els escenaris futurs ecològics, econòmics i socials, són cada cop més incerts i cal mirar-los de front. Com gestionam avui l'accés als recursos, a la cultura o al treball i les garanties universals dels drets fonamentals bàsics -materials i no materials- condicionen,

en escenaris de previsible escassetat i canvis disruptius, diguem-ne crisi climàtica, pandèmies, crisis econòmiques i financeres, guerres per disputa de recursos, crisis de matèries primeres, tot això condiciona les possibilitats que tendran les futures generacions d'aquestes illes per fer el mateix, garantir-se aquest dret i aquesta accés a l'essencial.

Es tracta, doncs, de posar el focus en aquesta mirada i creiem que ningú no pot negar que calgui fer-ho, ni la tecnologia, ni els mercats, ni el negacionisme de les evidències són la solució, ho són les persones, la intel·ligència col·lectiva i la politització de la vida quotidiana i de la vida en si mateixa.

Aquesta llei proposa aquesta mirada i com garantir-la en els processos polítics de presa de decisions estratègiques i nous marcs normatius. Parlem d'objectius de benestar, parlem d'una mirada contrastada, àmplia i diversa, que avaluï les conseqüències de les polítiques d'avui, més enllà de la immediatesa. Parlem de garantir el benestar de les generacions presents i futures. Parlem de justícia social, de justícia ambiental i de justícia intergeneracional.

Fins ara, havíem crescut en una cultura social, econòmica i política en la qual semblava que vivíem a un món il·limitat, de recursos il·limitats, que ens havia fet creure que créixer era progressar i que les regles del joc ecosistèmiques es podien manegar i sotmetre a benefici del màxim rendiment econòmic i de producció. Avui, ja són innegables les evidències que això no és així, i amb això present, lluny de ser col·lapsistes, som creatius, i avançam una proposta que dona resposta a la necessitat de posar la mirada en com ens preparam i com ens adaptam a aquests canvis, que venen sí o sí, de la millor manera possible, per a totes i tots els que som avui aquí i els que encara estan per néixer, en aquest tros preuat de territori insular que habitam i que ens habita, que és fràgil, però és poderós, i és limitat en extensió, però no en possibilitats de transitar cap a un nou paradigma ecosocial, tan necessari com urgent.

Celebram avui, per significatiu, que sigui el darrer ple de la legislatura el que debati aquesta llei d'iniciativa popular, i celebrem la tasca conjunta i compromesa del Parlament i les institucions de govern, Presidència, Advocacia de la comunitat autònoma, que, amb la seva feina, han posat en valor la feina prèvia de la societat civil. Celebrem que això sigui així, a l'any que -a més- se celebren els 40 anys d'Estatut d'Autonomia i els 50 anys del GOB, com a entitat ecologista de referència a les Illes Balears. Celebrem la societat que sempre ha estat el puntal d'aquesta i tantes lluites i reivindicacions en aquesta terra.

El camí ha estat llarg i gustós, la proposta de llei es va començar a gestar en els inicis d'aquesta legislatura, que tot just és a punt d'acabar, en aquells moments començàvem a pensar en la proposta d'iniciativa legislativa i començàvem a gestar la llavor del que avui -ara- es consolidarà. La feina ha estat intensa i l'esforç i la implicació i el compromís de la gent, com sempre, innegable i generós, com ho demostra el fet de superar amb escreix el mínim de signatures necessàries per poder tirar endavant la llei, la multiplicitat d'actes i espais de trobada i recollida de signatures arreu de les quatre illes, durant els quatre mesos intensos que va durar la campanya de recollida de signatures, o el mosaic humà que dia 28 de maig va omplir la

Plaça Major de Palma amb el lema de la campanya “Avui per Demà”.

Així, doncs, avui fem junts una passa de gegants compromesos amb aquest demà. Una vegada més, gràcies a totes les persones que ho han fet possible. Ho vàrem dir i ho hem fet.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramis. Començam el debat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, de les RGE núm. 920 a la 932/23, i posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Don la benvinguda als promotors d'aquesta iniciativa, gràcies, Sra. Ramis, per tornar presentar la intenció d'aquesta iniciativa legislativa popular. Una iniciativa que, a la fi, en aquest Parlament haurà pogut veure llum verda, després que -com s'ha comentat- se n'hagin presentat d'altres, però amb les modificacions que es feren a la llei, ha estat més fàcil aquesta participació de la societat, cosa que consideram molt positiva.

Ja hem debatut, quan es va prendre en consideració, també al llarg de la ponència i al llarg de la comissió aquesta llei, una llei o una iniciativa que, quan se'ns venia a presentar, com a grup parlamentari, vàrem dir que estàvem d'acord, que podíem estar d'acord amb el fons de la iniciativa, amb aquesta preocupació de futur, amb aquesta preocupació sobre la nostra comunitat i amb el seu benestar ecològic, econòmic i social. Podíem estar d'acord amb el fons, però no amb la forma d'arribar-hi i, per això, en aquell moment ja vàrem dir que hi havia dos temes de la iniciativa amb els quals no podíem combregar: per una part, era la vinculació, i, per l'altra part, era la creació de la comissió.

Amb la vinculació, vostès, inicialment, demanaven que tots els procediments d'elaboració de normativa, que tots els plans i projectes i programes subjectes a avaluació ambiental, d'acord amb el que disposa la Llei d'avaluació ambiental, que tots els contractes del sector públic d'obres per una quantia igual o superior al milió d'euros, o les convocatòries de subvencions a ajuts públics, els pressuposts dels quals també fossin d'1 milió d'euros, o qualsevol projecte que fos declarat d'utilitat pública o d'interès general, passàs per aquesta comissió i la decisió d'aquesta comissió fos vinculant. Durant el període d'esmenes, és cert que s'ha llevat la vinculació de la llei i també s'ha reduït a una sèrie de projectes de decret, de projectes de llei, de reglaments, allà on es pot fer un informe per a tal efecte.

Com dic, nosaltres, amb la comissió tampoc no hi estàvem d'acord, i d'aquí les nostres esmenes. Des d'El Pi vàrem preparar 13 esmenes, d'aquestes 13 esmenes, 10 eren de supressió, una llevava l'apartat 3 de l'article 2, que era el tema

de la vinculació, que ha quedat modificat per una esmena que han presentat els grups que donen suport al Govern, i la resta, 9 esmenes més, eren les que suprimien tot el títol III que parlava de la comissió.

Per un costat, com dic, teníem aquestes 10 esmenes i les altres 3, perquè crèiem, pensam que s'han de crear aquests informes, però, per un costat, el que fèiem era afegir o modificar l'article 4, allà on tots els plans, programes, projectes o actes subjectes a avaluació ambiental han d'incorporar una memòria sobre l'impacte en el benestar de les generacions presents i futures i l'òrgan ambiental haurà d'examinar i valorar aquest impacte dins el procediment d'avaluació ambiental. Aquesta tramitació, aquest informe l'havia de fer el Govern, mitjançant la conselleria competent en matèria d'avaluació ambiental, que hauria d'habilitar tots els mitjans humans, materials i econòmics necessaris, pel que disposa aquesta llei. Per tant, els tècnics de la conselleria haurien de fer aquest informe i que s'incorporàs a les necessitats dels projectes que es presentassin.

També teníem una altra esmena, allà on nosaltres limitàvem aquest benestar, o aquests informes d'impacte, als projectes de llei i projectes de decret, així com l'elaboració i tramitació, per part dels consells, de projectes, de proposicions de llei o de reglaments, que són els que haurien d'incorporar l'informe d'avaluació d'impacte de la iniciativa normativa sobre el benestar de les generacions presents i futures.

El fet de limitar aquests informes ho fèiem sobretot per un tema, perquè el que podria suposar seria una saturació a l'hora de fer qualsevol pla, qualsevol projecte, qualsevol programa o qualsevol contracte per part de l'administració, perquè tots es veuria abocat que es tramitàs a través d'un informe i pensam que la saturació que té l'administració ja és prou grossa, perquè, a més, hi afegíem aquesta.

Per tant, des del nostre grup parlamentari, tot i estar d'acord, com dic, amb la proposició, amb el fons de la proposició, la manera de executar-se consideràvem que s'havia de modificar. D'aquí les esmenes que presentàrem, no es varen acceptar per part dels grups que donen suport al Govern aquestes esmenes. Per un costat, la de vinculació la varen modificar ells amb una esmena pròpia, i per a la comissió han canviat la manera d'elegir els membres de la comissió, perquè inicialment també el director seria el que elegia la resta de components d'aquesta comissió, i a la llei, així com quedarà, serà el Parlament qui ho decidirà, ens va bé, però pensam que no hauria d'haver estat a través d'una comissió, i d'aquí les nostres esmenes.

Aquestes ens agradaria que es tenguessin en compte, malgrat sé que no serà així, però les deix a la seva disposició.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, de la RGE núm. 941 a la 948, la 950, de la 967 a la 971 i de la 973 a la 978/23, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, nosotros tenemos, y es lo que podrán ver y habrán visto quienes hayan estudiado nuestras enmiendas, problemas con el objeto de esta ley, de la que nos gusta, eso sí, mucho, la procedencia, o sea, nos encanta esto de la iniciativa legislativa popular.

Pero, ahora bien, esta ley pretende, lo dice así en su artículo primero: “velar porque las actuaciones de la instituciones públicas garanticen el bienestar ecológico, económico y social de las generaciones presentes y de las futuras”. Así que esta ley prescribe que esta cámara necesita una supraconciencia ajena, externa a sí misma, ajena a los gobiernos y a los representantes democráticamente elegidos, que, manejando estas tres claves, la ecológica, la económica y la social, que en los 200 años han tenido bastantes enfrentamientos entre sí, bastantes encontronazos y han manifestado toda una serie de posturas políticas, de escuelas, de propuestas, pero parece que no, que aquí hay una comisión hiper sabia, que es capaz de conciliar estos objetivos, probablemente porque ya tiene definida la política desde la que lo piensa hacer. Pero, bien, el caso es que estos serán capaces de determinar la validez de las normativas que se produzcan en Baleares y de las inversiones que se realicen.

Y, como siempre, y siguiendo la tónica de estas propuestas, la dimensión ecológica en realidad va a ejercer de justificante, emergente y causante de las decisiones. Y, como siempre, nos vamos a encontrar en este punto intermedio, en que hay ese pequeño paso, no sé si se está dando ese pequeño paso que media entre el entusiasmo virtuoso por una idea y el fanatismo. Porque aquí hay un problema en las ideas políticas que se sustentan en la corrección de un desajuste político-social, y ese estriba en que la corrección del desajuste, implica necesariamente la desaparición de la corriente política que es monográfica, que sólo tiene ese tema, que sólo tiene la búsqueda de la solución de ese problema.

Así que en su desarrollo y en su periodo de aceptación, se le genera automáticamente un nuevo debate, en realidad interno, un quiero y no quiero, un vivo sin vivir en mí, tan alta vida espero que muero porque no muero, y este debate interno se está manifestando en los actuales titubeos de los grupos proponentes en todos estos temas ecológicos, precisamente sobre la generación, no es ni presente ni futura, la generación renovable, ¿vale?

Las implicaciones y los costes ahora paisajísticos, ecológicos, territoriales que tiene lo que era la solución del tema; es decir que ahora que somos todos conscientes de la necesidad de enfrentar la transición y, por tanto, adaptarla a las soluciones con el sistema en el que vivimos, es decir, el sistema de Carta Europea de la Energía, de mercados de emisiones, de instalación de placas fotovoltaicas en rústico, ahora precisamente aparecen las resistencias de quienes nos trajeron hasta aquí, de quienes nos lo propusieron, pero que resulta que es que lo que en realidad defienden es un nuevo modelo, un diferente modelo económico, social y ecológico, donde no les sirven las soluciones.

Vamos a ver, Europa, en 1900, representaba entre el 30 y el 40% del PIB mundial y era el 25% de la población mundial, en la actualidad no alcanza el 6% en ninguno de esos dos parámetros, ¿vale? Y sabemos, por Gibbon, en *La decadencia y caída del Imperio Romano*, que algunos conocerán, que la creciente incapacidad de hacer frente, precisamente, a los bárbaros, iba acompañada de cada vez un mayor, un creciente amor fraterno y un rechazo a la violencia. Y ahora, en esta Europa por debajo de estos 6%, aparecen también quienes ensayan un despertar, basado en que, ahora que no podemos, resulta que es que en realidad no queremos.

Y son precisamente los partidarios de esta escuela específica, quienes se arrojan el derecho a juzgar y de quienes ustedes me dicen que cabe esperar la resolución sobre todas nuestras normas futuras y la valoración y la conciencia de nuestras normas futuras. Pues, la verdad, es que no lo comprendo.

Pero admitiendo el paisaje cargado y tremendista, apocalíptico, que se presenta en la exposición de motivos de esta ley, y donde, por cierto, se sitúan una parte muy importante de nuestras enmiendas, para combatir la situación de ese paisaje existen dos caminos: el camino del progreso y de las soluciones en las que, integrando los problemas en nuestras agendas y líneas de trabajo, activos y prácticos, y confiando en la capacidad humana de enfrentar adversidades y de salir adelante, incluyendo los mercados de gases y los parques fotovoltaicos, o, como a todo, el cambio, la otra solución, que es el cambio de modelo de sociedad, contando con un importante empobrecimiento, con una reducción del bienestar, con un recorte de cuotas de libertad y de toma de decisiones individuales, confiando las soluciones al ahorro, el decrecimiento y a la mezquindad en la distribución de recursos.

Por cierto, esto lo proponen quienes llevan regañando a otros por haber practicado recortes, esta grandísima voluntad de cambiar hacia una sociedad del recorte, se la imponen quienes siempre están diciendo ustedes que cómo se atrevieron a recortar mínimamente nada.

Así que se enfrenta aquí progreso y planificación, capacidad e ingenio humanos contra burocratización, en el barco un tanto extraño en el que se ha perdido nuestra consideración, respeto y admiración de quién enfrenta los problemas mediante el valor, el esfuerzo y el sacrificio contra el que decide resolverlos organizándose asambleariamente para recibir soluciones políticas o administrativas; o sea, ya no valoramos que al frente al tengo que pagar una hipoteca me buscaré un segundo trabajo, es un malvado o un idiota, porque es mucho mejor el que se reúne con otros asambleariamente y espera que se le dé una solución. Y a éstos les queremos entregar la conciencia de nuestros legisladores, ¿cómo? La vamos a externalizar, la vamos a privatizar.

¿Por qué? Y, además, ¿por qué lo vamos a hacer esto? ¿Por qué el alarmismo les resulta a ustedes más guay? ¿Por qué hemos llegado al punto, hemos dado el paso, estamos en ese paso en que hemos pasado al fanatismo de nuestra comprensión de los problemas? Vamos a ver, la consciencia, la clareza y el corazón de un legislador deben estar consagrados por sí mismo a la búsqueda de garantías, por cierto, esta es otra de nuestras

enmiendas, esto es la búsqueda de garantías, no esta ley que pretende dar garantías sin aclarar cómo, sorprende, en cambio, modificamos el título.

Ahora bien, su consciencia, su cabeza y su corazón como legisladores están obligados a buscar todas las garantías que puedan para el bienestar, no solo del presente, sino también del futuro. Y quién no tenga esto claro, pues puede utilizar por ejemplo a Rawls, con aquello de la asamblea bajo “el velo de la ignorancia” en que uno sabe cuál es el papel que le va a tocar al salir de la asamblea y entonces legisla previendo que puede ser el privilegiadísimo o el peligrosísimo, utilicen ese truco si ustedes no tienen consciencia suficiente, pero no me planteen que tenemos que externalizar la consciencia. Y que, además, la tenemos que externalizar con respecto a alguien que nos está dejando claro que su solución a los problemas es cambiar el modelo social entero de cómo se enfrenta todo. No quiere que no..., que ya deja claro que no quiere la solución de los problemas, no es eso lo que busca, busca un cambio de modelo y, por tanto, además, se mete en lo social, en lo económico, en todos los caminos en los que pueda; tiene esa preferencia, eso sí, del control territorial, es de monstruos, que he escuchado plantear en esta Cámara, que realmente eso se debe en lugar de seré el dueño del mundo, seré el dueño de este territorio, con ese concepto extraño de territorio que lo primero que les lleva a formular siempre es que es limitado, cuando un territorio, si no es limitado, no es un territorio, es una porción limitada.

Entonces bien, esto, entonces, lo que hace, lo que realmente ataca es la legitimidad, la legitimidad de nuestros procesos democráticos, es decir, siempre los ataques de la demagogia a la democracia, su camino ha sido siempre el mismo, la democracia no es capaz de resolver los gravísimos problemas que nos acucian y la democracia no sabe, porque se pierde en estas tonterías de reflexionar, valorar y consensuar, así que se nos necesita a nosotros, que sabemos enfrentar el problema.

Y me quieren ustedes plantear que hay una comisión de sabios que entiende esto. Que sea este el último debate en el que yo me veo inmerso en estos cuatro años, me preocupa especialmente, no debemos haber aprendido nada, debemos haber perdido casi todo.

Y yo, por supuesto, si que estoy en la tremenda obligación de agradecer absolutamente a todo el mundo el hecho de que me hayan soportado, el hecho de que me hayan escuchado, el hecho de que me hayan guiado muy amablemente, porque creo que lo que es fascinante aquí es como esta condición de diputado se te guía, se te sugiere, nunca se te obliga, sino que realmente se ayuda, y creo que todos los técnicos, todo el personal han sido verdaderamente amables y creo que debo agradecerles a todos ustedes, ya les digo, su paciencia, sobre todo a aquellos que han tenido que soportarme en comisiones.

Muchas gracias, señores, buenos días.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, de la RGE núm. 951 a la

964/23, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Decía la Sra. Ramis que este, evidentemente, era el último Pleno ordinario que va a tener esta Cámara legislativa durante esta legislatura y que, evidentemente, a nosotros nos satisface el hecho de que, por fin, este Parlamento haya atendido a una ley de iniciativa popular, pero si algo también me han enseñado estos cuatro años en este Parlamento es lo mucho que la izquierda echa de menos a Franco, porque nos lo han citado prácticamente en todos los plenos, en todas las sesiones, hoy no, pero hoy se lo voy a recordar yo, porque, al final del régimen, se decía que iba a quedar todo atado y bien atado, o en una expresión, que era un poco más elegante, “después de Franco, las instituciones”; y ustedes, a este final de la legislatura se han dedicado a legislar, como si no hubiera un mañana, una auténtica vorágine de legislación, en un intento de dejarlo todo atado y bien atado.

Tengo que decirles que van a tener ustedes el mismo éxito que tuvo el régimen anterior, que evidentemente no sobrevivió al fallecimiento de quien lo encabezaba.

Ustedes hoy nos traen esta ley, que va a apoyar la izquierda, que en el fondo, pues, como muy bien ha dicho el Sr. Méndez, -y tengo que decir que ha sido un privilegio tenerlo aquí de compañero, porque su elevado conocimiento, su cultura, su profundidad en el análisis, para mí siempre ha sido un privilegio el poder escucharle- en el fondo ¿qué intentan? Pues, esta ley establece un complejo entramado, con una serie de consejos de sanedrines, que son los que les van a decir a este Parlamento, que es la representación de los ciudadanos libremente elegida, hasta qué pueden legislar, hasta dónde no pueden legislar, sobre qué pueden legislar y cuáles son sus límites, y esto, sinceramente, no es democracia, porque nos han dicho muy bien que ustedes han conseguido, creo que eran unas 1.200 firmas entre asociaciones y demás.

Bueno, esta comunidad autónoma tiene un 1.200.000 ciudadanos aproximadamente. Nosotros representamos, pues unos treinta y tantos mil votantes en estas elecciones autonómicas, setenta y tantos mil en las nacionales y, sinceramente, no podemos permitir que una ley que coarta la libertad legislativa de esta Cámara, que es la que libremente eligen los ciudadanos, se vea condicionada por unos extraños consejos de sabios que eligen no se sabe muy bien de qué manera y donde muchos nos tenemos que, evidentemente, estará representado el GOB, Joves per la Llengua, Terraferida y todas esas asociaciones pues que han formado el Consejo de la Juventud y todos estos consejos que ustedes forman y que, en el fondo, lo único que intentan es coartar la libertad y blanquear sus posiciones.

Y a nosotros, por supuesto que nos preocupan el bienestar de las generaciones presentes y futuras, y ¿qué garantiza ese bienestar? Pues, el bienestar de las generaciones presentes y futuras lo garantiza, por ejemplo, la igualdad en la educación sin discriminación de razón de lengua, lo garantiza el olvidar este fanatismo climático que tiene a nuestros jóvenes y adolescentes pensando que viene el fin de los tiempos, esto que

ustedes han convertido en una especie de religión, con su biblia de la Agenda 2030 y sus 10 mandamientos de los ODS y, por supuesto, sus profetas, que vienen hoy aquí suficientemente representados.

Hay que mantener la convivencia en paz, eso es fundamental para las generaciones presentes y futuras, y superar los odios del pasado porque, curiosamente, no he visto a las organizaciones ecologistas levantar la voz cuando el señor -ahora ausente- vicepresidente del Gobierno, y encargado de la Ley de memoria democrática, ha metido unas excavadoras en una playa virgen, a empezar a excavar y a remover todo lo removible. No los he oído quejarse.

Garantizar el bienestar de las generaciones presentes y futuras es no llevar a visitar barcos de los negreros del siglo XXI a los colegios de estas islas, y no mediatizar mediante órganos interpuestos la verdadera representación de los ciudadanos, que es la que aquí está representada por los diputados que, libremente, se eligen en cada periodo electoral, y ustedes pretenden colocarnos una especie de sanedrín, que nos diga qué podemos y qué no podemos hacer, en base a unas supuestas, por ustedes, recomendaciones, universalmente aceptadas, por ustedes, sobre este supuesto o..., vamos, emergencia climática que nos va a llevar a todos al fin y al oca de los tiempos. De verdad, ¿a estas alturas de la película?

Nosotros, evidentemente, no vamos a apoyar esta ley. Todas nuestras enmiendas son enmiendas de supresión.

Estamos absolutamente convencidos de que una de las primeras decisiones que deberá tomar el próximo Consejo de Gobierno, en el que espero, confío y estoy absolutamente seguro, habrá una participación de VOX, será anular esta ley, será fundamental anularla, porque va en contra de los derechos y de las libertades de los ciudadanos, intenta imponer ese pensamiento único que todos ustedes pretenden que los demás acepten, porque ustedes están en eso, en el pensamiento único, en las verdades universales, no hay escala de grises, ustedes están en posesión de la verdad absoluta.

Pero esto no es así, y se lo voy a resumir en una sola frase: esta ley "que la vote Txapote".

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 1044 i 1045/23, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i benvinguts tots els benvolguts, bé, puc dir companys, perquè jo també vaig signar la iniciativa legislativa popular de la plataforma impulsora, benvinguts, gràcies per la vostra iniciativa, i realment és un plaer poder formar part també -a banda de com a signatari-

d'aquest moment històric de poder aprovar la primera iniciativa legislativa popular que s'aprovarà en aquestes illes.

M'ha fet gràcia, no acostumo a comentar gaire les intervencions dels diputats de VOX, però m'ha fet gràcia el lapsus, bé, no ha estat un lapsus, el Sr. Rodríguez ha dit: "ustedes están legislando como si no hubiera un mañana", bé, precisament aquí legislam perquè hi ha un *mañana*, hi ha un demà, i exactament aquesta iniciativa al que ve a donar resposta és a aquesta problemàtica.

I aquí passam una mica al que també, en paraules del Sr. Méndez, era *el objeto*, no?, l'objecte, la motivació d'aquesta llei, no?, i la motivació d'aquesta llei és molt ambiciosa i, a la vegada, molt simple, i la Sra. Ramis hi ha fet referència: moltes vegades, quan legislam, pensam en el curt termini. Això és una cosa que tota la ciutadania ens tira en cara als polítics, que de vegades fins i tot només pensar en el curtíssim termini que va del moment fins a les properes eleccions. I, d'alguna manera, aquesta llei ens interpel·la sobre la necessitat que hi hagi una altra manera de pensar la nostra tasca legislativa o la tasca governativa, perquè aquí, evidentment, es tracta de fer una anàlisi de l'impacte sobre les generacions futures, tant de la tasca legislativa com de la tasca dels governs.

I aquesta formulació, que és molt ambiciosa i molt innovadora, és així de simple. Tot això que ens diuen dels "sanedrines", d'"externalitzar", que això és antidemocràtic, no, escolti, perdoni, això no altera per a res el procés democràtic de presa de decisions; l'únic que fem és, com a Parlament, nomenar uns comissionats, això és el que és una comissió, anomenem uns comissionats que simplement ens ajudin a fer la lectura de l'impacte que les decisions que prenem ara tenen en el futur. I això que diu vostè, Sr. Méndez, d'"externalitzar", és que els diputats no ho fem tot, o és que vostè es pensa que des d'aquí decidim tot el que passa en aquesta comunitat autònoma?

Per començar, un parlament externalitza en un govern, és que tot s'externalitza, i quants òrgans assessors hi ha? És que el Govern tampoc no sap de tot, el Govern també necessita òrgans assessors. Per tant, vostè eleva a la categoria de gran drama nacional el que és el més normal del món, que és que externalitzem en persones que en saben, en persones que poden pensar en uns altres termes, en uns altres *tempos*, el que nosaltres no tenim més remei, evidentment, que recollir i acabar plasmant en els texts normatius. Per tant, no s'estripin tant les vestidures amb aquests "sanedrines", que han dit de "sanedrines", com n'hi ha tants! Quants consells hi ha, consells que ens assessoren sobre medi ambient, consells que ens assessoren sobre igualtat de gènere, consells que ens assessoren sobre energia, consells que ens assessoren sobre tot?

Doncs aquí el que es proposa és que hi hagi un consell que ens ajudi a fer aquesta lectura. Per tant, aquest és l'objecte d'aquesta llei i que, com dic -almenys des del punt de vista del nostre grup polític- és molt oportú, no? És allò que dius: com és que no se'ns havia acudit abans, no? Perquè realment, com passa amb moltes coses que són molt innovadores, quan te les expliquen, dius, home!, això és evident. Doncs, això és el que passava aquí, era evident però algú ens ho havia de fer veure.

Malgrat l'ambició d'aquest plantejament, el plantejament i la formulació de la llei és molt simple, és a dir "un *intrincado laberinto...*", no sé si ho ha dit el Sr. Méndez o el Sr. Rodríguez, però si la llei és simplíssima! O sigui, la llei el que diu és que hi haurà una comissió, és a dir, un grup de persones comissionades per aquest Parlament, per ajudar a fer una lectura de les normes que s'han de demanar en aquesta comunitat autònoma, amb visió de futur. I aquesta comissió, bàsicament, farà unes guies sobre com s'han de fer uns informes d'impacte sobre les generacions futures, que després hauran de fer servir els òrgans governamentals a l'hora de fer projectes de llei, de fer projectes de decret, etc., fer plans directores sectorials o plans territorials.

I, després, aquesta comissió -també- farà un informe anual, de tota una altra sèrie d'elements, a nivell de contractació, a nivell de subvencions, etc., per fer una valoració de conjunt de l'impacte que això pot tenir en les generacions futures. I ja està! És a dir, la formulació és simplíssima. Llavors, vostès ens volen plantejar aquí, com si aquí vinguéssim a complicar la vida, a fer molt més complexa la tasca legislativa, quan l'únic que fem és, en el tràmit de l'elaboració d'aquestes lleis, així com s'han de fer altres informes, que també hi hagi aquest informe.

Per tant, amb això crec que justifico el meu rebuig a tots els comentaris que, almenys els grups que han intervingut fins ara, han fet sobre l'oportunitat i sobre l'objecte d'aquesta llei.

Tot i així, el nostre grup parlamentari va presentar unes poques esmenes, dues, em sembla, per aspectes que creïem que es podien millorar que, de fet, bàsicament per això serveixen les esmenes, evidentment també serveixen, lògicament, per a aquells que volen que creuen que s'han de suprimir textos -només faltaria-, en el nostre cas era simplement per millorar alguns aspectes que ens semblava que no acabaven de quedar clars, sobretot, en relació amb quines normes havien de ser objecte o havien d'anar acompanyades d'aquest informe d'impacte sobre les generacions futures.

Sobre aquest tema en vam parlar en ponència, n'hem parlat en comissió, sé que el Grup Socialista ha treballat també de forma molt intensa en trobar punts de solució d'aquesta objecció, que nosaltres vam plantejar amb la qual, al final, hem coincidit amb el grup impulsor també, amb els grups del Govern i el nostre, que realment valia la pena clarificar aquest aspecte. Per tant, doncs la Sra. Carbonero, bé, ja ho explicarà ella, però ens ha plantejat una transacció, que jo ja avanç que, ella l'explicarà, que jo ja avanç que accept, i que, bàsicament, va en la línia de clarificar exactament a quin tipus de normes s'haurà de fer aquest informe i també sobre el règim d'entrada en vigor de tots i cadascun dels aspectes de la llei per assegurar que fins que no estiguin fetes aquestes guies, evidentment, no sigui exigible que els decrets o els reglaments que es facin vagin acompanyats d'aquest informe.

Per tant, aquestes són les aportacions, jo crec que amb això, d'alguna manera, s'ha reproduït una distribució de tasques que hem fet en aquesta legislatura entre els grups del Govern i MÉS per Menorca que ens hem ajudat amb el nostre diàleg doncs a millorar també les normes. Tal vegada, si nosaltres haguéssim estat dins del Govern no haguéssim tingut l'opció de fer aquestes transaccions i, per tant, en aquest sentit estam contents

d'haver pogut contribuir a millorar la norma i que sigui més clara.

Altres aspectes, també ho he de dir, és a dir, no tot el que hi ha a aquesta proposició de llei ens agrada, en quin sentit ho dic? Hi ha coses que ens agraden més com estaven inicialment que com queden ara, però, evidentment, ha de prevaler la voluntat de consens. Per exemple, nosaltres creiem que hagués estat molt millor que les guies les aprovés (...) comissió, nosaltres no entenem per què això ho ha d'acabar aprovant el Govern, i creiem que serà un element d'endarreriment i creiem que està perfectament legitimada una comissió que està nomenada pel Parlament, està perfectament legitimada per poder prendre tots els acords i poder adoptar totes les normes i les guies que, al final, són uns criteris i que siguin d'obligat compliment, perquè per alguna cosa aquesta comissió és nomenada pel Parlament.

Bé, el Govern ha considerat que era millor que això, doncs, acabés passant pel Govern, cosa que, bé, tampoc no vaig acabar d'entendre, perquè llavors també hauria de passar pels consells insulars i pels ajuntaments, però, bé, és igual, en ares del consens, evidentment, doncs, ho hem acceptat, la comissió impulsora ho va voler i, per tant, en aquest sentit, per part nostra tampoc no hi havia res a dir.

Un altre aspecte que crec ja no és tant de la proposició de llei, però un element que pens que es pot millorar de cara al futur i que, de fet, el neguit o la preocupació que expressa aquesta iniciativa legislativa entronca també amb altres preocupacions del nostre grup parlamentari, que és, en general, la cultura de l'avaluació de les polítiques públiques. És a dir, a aquesta comunitat autònoma ho hem pogut constatar aquesta legislatura, perquè ho he demanat moltes vegades i he insistit al Govern, no hi ha avaluació de polítiques públiques, no s'avaluen les polítiques públiques, no hi ha l'impacte que tenen sobre les generacions futures, no, no, l'impacte que tenen immediatament. Per tant, això ni ho ha fet aquest govern ni ho han fet altres governs. Són coses que supòs que amb el temps es van obrint els ulls i es van veient que s'han de fer.

Per tant, pens que això pot ser el germen de fins i tot aixamplar les atribucions d'aquesta comissió i que, per tant, sigui un instrument útil, un agent útil, d'acompanyament de les polítiques i que quan es tiren endavant diferents polítiques, que totes evidentment s'haurien de fer en clau de visió de futur, doncs, hi hagi també un espai, un moment, un temps per poder avaluar si realment les normes segueixen o no segueixen, compleixen o no compleixen els seus objectius. D'alguna manera la comissió que analitzarà l'impacte sobre les generacions futures farà aquesta feina.

Per tant, és un doble motiu de satisfacció, és a dir, primer, que donam resposta a aquesta necessitat de pensar a més llarg termini i després també que, vulguem o no, jo sí que vull, però aquesta comissió a més a més ens ajudarà a fer una avaluació de les polítiques, la qual cosa no fa més que entroncar amb la responsabilitat que tenim de garantir que es fa un bon ús dels recursos públics i que, per tant, les polítiques estan guiades també per una voluntat d'eficiència, que també és un dels valors que crec que hi ha darrera aquesta preocupació per l'impacte sobre les generacions futures.

I de moment, això és tot. Em sembla que tindrem una segona intervenció, per tant, si sorgeixen nous temes, ja els replicarem.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 1051 a la 1060/23, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, també donar la benvinguda al grup promotor d'aquesta iniciativa legislativa popular i donar les gràcies a Margalida Ramis per la seva exposició abans.

Bé, ens trobam davant una proposició de llei titulada *del benestar per a les generacions presents i futures a les Illes Balears*. Idò, bé, una proposició de llei amb aquestes rellevants pretensions se soluciona amb 18 articles, 2 disposicions transitòries, 1 disposició derogatòria i 2 disposicions finals.

L'article 1 es dedica a definir l'objecte de la llei; l'article 2, l'àmbit d'aplicació; l'article 2 bis, principis generals; l'article 3, objectius del benestar; l'article 3 bis, vinculació dels principis als objectius; i la resta de la llei es dedica a crear informes i a crear una comissió i el seu funcionament. Això és tota la llei que avui debatem. Senzillament això.

Creuen realment que garantir el benestar de les generacions presents i futures consisteix a crear nous informes elaborats per una comissió? És una pregunta que pos damunt la taula. Nosaltres creiem que no, nosaltres creiem que una llei d'aquestes característiques hauria de tenir prou coses més, a alguna cosa em referiré després.

Vostès coneixen aquella dita que diu "si vols solucionar un problema, nomena un responsable; si vols que el problema perduri, nomena una comissió". Bé, idò això és, al nostre entendre, evidentment, el que es fa amb aquest projecte de llei, nomenar una comissió que perdurarà en el problema.

Com vostès saben, el Partit Popular es va abstenir en el debat de presa en consideració d'aquesta proposició de llei que es va celebrar, si no ho he apuntat malament, el passat dia 29 de novembre. No ens agradava el text inicialment plantejat, però pensàvem que durant una tramitació parlamentària tranquil·la i assossegada podríem fer aportacions i el text final que quedaria seria un text, al nostre entendre, raonable i fruit del consens. De fet, la nostra idea era nomenar un responsable, sí, nomenar un responsable i no una comissió, nomenar un responsable, que creiem que són les administracions públiques de les Illes Balears, sí, són les que han de nomenar, com a responsables, per garantir la qualitat de vida o el benestar de les generacions presents i futures, han de ser les administracions públiques els responsables.

Consistia també a fixar objectius, al nostre entendre objectius als responsables, és a dir, a les administracions públiques: objectius en matèria de residus o de gestió dels residus, implantació de fórmules d'economia circular dins la gestió de residus, plantejar objectius de transició energètica, plantejar objectius respecte, per exemple, del cicle de l'aigua, entre moltes altres coses. Tots aquests objectius haurien de permetre assolir aquests objectius més genèrics, més generals, de benestar de les generacions presents i futures.

Nosaltres ho pensàvem ingènuament així, però la realitat és que aquesta proposició de llei va estar dins un calaix durant mesos i fa tres setmanes, tres, eh?, no més, tres setmanes, a algú li va agafar una pressa irrefrenable per aprovar aquesta proposició de llei, una pressa irrefrenable, s'havia d'aprovar sí o sí aquesta legislatura. En el que abans no hi havia cap pressa, ja ho he dit abans, estava dins calaix i no se'n parlava per a res, de sobte va ser imprescindible aprovar-ho, aprovar-ho de pressa i corrents sense més dilació, tres setmanes i s'ha acabat la història.

Pensàvem, sincerament, que aquesta proposició de llei no s'aprovaria aquesta legislatura, us ho dic tal com ho pensàvem, de veritat, no pensàvem que s'aprovàs aquesta legislatura i molt menys de pressa i corrents i en tres setmanes. És impossible, des del nostre punt de vista, assolir en tres setmanes el consens que, al nostre entendre, requereix una llei d'aquestes característiques.

Fins i tot els grups que donen suport al Govern varen votar en contra, a la ponència, que pogués comparèixer la Sra. Margalida Ramis, perquè si havia de comparèixer en ponència, s'havia de fer una ponència addicional i ja no hi havia temps. En conseqüència, els grups que donen suport al Govern varen dir: hi votarem en contra, perquè, si no, no dona temps, i la Sra. Margalida Ramis va haver de comparèixer, i ens sembla perfecte, a la comissió, i no a la ponència, no en tràmit de ponència, tal com estava inicialment previst. Bé..., ei!, estan vostès en el seu dret, faltaria més!, però denota clarament la intencionalitat i les presses que vostès tenien i el consens, almenys amb el Partit Popular, els resulta indiferent.

De fet, i hem de posar-ho de manifest, aquesta iniciativa legislativa popular no decau, es podria perfectament prendre en consideració a la propera legislatura i, amb el consens i tranquil·litat que, com dic, requereix una proposició no de llei d'aquestes característiques o d'aquesta transcendència, debatre-la amb tranquil·litat, fer-hi tots les aportacions necessàries, repetesc, assolir el consens que, des del nostre punt de vista, una proposició de llei amb aquestes pretensions requeriria.

Però no s'ha fet això, no s'ha fet això i, justament perquè no s'ha fet això, no podem acceptar aquesta proposició de llei, No s'ha cercat cap ni un consens amb el principal, avui almenys, grup parlamentari de l'oposició, ni un consens. Volen aprovar-la vostès i els resulta indiferent el que aquest grup parlamentari i aquest portaveu digui avui en aquesta tribuna. Vostès l'aprovaran, tenen la legitimitat, evidentment, per fer-ho, però no ens diguin en cap cas que han intentat cercar el consens amb el Partit Popular, perquè és mentida, punt.

Aquesta és la pura realitat, vostès l'aprovaran, tenen els vots suficients per fer-ho, però consens, zero.

En segon lloc, aprovar aquesta proposició de llei derivarà, al nostre entendre almenys, en una paràlisi total i absoluta perquè, mentre es fa l'informe corresponent, aquest text quedarà, el text corresponent quedarà pendent de l'informe...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... no..., si vostès diuen: no, aprovarem el text i l'informe ens és igual; d'acord, també és una possibilitat, però, si no, si s'ha d'esperar que es faci l'informe abans d'aprovar el text, vostès hauran de..., en fi, posar-ho dins un calaix i esperar, o no?...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... O demanam l'informe i ja... eh!... ja vendrà l'informe quan haguem aprovat el text legal? No, evidentment que no, l'avantprojecte, l'avantprojecte quedarà dins un calaix pendent de l'informe corresponent.

Vostès, al nostre entendre almenys, no en tenen prou amb la paràlisi absoluta que suposa la Comissió Balear de Medi Ambient? No, no els és suficient. Tampoc no els és suficient amb la paràlisi que comporta la Direcció General de Recursos Hídrics? No podem acceptar-ho, el Partit Popular és un partit que defensa agilitar i desburocratitzar l'administració, no parilitzar... -que sí, Sr. Conseller, que ja ho sé, sí, sí...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... no, ja, ja-, el Partit Popular no defensa això, defensa l'agilitació i la desburocratització de l'administració, i aquesta llei fa exactament el contrari. En conseqüència, no ho podem acceptar.

Fixi'ns en una cosa, vostès són conscients de quants informes s'hauran de fer cada any? Jo tampoc no ho sé, eh?, som incapaç de saber-ho; el que sí sé és que s'ha de sotmetre a informe els procediments d'elaboració normativa, els plans territorials i els plans directores sectorials, els contractes del sector públic d'obres de quantia igual o superior a 5 milions d'euros: quants n'hi ha a l'administració autonòmica, consells insulars...? No ho sé, jo no ho sé, però crec que prou; els plans estratègics de subvencions superiors a 1 milió d'euros, els projectes que siguin declarats d'utilitat pública..., en fi, vostès són conscients de quants informes s'hauran de fer? Podrien ser centenars o mils, no ho sé. Vostès saben el que aproven exactament? Jo no ho tenc clar que sàpiguen el que aproven i no sé la feina que tindrà la comissió corresponent, perquè podria ser que en tenguessin prou de feina, n'hauran de fer centenars d'informes després d'aprovar això!

Per altra banda, ja quasi per acabar, el Parlament de les Illes Balears és la seu de la sobirania popular, no podem acceptar que una comissió externa tenguí la possibilitat de parilitzar les administracions públiques i aquest propi Parlament, no ho podem acceptar.

En definitiva, no podem acceptar una proposició de llei que no recull un consens absolutament necessari, ara amb el principal grup de l'oposició, en el futur ja ho veurem.

No podem acceptar una proposició de llei que parilitzant que derivarà, al nostre entendre, en una enorme inseguretat jurídica. No podem acceptar una proposició de llei amb una comissió que consideram que assumeix funcions que no li han de correspondre.

Per tot això, votarem en contra de la major part dels articles d'aquesta proposició de llei i reiteram, això sí, que estam en contra d'aquesta llei, però no estariem en contra d'una llei d'aquestes característiques que tengués un ampli consens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Costa. És el torn del Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sra. Vicepresidenta, señoras diputadas, señoras diputadas, bienvenidos a todas las personas aquí presentes, especialmente al GOB y a Margalida Ramis, su representante, gracias por su presencia.

“Lo que hagamos en los próximos siete años determinará el futuro de la humanidad”, lacónica y lapidaria frase, lo dice el IPCC, ya saben ustedes, el Grupo Intergubernamental de Expertos sobre el Cambio Climático, las personas que componen este organismo son científicos, científicas de todo el mundo, de países cercanos y otros lejanos, y acaban de publicar la última parte del sexto ciclo de evaluación del IPCC que arrancó en 2015.

Este es el punto final de seis extensos trabajos publicados desde 2018, tres informes especiales y, por otra parte, el sexto informe, de evaluación, compuesto a su vez por otros tres informes. En total, 8 informes, los 6 nombrados más el de síntesis, más 1, de carácter técnico, sobre los gases de efecto invernadero, con la mejor y mayor evidencia desde el mundo científico sobre el cambio climático que ha existido jamás.

“El aire que respiras, el agua que bebes, los alimentos que comes dependen de la biodiversidad. La pérdida de biodiversidad es una emergencia que amenaza los esfuerzos para lograr un mundo sin hambre”. ¿Quién dice esto, algún ecologista furibundo, alguna conservacionista frenética? No, lo dice la FAO, en un tuit, la FAO, ya lo saben ustedes, es el organismo de la ONU para la alimentación. Perdonen si explico cosas que parecen obvias, pero la experiencia me demuestra que en un mundo tan supuestamente bien comunicado como el nuestro lo obvio es una consideración relativa.

Según la FAO, sigo con ellos, y con la biodiversidad, hay que decir que sin biodiversidad no hay vida, el futuro de la alimentación depende de ella, necesitamos un mundo agrario diverso, libre de pesticidas, una agricultura plena y ecológica, que preserve el suelo y sus nutrientes.

España está en sequía meteorológica de larga duración, una sequía que traerá más calor y más incendios, las previsiones apuntan a temperaturas por encima de la media con primaveras y veranos asfixiantes. Estamos viendo que el verano se adelanta y se reduce la primavera. La llegada de los 30° se adelanta entre 20 y 40 días de media con respecto a los últimos 70 años. Cataluña y Andalucía están en alerta de sequía. Y se adelantan también los incendios, no hay más que ver lo último que está pasando en Teruel y Castellón.

Y ¿quién dice esto? Nadie que quiera entorpecer la actividad económica, lo afirma la AEMET en un informe reciente, la AEMET, ya saben, la Agencia Española de Meteorología. También apunta, en otro estudio, a que las consecuencias para la agricultura no son muy halagüeñas, la COAG ha emitido un informe de este mes titulado *Lucha climática y actividad agraria* en la que analiza las consecuencias económicas, sociales y sobre seguridad alimentaria de la degradación del suelo, la pérdida de materia orgánica, etc., consecuencias todas ellas derivadas del calentamiento global. Además, calcula que de no cambiar la tendencia de la sequía, se podría perder el 70% de las cosechas de algunas regiones peninsulares en este año.

Simplemente con estos datos deberíamos pensar lo que sucede y lo que está sucediendo a nuestro alrededor, y ser conscientes, más allá de utilizar la palabra sostenibilidad, venga a cuento no, de lo que está ocurriendo.

En 2009 se desarrolló un marco conceptual para evaluar el estado del planeta y tomar las medidas pertinentes para revertir o prevenir los efectos más dañinos, se conoce como los límites planetarios, y fueron propuestos por un grupo de científicos del Centro de Resiliencia de Estocolmo; se consideran 9 procesos básicos para mantener la estabilidad del sistema tierra sobre los cuales no han de sobrepasarse determinados umbrales, para no entrar en zona de riesgo, los procesos básicos de la tierra son: el cambio climático, la biodiversidad, los cambios en los usos del suelo, el uso del agua dulce, los flujos bioquímicos, la acidificación de los océanos, la carga de aerosol atmosférico, el agotamiento del ozono estratosférico, la contaminación química y la introducción de nuevos organismos.

En 2019, en un artículo científico, publicado en *Science*, 18 científicos advertían de que habíamos sobrepasado la zona segura en 4 de los 9 procesos básicos de la tierra; en 2022 ya habíamos añadido otros 2, los contaminantes químicos y el ciclo del agua dulce, que había que añadir al cambio climático, la integridad de la biosfera, la interrupción de los ciclos bioquímicos de nitrógeno y el fósforo, los cambios en el uso del suelo y la introducción de nuevas entidades en el medio ambiente; siendo todos ellos de suma importancia, los más importantes por su alta capacidad de alterar el funcionamiento del sistema de la Tierra son el cambio climático y la biodiversidad.

Todos los pronósticos sobre el calentamiento global se están adelantando lo que antes se estimaba que iba a suceder muy probablemente, para dentro de 30 años, se reduce a la mitad ahora; la continua pérdida de biodiversidad nos lleva a la incertidumbre sobre el futuro más cercano en el que se podrían estar generando cambios irreversibles.

Recuérdese que, tal como reflejaba el último informe de *Planeta Vivo* de World Wildlife Fund de 2022, la población mundial de peces, aves, mamíferos, anfibios y reptiles ha disminuido un 69% entre 1970 y 2018, por nuestras actividades humanas.

Este análisis está presente en la proposición de ley del GOB, que nació de una iniciativa legislativa popular, iniciativa que en sí misma supuso una victoria de la participación ciudadana, tan necesaria en democracias como la nuestra. En ella, sus promotores explicaron que solo será posible garantizar el bienestar de las generaciones futuras si organismos e instituciones públicas y privadas, en términos ambientales, económicos, sociales o culturales, tienen en cuenta la planificación en sus actividades de sus externalidades negativas, algo que creemos fundamental. Lo que plantea el GOB es que estamos ante una crisis ecosocial, una situación de emergencia ecológica caracterizada por el calentamiento global y la pérdida de biodiversidad, pero también con graves problemas sociales que afectan a una gran parte de la población.

Ser consciente de ello es importante para pensar en ese futuro, una visión de futuro es primordial para no acometer acciones que puedan ser irreversibles. Ser temerosos con la presentación de informes relativos a estos aspectos, como han manifestado los partidos de la derecha, no parece ajustarse a la más mínima consideración democrática de la participación popular efectiva, no solo consultiva, algo que ha faltado de manera recurrente en nuestro sistema político.

Nosotros hemos apoyado esta iniciativa desde el primer momento, ante una situación provocada por un sistema que basa su supervivencia en la producción y el consumo sin límites, parece lógico plantear controles y límites a potenciales acciones de deterioro ambiental y social, además de abrir la puerta a la presentación de alternativas que traten de impulsar una transición hacia otro modelo más justo, social y ambientalmente. Esta iniciativa, aunque evidentemente no se plantea de forma explícita acabar con el sistema, si al menos se plantea cuestionar los impactos de nuestras acciones sobre el territorio.

En Unidas Podemos hemos entendido que esta iniciativa estaba pensada para preservar el territorio en una suerte de equilibrio entre actividad económica y funcionalidad ecológica, algo que creemos fundamental para que las generaciones futuras puedan vivir en un entorno social y ambiental, saludable y diverso.

Creemos importante que el espíritu presente en este texto se haya mantenido con la incorporación de varias enmiendas, muchas de ellas en relación con aspectos jurídicos y de procedimiento administrativo que creemos han ajustado el texto

a la realitat normativa y a la mejora de su aplicación institucional futura.

Creemos importante que esté en su largo camino, desde su formulación, esta proposición de ley ha gozado de un amplio apoyo en la calle. Esperemos también que sirva para inspirar nuevas iniciativas, nuevas propuestas sociales que enfrenten la emergencia ecológica y social que vivimos y no les permitan iniciar la transición ecosocial necesaria para dar respuesta al modelo socioeconómico imperante, porque esta proposición de ley abre el camino a un trabajo previo, el de reordenar las prioridades, poniendo en primer lugar las personas y su bienestar, pero también el sistema ecológico en el que nos insertamos, sin el cual no es posible lograr lo anterior. Es necesario emprender varias acciones como una relocalización ecológica cercana y solidaria de la producción, renunciando al consumo desahogado sin sentido.

También sería importante impulsar una diversificación económica de ámbito local, alternativa al modelo actual, basado casi exclusivamente en el turismo, que redundaría en un descenso notable de las emisiones globales, debido a la reducción del transporte marítimo y aéreo, y que llevaría a una reinterpretación de los modelos productivos, valorando todas las variables existentes en los procesos de uso y/o transformación de los recursos naturales. Se trataría, por tanto, de ir desgranando propuestas que impliquen lo colectivo frente a lo individual, no presionando más al territorio con nuevas construcciones, infraestructuras, priorizando la rehabilitación de viviendas, los espacios urbanos, revalorizando los sistemas alimentarios locales, favoreciendo el transporte público, potenciando las renovables, pero, sobre todo, la eficiencia energética y autoconsumo, implementando una estrategia de circularidad y residuo cero, aumentando la preservación de los espacios naturales protegidos, entre otros muchos elementos.

De lo que se trata, en definitiva, es de trabajar en común, gestionar en común los tiempos complejos, en oposición al mundo excluyente de los que dominan la economía global, es la única fuerza que tenemos, lo común, lo colectivo, lo que nos puede hacer cambiar el rumbo actual que nos lleva a un horizonte incierto. Este pensar en lo común nos debe hacer solidarios también con los países del sur, que son los que reciben las consecuencias más directas del actuar de las sociedades del norte más consumistas; se trata de volver a equilibrar los complejos sistemas de funcionamiento del planeta y de los ecosistemas que lo habitan, no se trata de salvar al planeta, el sol ya se basta en sí mismo, sino de no transgredir los límites que cambiarán la ecuación de la vida tal...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jiménez, tiene que terminar, por favor.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

... -me quedan tres líneas, Sra. Vicepresidenta, con su permiso-, no se trata de salvar, como decía, el planeta, sino de no transgredir los límites que cambiarán la ecuación de la vida tal como la conocemos, para poder seguir habitándolo, juntamente con las otras especies que lo pueblan.

Decía el profesor de filosofía, Jorge Riechmann, recientemente, y tiene mucho que ver con la proposición de ley que hoy aprobaremos: “No se trata de salvar al planeta, la cosa va de no convertirnos en asesinos de nuestros hijos e hijas, nietas y nietos”; o, como también plantea otro filósofo, Roman Krzanaric: “Pensemos en el futuro que dejamos y seamos buenos antepasados de los que han de venir”.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Jiménez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Sra. Vicepresidenta, senyores i senyors diputats, benvolguts companys que ens acompanyen avui, Margalida Ramis, portaveu del GOB i també representant de la plataforma i de les entitats promotores d'aquesta iniciativa legislativa popular.

Des de la presa en consideració de la ILP, els grups parlamentaris hem fet una feina intensa de revisió del text original per tal d'arribar a un consens entre els partits polítics i la societat civil que va impulsar aquesta iniciativa legislativa en els carrers de les nostres illes, un treball que ha consistit en el diàleg, presentar esmenes i arribar a acords entre grups i promotors, per poder arribar al punt de trobar-nos en disposició, a dia d'avui, de veure néixer la primera iniciativa legislativa popular de la nostra història, la història de les Illes Balears.

Una ILP que veurà la llum gràcies, sobretot, a les 11.700 signatures recollides després d'una intensa feina amb campanyes informatives i de mobilització i superar de molt les 7.500 necessàries. I és que la iniciativa legislativa popular és un valor afegit al sistema de democràcia parlamentària, la complementa i la fa més rica i permet que determinades demandes socials, que no queden recollides a l'agenda política, puguin arribar al Parlament i puguin ser-hi discutides i, en última instància, aprovades, això forma part de l'exposició de motius de la Llei d'ILP.

I dic això perquè encara hi ha qualque grup parlamentari que ha posat en dubte la legitimitat d'aquesta iniciativa legislativa popular durant el debat en comissió i durant el ple avui, i hem de recordar, de forma obligada, que les ILP neixen a l'empara de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei 4/1991, modificada per la Llei 4/2018 de les Illes Balears, motivada pel nou Estatut del 2007 i també motivada per la mobilització del 15M, que va empènyer molts de molts de partits polítics a fer profundes reformes dins els mecanismes de participació.

I a qui no li agradi ni l'Estatut, ni li agradin les Illes Balears, pot consultar la Constitució Espanyola, a l'article 87.3 i següents, i la Llei Orgànica 3/1984, que també regulen les iniciatives legislatives populars, o pot consultar la legislació de països democràticament avançats i veurà que aquesta forma de legislació també forma part del seu corpus normatiu.

I no són, Sr. Rodríguez, 1.200 signatures, són 11.700, i la legitimitat d'aquesta llei no tan sols la dona aquest nombre de signatures, la dona també l'Estatut d'Autonomia, la dona la llei, la dona aquesta Parlament i la majoria de grups parlamentaris i de vots que avui la faran possible.

I respecte de la pressa per aprovar aquesta iniciativa legislativa popular, no és cert, aquesta iniciativa legislativa popular ha seguit el seu tràmit parlamentari amb normalitat, no ha passat per davant absolutament de cap llei, i en el moment que la Comissió d'Assumptes Institucionals a la qual estava adscrita aquesta llei va acabar amb el debat de la Llei de balears a l'exterior va tramitar aquesta llei, i ho va fer i va seguir els mecanismes que estableixen el Parlament i el seu reglament, fins al punt que ens vàrem veure encara amb la incertesa de presentar esmenes, i després vérem que era possible aprovar aquesta ILP, una vegada presentades les mans. I per què no l'hem d'aprovar?

Aquesta és la motivació del perquè avui arribam aquí, arribam aquí perquè el temps ho ha permès i els mecanismes ho permetien, sense fer res estrany.

I és cert, és cert que tota la feina que ha fet el grup promotor no decau, però en retrotraïem al debat de presa en consideració. I jo no sé el motiu per fer córrer aquesta llei, perquè no s'ha corregut, però a mi el que em preocupa és que vostès, els del Partit Popular, diuen que considerariem una nova presa en consideració i una nova tramitació d'aquesta iniciativa legislativa popular, quan vostès saben que no tendran 30 diputats la propera legislatura, no els tendran els 30 diputats. Per tant, als 30 diputats que si vostès hi poden arribar hauran de ser amb aquells senyors d'allà, els quals acaben de dir que aquesta...

(Remor de veus)

..., aquesta ILP serà el primer que tombaran a un Consell de Govern i que *la vote Txapote*, això és el que han dit els que vostès necessitaran per configurar un govern, cosa que crec que no serà possible, però, bé.

Quant al fons que inspira aquesta iniciativa legislativa popular, es fonamenta en uns principis ja debatuts des de fa molts d'anys, concretament a la Declaració de Río, però un valor que li dona més força social a aquesta ILP és que moltes entitats, molts de sindicats i moltes formacions polítiques hi han donat suport, l'STEI, Unió de Pagesos, CCOO, UOB, Alternativa, l'OCB, Joves per la Llengua, el Moviment Escolta i Guiatge, EAPN, Rezero i un llarg etcètera. Sols per això, per aquesta feina immensa de consens i de mobilització dels promotors es mereix una consideració per part de tots nosaltres, i no el menyspreu que alguns han professat.

A la justificació que acompanya la ILP, es fa referència al darrer informe del Grup Intergovernamental d'Experts sobre Canvi Climàtic, el Sr. Pablo Jiménez ja hi ha fet referència. En aquest mateix sentit, l'informe anual del Comitè d'experts per a la transició energètica i canvi climàtic de les Illes Balears ens apunta la necessitat de mitigar els efectes perquè aquests, en molts de casos, ja són irreversibles. I avui també tenim el Sr. Pau de Vilchez, que va venir, fa cosa de tres, quatre mesos, a

presentar aquest informe a aquesta casa. I és que el canvi climàtic actual no es pot revertir, però sí que és a les nostres mans encara limitar l'escalfament global i les seves conseqüències.

I per això és imprescindible reduir les nostres emissions de gasos d'efecte hivernacle. I davant aquest repte, l'acció global, la dels estats ha estat l'esperança durant aquests anys, però, atesos els darrers resultats a la COP-27, l'esperança es dilueix molt i recau l'esperança en l'acció local, quan falla l'acció global ens queda la local.

I respecte d'aquesta acció local, el Govern de les Illes Balears ha assumit la declaració d'emergència climàtica, on es compromet a lluitar contra l'escalfament global, i en els darrers anys són moltes les normes i les polítiques que el pacte ha impulsat des del Govern de les Illes Balears al Parlament i a altres institucions municipals del nostre país.

Són per a tots nosaltres conegudes i fàcilment identificables, com a mesures per combatre el canvi climàtic, la Llei 8/2019, de 19 de febrer, de residus i sòls contaminants de les Illes Balears, o la Llei 10/2019, de 22 de febrer, de canvi climàtic i transició energètica de les Illes Balears, però la transversalitat de les mesures ens ha dut a avançar en totes les àrees, en agricultura, en ramaderia, en pesca, en fiscalitat verda, en transport públic, en territori, en turisme, en aigua, en biodiversitat i espais naturals, etc. I, per ventura, no són del tot encara suficients, però s'ha avançat moltíssim.

I vull posar en valor, amb això, altres mesures igualment importants que en aquests quasi vuit anys de pacte progressista s'han dut a terme, com la Llei agrària, l'ampliació de les reserves marines existents i la creació de noves, l'ITS, la nova PAC, el Decret 48/2021, regulador del Registre balear de la petjada de carboni, la recuperació del Fons finalista del cànon d'aigua, el cànon de residus, el Pla hidrològic de les Illes Balears, la reducció de places turístiques, el Decret Llei 9/2020, de mesures de protecció del territori, l'ampliació del Parc Nacional de Cabrera, la creació del Parc Natural d'Es Trenc, l'ampliació del Parc de Llevant, el Decret de posidònia, les nova ZEPA, la Proposició de llei contra les prospeccions petrolíferes o l'inici dels projectes per al 2023, com puguin ser el tramvia de Palma o el tren de Llevant, per posar alguns exemples.

Avui aquesta ILP, la primera de la història, és un pas més en aquest sentit, una nova llei que s'aprova al final d'aquesta legislatura la qual ha format part d'un cicle de progrés, d'ecologisme i de país que ha durat vuit anys i que, ben segur, i malgrat hi hagi partit, continuarà quatre anys més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Bon dia, benvinguts. Benvinguda la Comissió promotora, Margalida, bon dia, entitats que han donat suport a aquesta iniciativa legislativa popular.

Avui celebrem i tancam el procés democràtic i debat parlamentari de la primera iniciativa legislativa popular que arriba al final de la votació a plenari. La democràcia és un valor, és un valor que ens inspira com a societat, l'escolta activa promou la democràcia, el diàleg, la no-violència i el compliment dels drets de les persones. Per practicar la democràcia hem d'escoltar i avui aquesta cambra de representants del poble de Balears acaba el procés d'escolta activa d'una iniciativa popular, que vam debatre el passat novembre -Sr. Costa-, el passat novembre, fa uns quants mesos; la vam prendre en consideració com a demanda popular, sota els principis de desenvolupament sostenible, d'enfocament integral, de participació ciutadana, aquestes ganes de transparència, de dignitat de la vida i del bé comú.

Ens va presentar la comissió promotora una idea, un text, i en aquella presentació que ens van fer ja ens ho van dir, que ens tocava a nosaltres després, en el tràmit parlamentari, engrandir-la, millorar-la, donar-li contingut i adaptar-la a la nostra normativa, al nostre marc normatiu.

I, bé, nosaltres vam agafar el guant, ens vam comprometre a fer-ho i hem fet aquesta feina, des del diàleg, des de l'acord, des de la feina mútua. I aquí vull agrair també a la Sra. Garrido, a Presidència, i també a l'Advocacia de la comunitat autònoma, que ens ha guiat en tot el tema normatiu, però especialment també als grups que han donat suport al Govern, Unidas Podemos, MÉS per Mallorca i el Grup Socialista, que represent jo, perquè hem presentat aquestes 18 esmenes, que han fet possible donar aquesta forma que avui presentam en el plenari perquè siguin votades.

També vull agrair a la Sra. Margalida Ramis i als representants de la comissió, el tarannà dialogant per poder arribar a aquest consens en aquest text que presentam avui.

Perquè el diàleg és l'únic camí, i és el camí que hem practicat des del 2015, després d'un Govern del Partit Popular, que recordam massa bé que va dur crispació social i teníem els carrers encesos. Per tant, des del 2015 practicam aquest diàleg i aquesta transparència, és l'única via, l'única via, el diàleg i l'acord amb la societat consideram que és l'única via per als reptes que tenim davant, que són molt importants, de fet, són els reptes més importants que hagi tingut cap generació, i no són menors, el més important el repte del canvi climàtic i l'adaptació que farà falta.

I nosaltres som aquí per a açò, per escoltar, per obrir portes, perquè cada vegada hi hagi més transparència, perquè s'incorpori aquesta anàlisi de tots els processos normatius, l'impacte intergeneracional, aquest compromís de les institucions públiques i de l'avaluació dels reptes que ens depara el futur, i que no retarden els procediments -Sr. Costa-, no retarden els procediments. Jo a qualque moment he tingut vergonya aliena, que en diuen, perquè davant totes les persones que hem treballat moltes hores aquesta llei, que vostè digui

algunes coses és perquè crec que no s'ha llegit prou bé la llei, i li ho dic així de clar, i em sap greu haver-li de dir, però és així...

(Remor de veus)

Sí, després li diré.

És la segona legislatura d'un pacte de progrés, i ara, avui aprovarem la primera iniciativa legislativa popular que s'ha aprovat després de 40 anys de l'Estatut d'Autonomia. Açò és una gran fita. Tornarem ser punta de llança a nivell estatal, amb una llei innovadora, que persegueix la protecció del benestar de les persones actuals i de les que han de venir. Som coherents, perquè així ho vam dir, ho vam dir a la presa en consideració que fariem feina i que des del diàleg intentaríem arribar a aquest consens i així ho hem fet.

Presentam una transacció a una esmena del Grup Mixt, així ho ha manifestat el Sr. Castells, crec que no s'ha de dir massa cosa més, perquè vostè mateix l'ha explicada, però, bé, es fa referència a l'article 4, pel que fa als informes que s'han de presentar, perquè li explicaré, hi ha dues vies: una, aquests informes, i l'altra, que la comissió ha de fer un informe anual. Vull dir, vostè diu que "quins informes s'han de fer en els processos de contractació?" Doncs, no, cap informe, açò va a l'informe anual que fa la comissió, vull dir, no retarda res de tot açò. Vull dir que vostè s'ha inventat coses que no estan escrites a la llei. Per tant, li recoman que es llegeixi la llei amb calma.

Per tant, nosaltres amb aquesta transacció aclarim què és el procediment normatiu, que així ho vam manifestar en comissió. I després també fem un aclariment sobre el que fan les guies, perquè la vigència comenci quan tinguem el reglament i també quan tinguem les guies, que també redactarà la comissió. Per tant, si ningú no s'hi oposa, aquesta transacció la podrem tirar endavant perquè el grup l'ha acceptada.

Referent al posicionament a les esmenes de la resta de grups, hem de dir que votarem en contra de tots, perquè són pràcticament de supressió.

I jo aquí he de dir als senyors de VOX, vostès diuen aquí que..., no sé quins arguments donen, ara, ni tan sols hi és el Sr. Rodríguez, mirin el pensament únic quin és, que ve aquí, amolla el seu discurs i se'n va, no li importa el que diguin la resta...

(Algunes aplaudiments)

..., açò és el seu pensament únic.

Està clar que amb la seva intervenció els fa molta por la participació, però molta. Per tant, nosaltres seguim amb aquesta necessitat de dir que la participació és necessària.

Referent al Partit Popular, vostè, Sr. Costa ha dit: "no, perquè nosaltres hi afegiríem açò, afegiríem allò altre". Bé, i per què no ho ha presentat amb esmenes? Jo li ho deman: per què no ho ha presentat amb esmenes? Va dir que tenien interès i respecte per aquesta tramitació, quin respecte és presentar 10 esmenes, totes de supressió, totes? Aquest és l'interès? Aquest

és el respecte que té a aquesta tramitació? Però, és que s'han empeltat tant del tarannà polític de VOX, tant, que fins i tot se'ls ha empeltat la ganduleria, Sr. Costa, fins i tot se'ls ha empeltat la ganduleria...

(Remor de veus)

..., perquè, com ha dit el Sr. Ferrà, aquest tràmit ha estat normal, normal, no hi ha hagut cap pressa, el que passa és que vostè es va fer una idea que no l'aprovaríem aquesta legislatura. Bé, idò va ser una idea que es va fer vostè, per què? Per què no volia fer feina? Es volia dedicar a altres coses? Idò, no, em sap greu, hi ha hagut feina, hi ha hagut procés, vostès no han volgut participar, perquè a la ponència hi va fer 20 minuts escassos, 20 minuts escassos i es va aixecar i se'n va anar, aquesta és la feina que van fer. Per tant, no ens vengui a dir ara tot el que haurien fet, perquè ha tingut la seva oportunitat per fer-ho, per dir-ho i no ho ha fet, perquè les esmenes són totes de supressió, totes.

I jo li mostraré una gràfica, vostès que són tan amants de mostrar gràfiques, en verd, esmenes de modificació i d'addició, supressió, supressió, PP i VOX, aquí juntets, tot supressió, tot. Aquest és el seu interès per aquesta llei que fa obrir les finestres, perquè vostès jo crec que realment el que els passa és que no tenen interès en la participació, no en tenen, ho ha demostrat.

No volen escoltar i ho vam veure ahir, amb la seva candidata, la Sra. Prohens, que va dir que "no havia sentit mai una ximpleria més grossa que posar llits que s'elevin mecànicament als hotels". Açò és escoltar, Sr. Costa? Està clar que no els agrada escoltar, ni els agrada, ni volen escoltar, perquè parlem de drets dels treballadors i treballadores, parlem de salut i vostès ho troben una ximpleria -i vostès ho troben una ximpleria.

(Algunes aplaudiments)

A vostès no els agrada obrir les portes, no els agrada obrir les portes i finestres, no els interessa, perquè potser els agrada més tancar-se a un estudi o a un restaurant, per dinar amb aquells expresidents que estan condemnats per corrupció. A vostès els agrada més açò, tancar les portes...

(Remor de veus)

... -sí, Sr. Costa. I després no ens venguin a dir que farien açò i farien allò, perquè vostès el que volen és tancar portes.

Nosaltres seguim amb la senda que vam iniciar el 2015, diàleg permanent amb la societat, consens per arribar a la millora de la vida de les persones, per millorar la vida de les persones, les que viuen avui i les que estan per venir.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Començam el torn de rèpliques i contrarèpliques i començam amb el Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Amb referència a les esmenes, així com quedarà la llei, jo he parlat tot el temps en passat perquè veia que les nostres esmenes no quedarien aprovades i quina era la nostra intenció, però hem vist que tenia raó. Tots els articles que fan referència a la comissió, des del Grup Parlamentari El Pi, les votarem en contra, ja ho saben, i a la resta d'articles -a la resta de la llei- ens hi abstenrem, ja ho vàrem fer en comissió i farem el mateix ara.

Respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, farem el mateix vot que vàrem fer també a la comissió.

Ara, em disculparan els promotors d'aquesta ILP, perquè és vera que fem el comiat de la legislatura i, per tant, també sortirà del tema en concret. Vull agrair la paciència i la feina feta a tot el personal de la Cambra, a tots els diputats, malgrat hi hagi hagut diferències està clar que som persones, i el respecte mai no s'ha de perdre, malgrat estiguem enfora -en molts de casos- ideològicament. I, sobretot, també vull agrair la confiança de tota la gent d'El Pi, tant de Lina com de Pep, com també d'Adela, Toni i Bernat.

I jo, el Sr. Mas abans ha relatat una dita popular, i jo he intentat fer una glosa, amb tota humilitat, i aquí us la deix:

"Acaba la legislatura, és hora de decidir si els partits amb gran "soltura" han convençut per a un sí. Ara la feina ja està, aquesta era la intenció per no haver-hi abstenció, ja sabràs què has de votar!"

Sort, ventura, i fins a la propera!

Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Bueno, en cualquier caso, supongo que no hay nadie tan inocente en esta sala -o se lo habrían curado en estos cuatro años- como para desconocer el hecho de que la interposición de trámites, filtros, comisiones y estudios han servido -si no han sido conscientemente utilizados-, han servido como mínimo para ralentizar y, en algunos casos, detener aquellos proyectos, iniciativas o inversiones que determinadas políticas preferirían no haber llevadas a cabo.

A quien le sorprenda esta afirmación, que pregunte en cualquiera de nuestros ayuntamientos por el plazo medio en el que se le otorgará cualquier licencia, por cierto, en medio de la peor crisis habitacional sucedida nunca en las islas Baleares.

Crear este tipo de herramientas y ponerlas en manos de quienes predicán el decrecimiento, ¿les parece de verdad una buena idea? A nosotros nos preocupa, además, lo producido durante esta legislatura sigue el prudentísimo y sabio consejo de esta advertida comisión, es decir, ¿ustedes creen que podemos confiar en los efectos de la LECO, de la Ley de residuos, de la de autorizaciones medioambientales o de la Ley de la Biosfera en Menorca, que han sido realizadas, se han llevado a cabo, sin el consejo, la revisión, las advertencias, de esta comisión? Y ¿partieron a ese incierto viaje hacia el futuro, hacia el infinito, al que marchan las normativas y las leyes, de una forma completamente paganas, sin ninguna bendición porque sucedieron e iniciaron ese viaje antes del advenimiento de los informes presentes y futuros? Tal vez todo lo que hemos hecho deba ser revisado completamente.

Es cierto, Sr. Costa, que la transcendencia, entre los objetivos de esta ley, llamada a gobernar los siglos de los siglos, y las precipitaciones de su tramitación, establecen un contraste un tanto excesivo. Y hemos sentado el precedente -un tanto extraño- en cuanto a la valoración de la recepción de un representante de un grupo proponente de una iniciativa legislativa popular, en el dictamen de ponencia y en el de comisión, no sobre la importancia del hecho de su recepción y de la información que podría aportarnos, sino según un conteo de días que, ¿qué quieren que les diga?, en una cuestión tan para las generaciones futuras, haber estado contando días de “no, si viene el martes, nosotros no salimos el jueves y yo, el martes por la tarde, no puedo...” La verdad es que, en fin, ha resultado un poco -digamos- frívolo.

Por nuestra parte, se nos aceptaron dos enmiendas: una, en el sentido de que la definición de resiliencia, como causa y efecto de la propia resiliencia era, digamos, poca cosa, creíamos que necesitaba una revisión ese texto; con eliminar una de las dos resiliencias, ya quedaba la resiliencia.

Felicitemos, eso sí, a la Sra. Carbonero, porque a ella sí que se le han admitido enmiendas y enmiendas y, por su principio, por cierto, en la exposición de motivos, con la propia la Dra. Brundtland, y las referencias al informe del año 1987.

La otra enmienda que nos fue aceptada a nosotros fue una sobre la igualdad, en la que decía: “la igualdad, tanto de origen como las demás desigualdades, no pueden ser causa de desigualdad”, lo que generaba un problema de crear desigualdades entre las igualdades. Lo que estaba también muy mal, pero fue debidamente corregido.

Nosotros, en cualquier caso, hemos tratado de centrar nuestro trabajo durante estos cuatro años en la defensa de la libertad, la igualdad y la fraternidad, que no puede decirse que hayan vivido sus mejores momentos, dadas las emergencias, tribulaciones y urgencias, que ha habido que vivir.

Y, en esto, hemos intentado la reflexión, en particular, de que la consciencia de un cuerpo legislativo no puede

encontrarse fuera de ese propio cuerpo. Le pasa lo mismo que a un individuo, porque sin una consciencia interna, sin la capacidad de elegir entre lo que uno por sí mismo considera el bien y considera el mal, no existe la libertad, señores. Y la libertad, junto con la igualdad y la fraternidad, nos parecen los puntos más importantes y en los que hemos intentado, durante este tiempo, y abusando de su paciencia, reincidir especialmente.

Gracias, señores. He terminado.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. En estos cuatro años he gozado del privilegio de poder decir la verdad porque no estoy sometido a la dictadura de lo políticamente correcto, como otros grupos de esta cámara, y, en honor a esa verdad, he de decir que evidentemente nos oponemos a esta iniciativa popular porque, además, ¿quién la compone, o quién la ejerce, quién la encabeza? El GOB, Joves per la Llengua, la OCB, todo ello -todo ello- asociaciones multi subvencionadas que se disolverán como un azucarillo el día que dejen de cobrar subvenciones, porque ahora mismo caben en un autobús, en breve cabrán dentro de un taxi. Porque, además, están formadas por funcionarios que no tienen ningún problema, que son ajenos a los problemas de la realidad de los ciudadanos, que se oponen -por ejemplo- a la ampliación que se hizo de la autopista de Lluçmajor a Campos, sin tener en cuenta que era un punto negro donde moría la gente, esto es lo que le preocupa a las generaciones presentes y futuras, como si estuviéramos consumiendo la selva amazónica, por meter un par de palmas más en cada lado de la carretera.

Entenderán que, como ninguna de estas personas, evidentemente, nos va a votar, nos preocupemos bien poco. Pero ustedes sí están preocupados, porque ustedes piensan que si les van a votar y, por eso, les han hecho el guiño de esta tramitación urgente y de cualquier manera, de esta ley. De esta ley que, además, está absolutamente cercenada y mutilada, las principales pretensiones que pretendía esta ley han quedado absolutamente desdibujadas y diluidas.

¿Qué es lo único que, al final, esta ley ha conseguido? Crear ese consejo donde podrán ustedes emplear a varios de sus amigos, en caso de que llegue a constituirse. Y eso es todo, y con eso se han contentado, y por eso estamos todos tan absolutamente contentos.

Al final... Y a nosotros nos encanta la democracia directa, nos encanta consultar a la nación, nosotros, en el Congreso de los Diputados, hemos dicho claramente que nosotros estamos a favor de que el pueblo español sea convocado a referéndum para cuestiones tan importantes como hablar sobre la inmigración ilegal o sobre la utilización de nuestros recursos naturales, cosas que a ustedes no les ha gustado en absoluto, por lo menos, en el Congreso de los Diputados. Y seguiremos insistiendo en que esa consulta al pueblo español en aquellos

temas fundamentales es muy importante. Evidentemente, a ustedes no les interesa saber nada al respecto.

Ustedes han creado esta religión climática a la que están sometidos, que tiene sus nuevos gurús, sus reglas, sus normas, su Agenda 2030, aquí todo el mundo tiene su religión, yo tengo la mía, y me quedo con la del Génesis, la que dice que la creación fue hecha por Dios, el hombre a su imagen y semejanza y que esa creación estaba destinada a servir al hombre. Y eso es lo que hemos de hacer y lo hemos de hacer con consciencia, porque, claro, el que aquí les habla, que tiene tres hijos, ¡por supuesto que me preocupa el futuro de mis hijos y por supuesto que me preocupa la preservación del planeta!, pero no como ustedes lo están llevando a cabo, pensando que se acaba el mundo. Hacerlo con inteligencia, hacerlo con gestión, explotar nuestros recursos naturales así como sea necesario, para precisamente garantizar el bienestar, que dicen ustedes pretender, de estas generaciones presentes y futuras.

Porque les decía la Sra. Carbonero, que se cree que no la escucho, pero sí la escucho, con una frase muy bonita al final, “los que viven hoy y los que están por venir”, pero si ustedes lo único que hacen es aprobar leyes para que los que viven hoy y *fan nosa*, matarlos, y los que están por venir, no nazcan. Ésa es su visión del futuro de las generaciones presentes y futuras.

En definitiva, nosotros tenemos una cosa muy clara, ni queremos comer grillos ni queremos cambiar de coche, lo que queremos es cambiar de gobierno.

Gracias, Sr. Presidente.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré pels aspectes burocràtics i és que deman que es retiri la nostra esmena 1044, que en teniem dues de vives, la 1044 i la 1045, amb la 1045 hem assolit una transacció, per tant, crec que ja no té sentit la 1044 i no importa votar-la, perquè la finalitat d'aquesta esmena ja s'ha assolit amb aquesta transacció que creiem que simplement clarifica algun aspecte delicat de la llei.

Sr. Costa, com que ha intervingut després meu, encara no l'havia pogut replicar, i el primer que li he de dir és que vostè, d'alguna manera, ha vingut aquí a representar una, en podríem dir *fake new*, o sigui, vostè ara, el Partit Popular, ha decidit que, com que tampoc no queda molt malament dir que no ens agrada aquesta ILP, direm que ens vam abstenir a la presa en consideració, que volíem millorar-la i que, és clar, com que han passat el *rodillo*, doncs ens veiem obligats a votar-hi en contra perquè haguéssim volgut que es tramités més bé. Vostè ha parlat de una tramitació sobre valors i això, vostè ens ha volgut fer aquest relat, que es diu ara.

Però, vostè no se'n recorda que vostè el dia 5 de desembre va presentar un escrit pel qual demanava ampliació del termini d'esmenes i que la Mesa li ho va concedir? És a dir, vostè... no, no, és que vostè ha utilitzat l'expressió “tramitació urgent”, no, és tot el contrari, la tramitació urgent el que fa és que s'escurcen els terminis. I aquí vostè va demanar ampliació de termini, se li va donar i, a més a més, sap què va posar vostè a aquesta sol·licitud d'ampliació del termini? Diu: “Atesa la importància d'aquesta iniciativa, i per tal d'estudiar-la en profunditat i presentar-hi les esmenes adients, sol·licitam l'ampliació del termini”. És clar, si aquest estudi en profunditat i presentació d'esmenes adients va consistir a presentar 10 esmenes de supressió, en el termini que tots els grups sempre tenim temps per presentar esmenes. És a dir, no ens vingui aquí a explicar el relat bonic i dulcificat que vostès volien millorar aquesta proposició no de llei, perquè vostès van tenir el temps, vostès van tenir el temps de presentar les esmenes.

Per tant, i vostès, si varen presentar esmenes de supressió, no és perquè no hagin tengut temps, és perquè simplement vostès eren partidaris de suprimir aquests articles, i ja està. I si, com molt bé deia el Sr. Ferrà, això haguéssim esperat a fer-ho la legislatura que ve, doncs, hagués passat el mateix. Per tant, no hi ha cap diferència respecte d'una cosa i respecte de l'altra.

Tot i així, li he de dir que de les coses que ha dit vostè hi ha coses que a mi també m'han preocupat durant la tramitació, i és que, al final, aquesta proposició de llei no fa més que introduir un nou informe. I a mi això, al nostre grup parlamentari, que evidentment sempre clamam per la simplificació dels tràmits i per l'eficiència administrativa, evidentment això ens preocupa; però, el panorama no és el que vostè ha dibuixat, perquè vostè, i la Sra. Carbonero ja li he fet un primer toc, diu: “quants informes haurem de demanar, cent, mil...? Escolti, és que la Sra. Carbonero li ho ha explicat, realment quan vostè parlava a mi també m'ha semblat que vostè no s'havia llegit la llei, o potser, des del 5 de desembre que va presentar l'escrit aquest, no se l'havia tornada mirar. Escolti, només es fa informe sobre projectes de llei i projectes de decret, plans territorials i plans directors, són un nombre petit de normes.

I, a més a més, no el fa un òrgan extern, a vostès, que els agrada tant l'externalització, precisament, l'externalització, és a dir, en aquest cas el que fa l'òrgan que tramita això és fer l'informe a partir d'unes pautes que li haurà donat la comissió. Amb la qual cosa, no, això que ha dit vostè que tindrem la llei tancada a un calaix esperant que arribi l'informe, no, és que, dins del període de tramitació, l'òrgan que l'impulsa farà aquest informe seguint les normes, les guies que haurà elaborat la comissió. És en aquest sentit que la comissió externalitza en l'òrgan impulsor l'elaboració d'aquest informe.

Per tant, sí, és un informe més, per això jo he dit que a mi m'agradaria que això es veiés en un marc més ampli en què pogués haver-hi una avaluació de polítiques públiques. I pens que amb aquesta revisió en profunditat i millora de l'eficiència administrativa, que alguns clamam a aquest parlament, un dia hauríem de trobar la manera que tots aquests informes es poguessin reduir, sense perdre cap llençol, és a dir, afegint-hi l'atenció sobre els mateixos problemes, realment simplificar la tramitació d'aquestes normes.

Però sí crec que, precisament, es faci un informe o se'n facin deu, a qualque informe ha d'haver-hi la visió que es proposa amb aquesta iniciativa legislativa popular, que és la visió de l'impacte sobre les generacions futures. Jo ja he explicat a la meua primera intervenció per què crec que és important aquest informe.

Sr. Méndez, també, permeti'm-ho, també posar-me a nivell filosòfic, però, a part de totes les crisis que travessem, que la Sra. Ramis les ha explicades molt bé, social, mediambiental, climàtica, a més a més, també a les nostres èpoques, en això segur que vostè estarà d'acord amb mi, passam una gran crisi de sentit, qualque vegada el Sr. Rodríguez ha invocat la seva fe, i vivim una gran crisi de sentit perquè fa molts, molts d'anys, un segle, 150 anys que hi ha aquesta gran crisi que la gent, la ciutadania, trobi sentit a les seves vides bàsicament perquè la desfeta absoluta de les religions, el Sr. Rodríguez encara hi pensa, però hi ha hagut un gran esfondrament de totes aquestes creences.

I, senyors meus, una de les úniques coses que dóna sentit a la vida de la gent en aquests moments, i sobretot a la gent jove, és la solidaritat intergeneracional. La Sra. Ramis també hi ha fet referència. La solidaritat internacional..., -ai, perdó-, la solidaritat intergeneracional, la solidaritat amb les generacions futures i amb les passades, eh!, aquesta actitud és la que avui en dia dóna més solidesa, dóna més solvència i dóna, sobretot a la gent jove, uns agafadors per trobar sentit a les seves vides.

Per tant, és per això que crec que aquesta proposició de llei és molt encertada, és històrica. Vull agrair, altra vegada, a la comissió impulsora que ens hagi portat, que hagi..., perquè, és clar, rere això hi ha moltíssima feina, que de vegades sembla que ens n'oblidem, i, per tant, l'enhorabona, felicitats i gràcies per fer història.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Faré la intervenció molt curteta des de l'escó. Crec que el posicionament del Partit Popular en relació amb aquesta iniciativa legislativa popular ha quedat ben clar. Per tant, vull aprofitar per dir que ha estat un autèntic plaer defensar els interessos dels ciutadans d'Eivissa i del conjunt de les Illes Balears a aquest parlament. Ha estat un plaer debatre amb tots vostès i, evidentment, els desitjo el millor en el tema personal, en el professional ja és un altre assumpte.

I espero que el proper ple a aquesta cambra sigui, sense cap dubte, per investir presidenta del Govern de les Illes Balears a Parga Prohens. Queden 61 dies per al canvi.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Bueno, me gustaría acabar aquí recordando unos tiempos sombríos, que fueron los tiempos de la pandemia. Independientemente de la tragedia que supuso en términos de salud, la pandemia brinda una oportunidad para la reflexión sobre el modelo socioeconómico y ambiental en el que vivimos, fueron tiempos difíciles de los que deberíamos sacar conclusiones para ese futuro, que también está presente en esta proposición de ley.

Este tiempo ha sido, esta pandemia ha sido analizada desde el mundo científico, y las conclusiones de estos estudios apuntan al origen zoonótico de la enfermedad. También nos han alertado de futuras pandemias debido a distintos factores, como la destrucción de hábitats, la deforestación de las selvas tropicales y ecuatoriales, los monocultivos agroindustriales, el comercio global y el consiguiente transporte de bienes, el cambio de usos del suelo, la industria extractiva, actuaciones todas ellas derivadas de la intensa explotación de los recursos naturales, sin tener en cuenta su finitud, propia del sistema económico imperante.

Es decir, lo que está sucediendo es debido a la irresponsable actividad humana en muchos campos, todo ello nos está afectando como especie y darle la espalda a esta realidad es de una temeridad que asusta.

En Baleares algunos partidos y algunas personas, no sé si muchas o pocas, de esta Cámara, no se sienten interpeladas por esta realidad y siguen con sus planteamientos depredadores y esquiladores de los recursos; siguen apoyando la explotación intensiva, y muchas veces ilegal, de un litoral saturado y extremadamente frágil y sometido a la inevitable transformación de su morfología debido al cambio climático; siguen apoyando la llegada masiva de cruceros, una actividad de externalidades sociales y ambientales totalmente negativa; siguen apoyando el crecimiento de puertos y aeropuertos, pensado para el aumento de la llegada de turistas que supondría una mayor presión sobre el territorio; siguen apoyando el alquiler turístico, tanto urbano como en rústico, regular e irregular, una actividad que ejerce una presión extrema sobre el territorio, pero además condena a la población autóctona a no disponer de un alojamiento digno por el encarecimiento de precios; tampoco creen en la limitación de precios al alquiler y tampoco en la declaración de zonas tensionadas; tampoco en la limitación del uso del vehículo privado, pero sí que hay que ampliar las carreteras cueste lo que cueste; tampoco creen en la implementación de los servicios públicos, única garantía del bienestar social.

Es decir, no creen en nada de lo que permita la inaplazable transición ecosocial que necesitamos.

Aquí lo deixo. Me quiero despedir de todas las personas y grupos parlamentarios presentes en esta cámara. Agradezco personalmente la atención de personas tanto de la derecha como de la izquierda en momentos...

(Se sent una veu de fons que diu: “¿Y los de centro?, i algunes rialles)

... a los de centro también..., evidentemente...

(Rialles de l'intervinent i rialles)

... evidentemente, también... evidentemente... No, quería decir que agradecía también por... bueno, por los momentos difíciles de salud que he pasado y el apoyo que me han prestado personas de un lado, de otro y de otro, y lo agradezco de verdad, sinceramente, porque creo que ha habido personas que han estado ahí cerca, y eso siempre se agradece, más allá de la discrepancia ideológica.

Y yo sí que deseo que en la próxima legislatura se mantenga, evidentemente, este gobierno de progreso, este gobierno de izquierdas, pero a todos, a todas las personas aquí presentes..., bueno, también quiero agradecer, que no lo he dicho, tanto a la Mesa, que está aquí atrás, como a los letrados, como a los ujieres y personal distinto de esta cámara, su atención en todo momento, también incluso a la prensa, que ya queda poca, a la que, no obstante, le daría el pequeño tirón de orejas de siempre considerarme bajo el sello de Podemos, y no de Unidas Podemos...

(Rialles)

... que me gustaría que, en fin, que se tuviera en cuenta en algun momento, y finalmente, a todas y a todos les deseo una feliz y larga vida.

Gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President. Només intervenc per donar l'enhorabona als impulsors de la ILP, que, si no hi ha res de nou, veurà avui la llum, la primera iniciativa legislativa popular de la història de les Illes Balears.

I no som molt d'acomiadaments, perquè normalment no m'he acomiadat molt, a l'any 2012 vaig deixar l'Ajuntament d'Esporles i 11 anys després, ja serà com a regidor o serà com a batlle, hi tornarem ser, per tant, fa molt mal fer en política dir: “no ens tornarem veure”. Però vull, evidentment, agrair, primer de tot, a tot el personal de la casa la feina i la col·laboració que ens han prestat, també al president i a tota la Mesa per la feina, la col·laboració i la implicació amb tots els grups. Vull agrair, evidentment, a tots els grups parlamentaris la... jo crec que la

cortesía que hem mantingut, perquè, més enllà de discrepàncies, de debat, fora d'aquesta sala crec que hem tengut sempre un moment per a una rialla o per parlar amb tranquil·litat de les coses; també als portaveus i als portaveus suplents perquè m'ha tocat també aquests dos rols durant aquesta legislatura i també a la passada.

Vull desitjar una prompta recuperació tant a Virgínia Mari com a Mariano Juan, són dos diputats que fa temps que no veiem.

Vull agrair també la feina que han prestat tots els diputats de MÉS per Mallorca, Miquel Ensenyat, Joan Mas de MÉS, Joan “Collet”...

(Algunes rialles)

..., Joana Campomar, i també al personal que ens acompanya al grup parlamentari: Javi, Joan Albert, David Gilabert i María Romero, i també als companys de MÉS per Menorca, que compartim espai: Pep Castells, Patricia Font, Andreu i Marina, que també compartim dinars els dimarts.

I també vull acabar amb un..., primer de tot, vull agrair molt la feina dels periodistes perquè crec que sense la feina dels periodistes tot el que fem aquí quedaria al 50%, gràcies als periodistes i als mitjans de comunicació donam a conèixer d'una forma, crec que important, la tasca parlamentària, però vull tenir, acabar amb un record molt especial per a Virginia Eza, que va ser periodista, que va seguir l'activitat parlamentària durant moltíssims d'anys i que ens va deixar fa un any.

(Aplaudiments)

I dit això, gràcies, no dic “Adéu”, dic “A reveure”.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies. Bé, el darrer torn, la veritat és que des de l'orgull de defensar aquesta primera iniciativa popular legislativa i dir que som, seguim essent, punta de llança a Balears, som punta de llança, ho hem estat sempre, ho hem estat sempre de la mà dels governs d'esquerres, eh?, ho hem estat amb la llei cremallera, ho hem estat amb l'impost turístic, amb la llei de canvi climàtic, amb la llei turística, que mira... que arriba a consensos amb altres sectors, i ara ho som amb aquesta iniciativa que mira per al benestar de les generacions presents i futures. Seguim així.

I jo bé..., em fa..., diré un parell de frases, una d'elles és que de la feina se'n treu el profit, i jo aquí faig referència al Partit Popular, m'agradaria saber quantes vegades s'ha reunit per tirar endavant aquesta iniciativa legislativa, però, és cert que tanta

sort que n'hi ha d'altres que sí que fan feina i l'hem poguda treure endavant i en el darrer plenari l'hem duta a aprovar.

Amb referència a VOX, dins aquest somriure que sempre té el Sr. Rodríguez, s'ha de dir que de vegades hi ha un sentiment menyspreador cap a alguns col·lectius, que a mi em sap greu i ho he de dir així, i vull sortir en defensa d'organitzacions que treballen pels drets humans i també d'experts amb els quals ens interessa anar de la mà i escoltar-los moltes vegades i ens convé a tots escoltar-los. Per tant, jo vull aprofitar aquesta darrera intervenció, per fer una defensa de tots aquells que de vegades el Sr. Rodríguez i el Grup de VOX els tracta amb un cert menyspreu.

Vull agrair al Grup Mixt que ens accepti la transacció. I bé, jo crec que ens ha quedat clar que no hi ha alternativa, no hi ha alternativa a aquest Govern, a qui vull agrair, al Govern, a part de tots els agraïments a tots els membres de la cambra i als companys que hem estat aquí compartint quatre anys, també vull agrair al Govern que ha fet possible que les polítiques siguin a favor de les persones i aquesta llei també va d'açò.

Per tant, nosaltres seguirem mirant cap el futur, seguirem a la propera legislatura, estic convençuda, perquè la veritat és que els desig molta sort en la vida personal, però molt mala sort a les eleccions, sobretot a la dreta del Partit Popular i a VOX, els desitjo molt mala sort i farem el possible perquè sigui així i perquè puguem guanyar les esquerres.

I com que jo, Sra. Sureda, no en sé de glosses i poesies, jo diré el que diuen per Sant Joan a Ciutadella, sort i ventura a tothom! I ens veurem a la propera legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Un cop acabat el debat, passarem a les votacions. Les votacions es duran a terme, d'acord amb les agrupacions que esmentaré, si cap grup parlamentari o diputat no indica una altra cosa.

Votació de les esmenes de supressió següents: del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, de la RGE núm. 924 a la 932/23. Passam a votar.

Perdó, perdó. Farem votacions més agrupades, aquestes que he dit, després la del Grup Parlamentari Ciudadanos, RGE núm. 976 i de la 941 a la 946/23; del Grup Parlamentari VOX Actua-Balears de la RGE núm. 957 a la 963/23; i del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 1054 a la 1060/23. Passam a votar. Votam.

21 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 920/23. Passam a votar. Votam.

19 sí, 31 no, 2 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 921, 922 i 923/23. Votam.

3 vots a favor, 31 en contra, 18 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 970/23. Votam.

9 sí, 30 no, 12 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 978, 967 i 968/23. Votam.

6 sí, 31 no, 15 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 947, 948, 974 i 975/23. Passam a votar. Votam.

6 sí, 31 no, 15 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 977, 969, 971 i 950/23. Passam a votar. Votam.

6 sí, 31 no, 15 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 973/23. Votam.

6 sí, 34 no, 12 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 954/23. Votam.

18 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 964 i 951/23. Votam.

18 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 955 i 956/23. Votam.

18 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 952 i 953/23. Votam.

3 sí, 30 no, 19 abstencions.

Del Grup Parlamentari Mixt, l'esmena RGE núm. 1045/23 té una transacció feta pel Grup Parlamentari Socialista, i he de demanar si qualche grup s'hi oposa. Doncs, ara votam l'esmena RGE núm. 1045/23, amb la transacció incorporada. Passam a votar. Votam.

31 sí, 12 no, 9 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 1051/23. Votam.

16 sí, 31 no, 5 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 1052 i 1053/23. Passam a votar. Votam.

18 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació dels articles, les denominacions, les disposicions i l'exposició de motius als quals s'hi mantenen esmenes.

Votació de la denominació de la proposició de llei. Votam.

31 sí, 6 no, 15 abstencions.

Votació de l'article 1. Votam.

31 sí, 6 no, 15 abstencions.

Votació dels articles 2 i 3. Votam.

31 sí, 6 no, 15 abstencions.

Ara votació de l'article 4, que ja incorporada la transacció que abans s'ha aprovat. Passam a votar. Votam.

31 sí, 18 no, 3 abstencions.

Votació de l'article 5. Votam.

31 sí, 17 no, 4 abstencions.

Votació de l'article 9. Votam.

31 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació de la denominació del Títol III, de l'article 6è i de la disposició transitòria segona. Votam.

31 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació dels articles 7, 8 i 10 i de la disposició transitòria primera. Passam a votar. Votam.

31 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació de la disposició final primera amb la transacció incorporada que hem aprovat abans. Votam.

31 sí, 18 no, 3 abstencions.

Votació de l'exposició de motius. Votam.

31 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació de les denominacions, els articles i les disposicions als quals no s'hi mantenen esmenes. Votació de la denominació del títol I. Votam.

31 sí, 18 no, 3 abstencions.

Votació de l'article 2 bis i de la denominació del títol II. Votam.

31 sí, 6 no, 15 abstencions.

Votació de l'article 3 bis i de la denominació del títol II bis. Votam.

31 sí, 6 no, 15 abstencions.

Votació de l'article 5 bis.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, digui, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Demanàriem votació separada de l'apartat a) del punt 1 d'aquest article 5 bis.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, doncs, votam ara, en primer lloc, l'apartat a) del punt 1 de l'article 5 bis. Passam a votar. Votam.

Cap sí, 49 no, 3 abstencions.

Ara passam a votar la resta de l'article 5 bis. Votam.

31 sí, 18 no, 3 abstencions.

Votació dels articles 7 bis, 7 ter, 7 quater, 7 quinquies i 7 sexies. Votam.

30 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació de la disposició derogatòria. Votam.

31 sí, 19 no, 2 abstencions.

Per últim, durem a terme la votació de la disposició final primera bis, que té per objecte la modificació de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, per a l'aprovació de la qual es requereix la majoria absoluta de la cambra, conformement amb l'article 57.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Passam a votar. Votam.

31 sí, 21 no, cap abstenció.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I, una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de benestar per a les generacions presents i futures de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Diferents portaveus dels Grups parlamentaris m'han demanat un recés de cinc minuts, de cinc minuts, que crec que som el darrer dia i ho podem concedir.

(Algunes rialles i remor de veus)

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Reprenem aquesta sessió plenària.

VII. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Reglament de la Proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears (RGE núm. 136/23).

Passam al setè i darrer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió de Reglament de la Proposta de reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, de la RGE núm. 1569 a la 1573/23, i la 1576/23, en primer lloc, donam la paraula al Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I començam aquest darrer debat de la legislatura, és simbòlic que evidentment sigui el del Reglament, no?, que de fet és l'instrument que ens regula el funcionament de la Cambra.

Vostès saben que aquest grup ha fet qüestió d'un aspecte, bé, aquest grup, sobretot aquest grup polític, perquè la meua companya de grup, la Sra. Díaz, ha afegit nous elements que no havien sortit en el moment de la presa en consideració, la qual cosa és molt interessant, també, però pel que fa al grup polític MÉS per Menorca, nosaltres hem fet qüestió que s'elimini la possibilitat de participació telemàtica fora dels períodes de sessions.

Vam presentar també esmena sobre altres aspectes, que també ens semblaven importants, que creiem que s'ha perdut l'oportunitat de modificar-los per millorar el funcionament del Parlament i per millorar alguns aspectes, aspectes que creiem que eren substancials, i la veritat és que em reafirm en el judici que vaig fer en el moment de la presa en consideració: crec que realment aquesta reforma és perfectament prescindible, tal com vostès..., tal com l'ha plantejada la majoria, la immensa majoria, perquè sóc conscient que, evidentment, som l'únic grup que hi està en contra.

Doncs, bàsicament fa un retocs molt superflus, realment que gairebé no justifiquen ni una modificació, l'element més important és que es carreguen l'article 49, que és el que permetia la participació telemàtica, que va ser un dels elements en el qual vam fonamentar el consens de l'anterior reforma, de manera que vostès ara, no només s'han carregat el consens d'aquesta reforma, sinó que també s'han carregat el consens que

vam assolir a l'anterior perquè, fruit del consens de l'anterior, va ser incloure l'article 49, ara se l'han carregat. I, després, em sobta que a comissió tots es varen omplir la boca de consens, jo no sé si vostès saben què és el consens, però aquí no hi ha hagut cap mena de voluntat de consens.

Fins i tot, el Sr. Fernández, molt amablement, en el debat de presa en consideració, a la seva segona intervenció, em va llançar un guant, em va dir: esper que en el procés que ara comença puguem atracar posicions. Bé, doncs, gestos per atracar posicions ni un, no n'hi ha hagut ni un, no hi ha hagut cap mena de voluntat de consens.

Per tant, és a dir, que vostès han aconseguit un acord molt majoritari, jo això no ho negaré, però no diguin que hi ha hagut consens, perquè vostès saben que en aquest tema, que era un tema sensible, que saben que hi ha molts diputats que no són del meu grup parlamentari que comparteixen aquesta preocupació, i que és una preocupació ben real, perquè els problemes de connectivitat no són una quimera, passen, succeeixen i de vegades impedeixen que alguns diputats puguin assistir a les sessions.

Què hem fet nosaltres per assolir el consens? Vam presentar, des de les nostres posicions maximalistes fins a posicions menys exigents. I, per exemple, vam presentar 3 esmenes que el que feien era reproduir el que estableix el Reglament del Parlament de Canàries; i, avui, com a mostra de la nostra voluntat de consens, el que hem fet és retirar totes les esmenes i mantenir aquestes 3; és a dir, no és la nostra postura, perquè el Reglament de Canàries és molt exigent, també, diu que "quan concorren situacions de força major que impedeixin o dificultin greument la possibilitat de desplaçar-se a la seu del Parlament, en especial aquelles que impliquin greus problemes de connectivitat aèria o marítima", és a dir, molt més restrictiu del que el meu grup pensa que hauria de ser.

Però, bé, jo ja que el Sr. Ares Fernández em va llançar el guant: a veure si podem arribar a un acord; doncs, bé, jo els propòs aquest acord. És a dir, vostès saben, evidentment, que nosaltres som un grup molt minoritari, però vostès saben que tant els dos diputats de MÉS per Menorca, com la diputada de Formentera, representem una determinada sensibilitat en aquest Parlament, i n'hem fet bandera, que és el de les dificultats que hi ha de vegades per assistir personalment a les sessions. Aleshores, nosaltres hem fet un plantejament, l'article 49 en recollia un, no?, perquè, és clar, el Sr. Fernández, quan em citava la sentència del Tribunal Constitucional, ell ho posa tot en el mateix sac, el Tribunal Constitucional diu que la feina de diputat s'ha de fer presencialment. Sí, però a moltes altres sentències el Tribunal Constitucional distingeix diversos nivells de la feina de diputat, és a dir, no és el mateix participar en un debat d'investidura que votar un ordre del dia a una mesa d'una comissió. Vostès a això ho saben perfectament.

Per tant, era perfectament possible haver fet una acomodació d'aquest neguit que expressen aquests dos grups polítics, la coalició de Formentera i MÉS per Menorca, però que vostès saben que comparteixen altres diputats. Per tant, malauradament, no hi ha hagut aquesta voluntat de consens -almenys fins ara-, jo la formul d'aquesta manera.

Hem decidit retirar totes les esmenes, només mantenir aquestes que ens equipararien al Parlament de les illes Canàries i que, sincerament, crec que no tenen cap argument per no defensar.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Ara té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Avui pujo per darrera vegada a aquest faristol i, abans de defensar les esmenes que ha presentat la meva coalició, Gent per Formentera-PSIB i Esquerra Unida Illes Balears, voldria donar-los a tots: presidents, membres de la Mesa, diputades i diputats, personal de la Casa, les gràcies de tot cor per l'ajuda inestimable que he rebut a nivell personal de tots i cadascun de vostès. La meua àvia sempre deia que *es de bien nacida ser agradecida*, i avui faré honor a les seves paraules i els agrairé públicament a tots vostès el seu acolliment i ajuda.

Ha estat un període de sessions breu, però molt intens. I jo he intentat fer-ho tan bé com he sabut, i sempre posant l'interès superior de Formentera per sobre de qualsevol interès, incloent-hi el meu personal. I ho he fet i ha estat un autèntic honor.

Però, com que tinc poc temps, aniré per feina, amb la defensa de les 3 esmenes presentades per la meua coalició i que creiem que resolen certes mancances que hem trobat de l'actual Reglament, i donaran solucions a problemes que passen en aquest mateix moment i per a les quals us demanem un vot a favor.

La primera esmena, la 1570, es refereix a la paritat de designació al Senat escollides per aquest parlament; duim 40 anys d'Estatut d'Autonomia i 10 legislatures, i en tot aquest temps els partits majoritaris, que són els proposants dels dos senadors en aquesta cambra, han estat incapaços de proposar una sola dona. Només vàrem tenir una senadora de designació autonòmica d'aquest parlament a la vuitena legislatura i com a substituïda d'un senador home, designat.

Se m'ha dit que, tal i com ho expressat, limitarà la possibilitat que es designin dues senadores, però no ens farem trampes al solitari: si en 40 anys no hem estat capaços de designar una sola dona, seria bo que fos per culpa d'aquesta esmena, que es coartés la possibilitat de tenir-ne dues. De fet, he proposat a diferents partits que es transaccionés el text per poder garantir sempre que hi hagués una dona en la designació, però no he rebut cap proposta afirmativa.

No podem sentir-nos orgullosos que a la resta del país s'implementin, per llei, llistes cremallera a les eleccions, com ja la tenim aquí, si, quan arriba el moment de fer des d'aquesta cambra la designació, sempre seguim enviant homes al Senat. 40 anys de senadors són massa, ja toquen senadores.

La segona esmena, la 1571, demana per a la diputada o diputat de Formentera, grup propi, i que no s'hagi d'incorporar

al Grup Mixt, un Grup Mixt que ha deixat veure certes inoperàncies en aquests moments i que s'han de resoldre.

Amb un grup propi, la singularitat de l'illa de Formentera, independentment del color polític del seu representant, quedaria recollida reglamentàriament i garantida la seva efectivitat: perquè tindria veu i vot a tots els debats davant d'aquesta cambra, a les diferents comissions, a la Diputació Permanent, en tot moment, i sempre.

En l'actualitat, aquest temps, dins el Grup Mixt, s'ha de repartir entre dues formacions polítiques: la que dona veu a la representant de Formentera i a una altra formació política amb 2 diputats. Però que si, les prediccions electorals encerten, i, com ja va ocórrer a la legislatura passada, pot arribar a diluir la presència de la nostra illa a la mínima expressió, per presència de més formacions polítiques i, òbviament, pels seus diputats. On quedaria, llavors, la representativitat de Formentera? Quina seria, llavors, la seva veu?

Altres illes, com Eivissa, poden reclamar més diputats en aquest parlament perquè han augmentat la seva població. Però la nostra illa de cap de les maneres no podria arribar a tenir més representants per població, de fet, aquesta reivindicació de grup propi no és cap novetat normativa, ja que es va recollir a l'article 88.2 del Reglament del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, vigent del 2004 fins al 2010, quan no existia el Consell de Formentera, amb un règim molt particular a propòsit de la representació política de l'illa de Formentera, que bé podria traslladar-se al Reglament d'aquesta cambra.

I la darrera esmena l'hem presentada com a disposició transitòria, amb el RGE núm. 1569/23, i en aquests moments la retiro, perquè tal vegada la modificació del Reglament de la Cambra no sigui la millor eina per aconseguir-ho. Aquest matí, tots els partits d'aquesta cambra, menys VOX, ens hem adreçat a la Mesa del Congrés dels Diputats per tal que agiliti els tràmits per a la reforma constitucional de l'article 69.3, per atorgar a l'illa de Formentera la representativitat que li pertoca a la cambra del Senat. Aquest parlament ha donat tot el seu suport legislatiu possible a la reivindicació, però, de nou, ens trobem com en els últims 40 anys, no hem tingut cap representant al Senat de la nostra illa.

Confiam que el proper parlament sorgit a les urnes sigui sensible i faci realitat que hi hagi dones senadores designades per aquesta cambra i senadors de l'illa de Formentera.

Moltes gràcies i els desitjo a tots el millor i molta salut.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Popular, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Bones tardes a tots, diputades i diputats. Com deia el Sr. Castells, aquest és el darrer punt del darrer ple de la desena legislatura, i realment és un gest que ens honra, crec jo, a tots, poder arribar a modificar aquelles coses puntuals al Reglament, unes millores que serviran a l'onzena legislatura als que hi siguin, dels que hi ha aquí n'hi haurà que hi seran i n'hi haurà que no, però haurem deixat aquest granet d'arena entre tots perquè es puguin millorar.

Jo no compartesc, Sr. Castells, el que vostè ha dit, que era una reforma prescindible. Com es diu sempre, hi ha grans reformes, hi ha petites reformes, però, sigui com sigui, aquesta és la nostra reforma, és aquell petit granet d'arena que hem posat després d'una modificació que vàrem fer per a la pandèmia, precisament únicament amb la intenció de millorar quatre petites puntualitzacions de funcionament que no anaven bé, però no amb la intenció de fer una reforma de calat. Una reforma de calat es va fer la novena legislatura, la passada legislatura, i quan es consideri s'emprendrà una reforma de calat. Però aquesta vegada hi havia aquest consens entre tots de fer únicament aquelles petites millores.

Petites millores que realment funcionaran, per exemple, s'ha fet una millora en el debat de l'estat de la comunitat, perquè estava previst per a quan hi havia pocs grups i es feia en una unitat de dia. Evidentment no es podia aplicar i l'havíem d'excepcionar cada vegada a una Junta de Portaveus, cada any, i s'ha adaptat, i crec que és una millora important; de cara als lletrats, a més, suposa la possibilitat de no haver d'estar informant o pendent que ens estam botant el Reglament en un tema tan important com el debat de l'estat de la comunitat.

S'han fet cessions i s'han modificat coses, com el diàleg interactiu, que eren aquelles compareixences dels consellers que creaven maldecaps a molts de consellers quan nosaltres interpel·làvem a comissió amb preguntes concretes, i hem cedit tots considerant que tal vegada no era la manera més correcta de fer una compareixença que més que parlamentària semblava a vegades judicial o fiscalitzadora, com deien vostès, qualque vegada.

S'han fet millores, per exemple, en la presentació d'iniciatives, proposicions no de llei per grups, que tenien diferents interpretacions, per exemple, a les rèpliques a l'hora de defensar la PNL, segons es defensaven a comissió o es debatien al Ple; s'han fet millores.

S'han fet també renúncies, Sr. Castells, i d'això es tracta arribar a un consens. Arribar a un consens és quan la majoria, una gran majoria, arriba a un acord, encara que hi hagi coses amb les quals no estigui d'acord. Vostès, precisament, que han fet acords aquí, 30 a 29, i han dit que ho han fet amb consens o amb diàleg, quan es fa un acord -sí-, quan es fa un acord que és de quasi tots llevat d'un o dos, no ens digui que no hi ha hagut consens, precisament vostès que han passat el corró, aquest corró 30-29 moltes vegades aquesta legislatura.

S'han fet renúncies perquè per això s'han pogut fer consensos. Nosaltres, ho vaig dir el dia de la presa en consideració, vàrem renunciar, per exemple, a l'actualització de

les iniciatives parlamentàries, aquelles iniciatives que registram i a vegades les veim quan ha passat un any o un any i escaig i només poden esmenar-les els altres grups i el mateix grup que la presenta i la defensa no té capacitat d'actualitzar-la. Vàrem fer una proposta amb un procediment, a més, establert; i vàrem renunciar que s'hi inclogués perquè hi havia grups que no la veiem clara.

També s'han fet renúncies, ho vaig dir l'altra vegada i no em costa pena tornar-ho a dir, per part de la Sra. Santiago, per exemple, es volia avançar en temes d'inclusió i en temes de llenguatge de signes, en temes de conciliació. Vàrem considerar que ja era obrir un meló que per ventura a una reforma més de calat ja es faria, però ara fariem només aquestes millores. I ho vàrem entendre tots, per la qual cosa crec que és important aquesta petita reforma que és, com deia al principi, la nostra reforma i que servirà més endavant.

Finalment, el que dic sempre, nosaltres que som diputats, representam la ciutadania i intentam o procuram establir aquelles normes que poden ajudar a la seva gestió, al seu funcionament, al seu dia a dia, difícilment tendríem credibilitat si volem donar lliçons als altres de com han de gestionar, com han de funcionar i quines normes han de complir en el seu dia a dia si som incapaços d'arribar a un consens en aquelles normes que ens han de gestionar, que ens han de governar i ens han de dir com hem de funcionar nosaltres mateixos aquí dins. Per això, crec que és important, per molt petita que sigui aquesta reforma, aquest petit gran consens que hem aconseguit entre tots.

Ja per acabar, perquè havia dit als meus que seria breu, com han fet els altres, jo no som molt d'acomiadaments, em costa un poc expressar la part sentimental o personal, però evidentment ha estat un plaer per a mi també fer feina aquesta desena legislatura. Ha estat un plaer compartir, a més, amb tots els diputats i diputades de la mateixa ideologia i de diferents ideologies, crec que per davant tot som persones i quan sortim d'aquí sobretot, tots ho saben, per molta imatge de canyers que tinguem o d'agressius que puguem tenir a determinats moments, crec que la manera vehement que tenim alguns de defensar les nostres postures, però sobretot l'important és que defensam la nostra feina el millor que sabem, com ha dit abans el Sr. Lafuente. Així que, sort i ventura, com dèiem des de Menorca, a tots els d'aquí i, res, esperem que aquesta reforma que feim entre tots serveixi per a això, que és la nostra feina, que és ajudar la ciutadania que continuï millorant el seu futur.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias, presidente. Cuando se hizo la reforma del Reglamento, esa reforma integral hace ya unos años, nada

parecía presagiar que vendría una pandemia y que nos haría tener que modificarla de urgencia. La participación telemática y todas las cuestiones que sobrevinieron a la pandemia y que nos demostraron que los reglamentos internos de funcionamiento de las instituciones, y especialmente la del Parlamento, tiene que ser un instrumento vivo, un instrumento flexible y que esté a disposición de las circunstancias.

Nosotras, como decía la Sra. Riera, hemos hecho... todo el mundo ha hecho concesiones, todo el mundo llegó con unas peticiones. En nuestro caso es cierto que quisimos mejorar la accesibilidad en cuanto a lengua de signos, que se ha mejorado mucho, por cierto, en este parlamento desde que entramos; ahora ya los plenos se hacen por todo, todo el Pleno entero y no sólo la sesión de control en lengua de signos.

Al final las cosas van de consensos y los grupos parlamentarios tienen que ceder, y eso también es un signo de responsabilidad y de madurez política. Entiendo que haya que tener cierta sensibilidad con las personas, los diputados y las diputadas que seamos de fuera de Mallorca, pero sin embargo creo que esto corresponde a una reforma más amplia y, en cualquier caso, siempre está recogido que en casos de urgencia y de extrema necesidad se va a poder participar telemáticamente, porque así ya lo regulamos tras la pandemia.

Por lo tanto, nosotras votaremos a favor de la enmienda 1570/23, sobre la paridad en la elección de los senadores. Y poco más, nosotros queríamos decir que así se demuestra que el Reglamento -como decía- es un instrumento flexible que tiene que estar a la altura de las circunstancias, que vendrán otras reformas y que vendrán otras cesiones y que los instrumentos que conforman esta casa irán mejorando y adaptándose a los nuevos tiempos.

Hace cuatro años, tal y como entramos, yo entré como la persona más joven del Parlamento, en esa misma sesión se me eligió como vicepresidenta del Parlamento y de la misma manera que vine vestida me voy hoy, del mismo modo. Hoy aprobamos ese reglamento que seguirá formando parte de esta casa. En esta sede democrática se han aprobado importantes avances, no sólo en este reglamento sino también en este pacto de progreso, y estoy orgullosa de haber participado en la primera ley de educación de las Islas Baleares, en la primera ley de ciencia de las Islas Baleares que ya forma parte de la historia imborrable de estas islas. Siempre recordaré cómo se trabajó en este parlamento por todos los diputados y todas las diputadas en los momentos más duros, en los años de pandemia. Siempre recordaré los momentos tan duros que vivimos aquí juntos, con mascarilla, después sin mascarilla y, por supuesto, esos 8 millones de euros que el Parlamento cedió para la recuperación económica de las Islas Baleares que fueron fundamentales. Hemos demostrado que también se puede gestionar de otra forma, gestionar las crisis de una manera más humana.

Gracias a todos y gracias a todos los funcionarios de la casa, Esperanza, Lluís, os veo a los nuevos que venís también, que tengáis mucha suerte y muchos aciertos; a mis queridos compañeros de grupo parlamentario, a los de Unidas y a los de Podemos también; a todos los diputados y a las diputadas, hay muy buenas personas en esta cámara y estoy muy contenta y

muy orgullosa de haber compartido un viaje al Sáhara donde aprendimos muchísimo con la Sra. Pons, con el Sr. Fuster, también a Núria Riera por haber compartido la Comisión de Educación a pesar de nuestras diferencias, es usted una gran señora. También quería agradecer por supuesto...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... quería agradecer al presidente que está aquí detrás, Vicenç Thomas, porque es una persona ecuánime que ha trabajado durísimo, muy comprometida con esta institución, y por supuesto a todos los consellers y a todas las conselleras, Sra. Garrido, que esta usted aquí, por el impulso a la igualdad que ha dado en las Islas Baleares en estos últimos años.

Y termino ya con un poema de Cristina Peri Rossi que dice: "Estos días azules y este sol de mi infancia acarician mi memoria como el vuelo de una mariposa que en lejanía dice que no está todo perdido todavía".

Gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Seré molt breu, ja a aquestes hores tots tenim ganes de finalitzar, i bé, manifestar que les modificacions del Reglament que venien ja aprovades en el document inicial si bé, com deia el Sr. Castells, no era consens absolut, però sí que venien avalades per una gran majoria dels grups parlamentaris, unes modificacions que s'havien debatut amb bastant intensitat i que, si bé, com ha dit la Sra. Riera, no eren grans modificacions, sí que milloraven la gestió del dia a dia del nostre parlament.

Vull anunciar que farem un vot negatiu a les esmenes que han presentat, però que considerem que, evidentment, el Reglament és un text, com ha dit la Sra. Santiago, viu i flexible que s'ha d'adaptar als temps i segurament en la legislatura següent també tindrà diverses modificacions.

I, bé, estam en un dia d'acomiadaments, a mi també m'agradaria acomiadar-me, vull dir que ha estat un honor i un plaer estar aquests danys aquí al Parlament debatent amb persones que, al final, tots ens hem arribat a estimar perquè la convivència té això, que tots ens acabam coneixent encara que ideològicament tinguem idees diferents.

Agrair als serveis... al personal del Parlament, als lletrats, uxiers... a tot el personal del Parlament, tècnics... Agrair el servei de signes que ens han acompanyat durant tota la legislatura, al tot el personal de manteniment..., a la Mesa de la qual estic molt satisfet d'haver pogut participar-hi durant un parell d'anys, al Sr. Thomas i a tots els membres de la Mesa, Joana Aina Campomar, Gloria Santiago, Juanma Lafuente, i fer

un record especial, sobretot per a mi, pel que vàrem viure fa quatre anys, a dues persones que avui no hi són, que són Jaume Font i Biel Company, que juntament amb Francina Armengol, amb el Sr. Yllanes, el Sr. Castells, d'una altra manera perquè ell era a Menorca..., no sé si hi havia algu més..., ah!, el Sr. Ensenyat, vàrem tenir en aquell moment l'honor de competir per ser el cap de llista o el president del Govern de les Illes Balears i bé, idò... també tenc un record molt especial d'aquells moments i n'estic molt satisfet.

I res, que a tothom... bé, que els vagi bé en tot, en allò personal, en allò professional, idò bé, hi haurà gent que... no tendré la sensació que els vagi bé, però esperem que ens trobem i segur que d'aquí un temps podrem comentar com ha anat aquesta legislatura.

Moltíssimes gràcies a tots.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Encara que és ver que aquesta modificació del Reglament..., crec que es mereix una mica d'història. És cert, com han dit companys anteriors, que el Reglament ha sofert des de la constitució d'aquest parlament quatre reformes i... i jo diria que amb aquesta serà la cinquena i nosaltres, almanco jo, he participat en tres. Vull dir que ja li val.

Jo crec que la de 2019 sí que va ser una reforma que ens va durar una... una ponència quasi... que ens va donar per a tota la legislatura, que la vàrem aprovar i va ser una reforma en profunditat, i jo crec que va modernitzar moltes qüestions d'aquest parlament, no?, i també el va dotar de molts d'instruments de transparència en temes que actualment jo crec que ja es donen per... que s'haurien d'haver assumit, que s'han d'assumir per totes les institucions.

Sí que és cert, i en això jo vull donar la raó a..., perquè parlam de..., és ver que el Reglament és una eina..., ens hi hem de sentir còmodes la majoria, és l'eina de convivència d'aquest parlament. Per tant, ha de tenir un gran consens. I sí que don la raó al Sr. Castells, després de quatre anys de legislatura, que l'article 49, que derogam amb aquesta reforma, sí que va ser un punt fonamental perquè hi hagués unanimitat, no un gran consens perquè segurament hagués sortit igual, però sí que hi hagués unanimitat.

Per tant, el que sí és cert és que aquest article 49 no s'ha aplicat, jo form part de la Mesa i he de reconèixer les dificultats que ha tengut per aplicar aquest article, no?, i, per tant, d'alguna manera després d'haver passat la pandèmia també hem tengut altres inputs, hem..., diguem, hem gaudit..., o no sé quina paraula, de més participació telemàtica per motius evidentment extraordinaris i de necessitat imperiosa i crec que també, com

ja han dit els companys que m'han precedit, jo crec que hem estat a l'alçada els diputats i diputades de tots els grups parlamentaris per fer front a aquesta qüestió, però sí que és ver que hem vist una situació telemàtica diferent a la que havíem viscut mai en aquest parlament.

I jo crec que també amb aquesta reforma..., hi estic d'acord, nosaltres hi votarem a favor, a pesar que estam d'acord en algunes esmenes, hi votarem a favor perquè també aclareix algunes coses que tanmateix feim, o sigui que de facto les feim i hem d'anar sempre com si anàssim en contra del Parlament i jo crec que això també és una incoherència, és una incidència que no cal i és necessari, per tant, actualitzar-lo en aquests punts.

Però sí que és cert que jo crec que de part del Grup Mixt i de part de MÉS per Menorca, que va ser el que va introduir l'article 49 a la anterior reforma de 2019, sí que ha fet també un esforç de, després de l'experiència a la pandèmia, fer un reforç, de fer unes esmenes d'aquests tipus de problemes que poden sortir de connectivitat adaptades -diguem- amb unes rebaixes, rebaixes -vull dir- en el que deia l'article 49, unes rebaixes fonamentals i que s'adapten molt bé... Jo crec que s'haurien d'adaptar al nostre arxipèlag. De fet, tenim un precedent que és l'arxipèlag de Canàries, i si el poden aplicar a Canàries, crec que també haurien de ser capaços d'aplicar-lo a les nostres illes, però, bé, veig que no coincidim la majoria.

Nosaltres coincidim en aquesta qüestió, supòs que això se seguirà debatent en aquest parlament, per això, nosaltres votarem a favor de les esmenes 1572, 1573 i 1576 perquè són unes qüestions que creim que en algun moment s'hauran de debatre i que jo crec que també s'ha fet un esforç per part del grup proponent, per adequar-les a una cosa que es podria aprovar. Però bé, imagin que no sortiran aprovades.

També votarem a favor de l'esmena 1570, que diu que la designació dels senadors ha de ser paritària. Jo crec que és un avanç i és important que sigui així, nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena. Crec que en moltes qüestions, nosaltres som uns grans defensors de la discriminació positiva, perquè crec que no hem arribat encara a l'apoderament suficient de les dones, perquè precisament tenguem..., no ho podem deixar a lliure mercat que sempre ens diuen, perquè és que el mercat no regula aquesta qüestió, no s'autoregula. Per tant, igual que sempre hem apostat per les llistes cremallera, crec que és important en aquesta qüestió que sigui així i, per tant, hi votarem a favor.

I crec que les excuses que s'han posat o arguments fins ara que era molt complicat, jo crec que encara és més complicat adequar que siguem capaços de votar paritàriament el Consell Assessor d'IB3. I som capaços de fer-ho. Per tant, encara hauríem de ser més capaços de fer-ho, perquè si no, tants de diputats pensant i no ser capaços de fer això, és un poc incongruent.

Per tant, a part d'això, també creim en la 1579, que és relativa a les compareixences que vàrem..., és a dir, que tots els grups tenien dret a una compareixença en cada període de sessions, que el Grup Mixt, MÉS per Menorca demanava que fos..., que se suscités als 15 dies, nosaltres fariem una esmena

in voce perquè fos al mes, ja ho vàrem dir en ponència, però no la vàrem fer, ara la faig, només és canviar els 15 dies per un mes. I si s'accepta, es podria votar amb aquest..., perquè crec que seria..., que podria, diguem, ajudar perquè fos més ben vista, per dir-ho de qualque manera i ho crec també més possible.

Ara, a la 1571 i a la 1569 hi votarem en contra. Entenc quina és la preocupació de la Sra. Díaz, demanant que un dels dos senadors sigui de Formentera, però en aquest cas crec que no és just i a més, crec que si facilitam la tasca a l'Estat, mai més no tornarà parlar que hi hagi un senador per Formentera, ja li ho dic. Si nosaltres li solucionam el problema, ja es pot oblidar que hi hagi realment una llei en el Congrés que aprovi aquest senador a l'Estat. Aquest és el meu pensament, amb l'experiència que tenim. Però bé, ja em pot entendre, estam a favor que hi hagi un senador, però en els termes que es varen aprovar a la llei que vàrem enviar al Congrés dels Diputats.

Bé, això del grup parlamentari només per al diputat de Formentera, no hi coincidim. Creim que aquesta cambra és suficientment..., crec que el diputat per Formentera pot ser en aquest moment..., tal vegada només es presenten dos partits o una coalició i un partit, però també el diputat de Formentera també podria ser del Partit Popular en un moment donat, no seria la primera vegada que ha passat. No és que jo ho desitgi, perquè m'estimaria més que fos d'una coalició d'esquerres, això ho pot donar per suposat, però crec que no es pot distorsionar d'aquesta manera..., no podem obligar que el diputat de Formentera tengui una..., seria com una obligació de tenir un partit diferent, o jo és un poc el que veig. No m'agrada aquesta solució. Sí que crec que tal vegada s'ha d'intentar regular el Grup Mixt d'una altra manera, amb unes normes de funcionament més clares i jo crec que això sí que estaria bé.

Bé, a mi també ara ja m'ha arribat el moment dels acomiadaments, com ha fet tothom i també aprofitaré per fer-ho. Són vuit anys, la novena legislatura i aquesta que he dut. He gaudit molt de l'experiència, tant d'estar a la Mesa, com en els debats d'aquest parlament. Crec que fins i tot els debats més difícils també ens ensenyen coses. De vegades fins i tot s'aprèn més de les coses complicades, les coses dolentes, que de les coses bones. També crec que majoritàriament, tret d'ocasions, tothom fa un esforç de..., jo sempre ho he dit, quan a vegades els al·lots ens demanen o la gent ens diu, "sempre sortiu que vos barallau i vos barallau". Dic, bé, és que hi ha moltes coses en què ens posam d'acord, però no agraden als mitjans i no surten. Jo crec que hi ha moltes coses en què ens posam d'acord, en qüestions socials, en moltes qüestions i jo vull també posar això en valor en aquesta cambra.

Gràcies a tot el personal d'aquesta cambra, des de lletrats, uixers, personal tècnic, personal de neteja, etc., és difícil no deixar-te qualcú, ara ja segur que m'he deixat qualcú, personal de protocol, personal de difusió, coordinació i de premsa, no em voldria deixar... Als diputats i diputades, sigui que ens haguem dut millor o pitjor. I bé, estic segura que els diputats i les diputades que a la propera legislatura representaran MÉS per Mallorca, encapçalat per Lluís Apesteguía, aportaran l'empenta necessària, valenta, coherent i imprescindible per continuar transformant les nostres illes, amb la convicció de fer unes illes verdes, resilents, feministes i inclusives per fer front

al canvi climàtic en una societat cohesionada i inclusiva que mira cap el futur, per als joves i llocs de treball qualificats. Jo crec que la ILP que hem votat fa un moment ens du a la ruta d'aquest camí, que coincideix, precisament, amb els objectius que també té MÉS per Mallorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no vengo vestido igual que la primera vez que intervino en esta cámara, pero llevo la misma corbata con la que juré el cargo, ha sido un pequeño gesto de nostalgia a estos cuatro años, que a veces he de decir que me han pasado volando y que se me han hecho cortos en realidad.

Sr. Castells, desde el respeto absoluto que sabe que yo le tengo, me va a permitir que no haga observaciones sobre las enmiendas, no porque sea un desprecio, sino porque comparto el parecer de quienes se han opuesto a ellas y creo que a estas horas ya lo que queremos todos es dar por concluido, más en una de esas raras ocasiones en las que no tengo que llevarles la contraria a todos ustedes, sino que estoy en el consenso de la mayoría. Esto es así.

(Remor de veus)

Tengo que decir que, de verdad, para mí ha sido un honor y un privilegio representar a los ciudadanos de las Islas Baleares, no sólo a aquellos que nos votaron, sino a todos, que es lo que hemos intentado, preservar los intereses de todos los ciudadanos, desde la distancia, a veces infinita ideológica, he de decir que sólo un necio se piensa que es sabio y yo he aprendido de todos ustedes, a un lado y a otro de la cámara, esto es así, en los debates he aprendido de todos ustedes, no me olvido del centro.

Tengo que decir que ha sido también un privilegio compartir con mis compañeros, con nuestro portavoz y ahora candidato, Jorge Campos; con mi compañera, que hoy lamentablemente por temas de salud se ha tenido que ausentar, Idoia Ribas, el defender nuestras ideas que, lo crean ustedes o no, de verdad, pienso que nuestro motor y nuestra motivación no es otra que los principios que defiende VOX, que se resumen en dos, que es el amor a España y a los españoles. Y para el diputado que les habla, ese amor a España y a los españoles, se traduce en el amor *per aquesta terra on vaig néixer, que duc dins del cor igualment que a tota la seva gent.*

Moltes gràcies per tot. Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari d'El Pi Proposta per les Illes Balears, per posicionar-se respecte les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Ja que avui tothom està de confessions, jo vull recordar un dia, quan encara em tremolaven les cames i al president Vicenç Thomas li vaig dir, "disculpi, president, és que m'ha cridat el lletrat", i ell va dir: "vostè es deu al seu president"...

(Algunes rialles)

Així és que, president, tot el meu respecte infinit i agraïment pel seu comportament i comprensió, no només amb mi, sinó amb els 58 diputats de la cambra, a banda de vostè mateix.

(Alguns aplaudiments)

Bé, pel que fa a aquesta modificació del Reglament, és veritat que és un dia especial, és el nostre darrer dia i és el dia en què també el Reglament de la cambra sofreix algunes modificacions.

Nosaltres sempre hem dit que hem trobat que hi havia dues grans parts en aquesta petita modificació, tot i que fossin grans. Per una banda, aquella que era urgent, que tenia a veure amb la pandèmia. És cert que el Reglament de la cambra era massa... estret, diguem-ho així, perquè no permetia moltes coses i no tenia en compte, lògicament, que vendria una pandèmia i que no hi podria haver la participació que hi havia habitualment. A tots ens va trastornar, també al Parlament i, per tant, es va fer aquella modificació puntual.

Després es va fer la següent, aquestes quatre coses que deia la Sra. Riera, a les quals nosaltres hem dit que sí en alguns casos i en altres hem dit que no i avui també direm que sí, ens abstindrem i direm que no, perquè ens agrada la varietat i el criteri punt per punt.

Dit això... -ai!, em tremola un poc la veu, és estrany, eh?, però avui em tremola... vull fer una reflexió, creim que -ja ho vàrem dir un altre dia- la modificació d'aquest reglament tot i que a la novena legislatura, com s'ha dit, es varen fer uns canvis més de fons que varen durar pràcticament tota la legislatura, és cert que en aquesta s'ha fet una mica de pressa per les circumstàncies de la pandèmia, però també després una mica de pressa per canviar quatre coses puntuals.

Creim que, en qualsevol cas, els que vendran darrere hauran de fer una altra modificació, almanco a fer una reflexió assossegada d'allò que volen com a reglament d'una cambra que s'haurà d'adaptar, encara que faci pena, a les regles, normes i maneres del segle XXI.

Dit això -com deia- votarem a favor de les esmenes presentades, però simplement dir que votarem que no a la 1570 i també que no a les 1572 i 1576. Nosaltres també creim en la discriminació positiva i creim en la paritat, faltaria més, però en

el que no creim és a voler fermar els partits a l'hora de presentar un senador o una senadora, a l'hora de renunciar, és a dir, creim en aquesta paritat que proposa la Sra. Díaz, però el que no sabem és com es farà. Està molt bé la idea, creim en aquesta paritat, però no està resolt com es faria, perquè vostè renunciarà a una dona per dur al Senat perquè un altre partit la posi... perquè li toca..., tot això encara no està resolt i, per tant, nosaltres hi votarem en contra, tot i que creim en l'objectiu d'aquesta esmena que vostè presenta.

I votarem que no també a allò que fa la presencialitat, ja s'ha dit aquí, a la primera modificació que es va fer del Reglament de la cambra ja es varen incloure aquells supòsits extraordinaris pels quals es podia participar en el Ple o en les comissions del Parlament per via telemàtica. Per tant, la resta creim que tampoc no estam en el punt, perquè, a més, tècnicament aquest parlament encara no hi està preparat.

Què més vull dir? Idò jo també vull agrair, vull agrair al coordinador de la ponència, Sr. Casanova, me'n duc un amic, a més a més d'aquest intergrup del Sàhara del qual abans parlava la Sra. Santiago, una altra de les coses que me'n duc dins el cor i per sempre és aquest intergrup, aquest viatge al Sàhara, aquestes vivències, aquestes llàgrimes, aquestes rialles i aquest compromís que hem adquirit de per vida.

Me'n duc al cor..., al president ja l'he anomenat,...

(Rialles de la intervinent i rialles)

... en general a tothom vull donar les gràcies, però especialment a El Pi que em va donar l'oportunitat de presentar-me com a independent en aquest grup parlamentari, gràcies, Josep Melià, gràcies, Maria Antònia Sureda, per compartir, sobretot tu, tantes rialles, Pep també ens ha hagut de "posar a puesto" qualche dia, perquè si no l'haguéssim trastornat, i gràcies per suposat al meu amic Jaume Font per l'oportunitat.

Bé, personalment..., he fet tot el que he pogut, esper que també siguin comprensius, he donat el cor, no sé fer les coses d'una altra manera.

Vull donar les gràcies a la Mesa, als lletrats, especialment a la lletrada major, Esperança, que ja tenim plans de futur, també a Lluís Isern, que és gairebé oncle d'un fill meu, ja que estam avui de confessions ho contaré tot..., a tot l'equip del grup...

(Remor de veus)

No, tot no!, tot no...

(Rialles de la intervinent)

... a tot l'equip d'El Pi, especialment a Bernat Ramis, als que hi eren, als que hi són, Toni Sastre i per suposat també a Adela Herrerías especialment, que ha tengut una paciència infinita, algun herpes fins i tot li ha sortit quan m'ha escoltat, així és que... res més.

Jo avui trauré la meva part romàntica i em quedaré amb una frase súper cursi, però que la vull dir aquí: no ploris perquè s'acaba, somriu perquè ha succeït.

Senyores i senyors diputats, Sr. President, salut i actitud. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Socialista, per posicionar-se respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies, president. Bones tardes, senyores i senyors diputats. Crec que avui ja ho hem dit tot, acaba la legislatura, acaba el darrer ple del Parlament, i aquest final... acabem amb una reforma del Reglament, una reforma del Reglament que vàrem començar el 2020, jo crec que ha estat llarga, malgrat haver estat llarga no ha estat profunda, sí que és cert que no ha estat profunda, perquè ja en el 2020 vàrem escometre una reforma, que jo crec que tots hi estàvem d'acord, i va costar perquè vàrem fer feina intensa per modificar el títol V, vàrem posar el títol cinquè bis. Jo crec que en aquell títol vàrem regular les circumstàncies excepcionals, les circumstàncies sobrevingudes, tot allò de caràcter greu, tot allò de caràcter extraordinari, força major, problemes de connectivitat, etc., per poder funcionar en casos no ordinaris.

Després de la regulació d'aquella excepcionalitat, es va continuar amb els treballs de la ponència d'estudi que ha arribat a aquesta proposició de llei. Sí que continua, modifica la reforma de 2019, he de coincidir que la reforma del 2019 sí que va ser molt profunda, aquesta és molt més lleugera. Durant tot el procés s'ha fet, malgrat que el Sr. Castells no ho cregui, jo crec que sí que s'ha arribat a consensos i sí que hem arribat a consensos per part d'uns i d'altres per poder arribar al que portam aquí. Jo crec que portar una proposició de llei signada per sis dels vuit grups que la conformen és un consens, no és una unanimitat, tenir consens no vol dir tenir unanimitat, però bé, jo crec que sí que aglutina la major part de les diferents sensibilitats que hi puguin haver.

Jo crec que aquí es van presentar les esmenes, el Sr. Castells va presentar les esmenes, que ja va dir que presentaria, perquè no hem arribat a bon port. També li he d'agrair aquest gest final de la retirada de les esmenes que... per fer-ho més fàcil, però sí que he de dir que nosaltres encarem aquest debat i aquesta situació final continuant amb el que ja ens va dir el Sr. Fernández, ho va dir en el debat de presa en consideració, nosaltres partim de la idea que el Reglament s'ha modificat diverses vegades, el 2011 teníem tres grups parlamentaris, ara en tenim vuit, i, per tant, s'ha hagut d'adaptar.

I aquesta modesta reforma que es presenta ara en forma de proposició de llei, té 14 articles que modifiquen 14 o 15 aspectes de caràcter més general com poden ser l'accessibilitat universal, aclareix procediments en matèria de transparència, simplifica procediments d'interpel·lació, agilita i simplifica les

compareixences dels membres del Govern, regula algunes qüestions dels diputats no adscrits i també aborda la tramitació d'aquelles proposicions de llei dirigides al Congrés que caduquen o no.

Són aspectes concrets que sorgeixen de la necessitat de resoldre problemes que han sorgit durant aquesta legislatura i que esperem que ara amb aquesta reforma se'n vegi l'operativitat en la propera legislatura.

Hi ha altres aspectes més conflictius, que són els que han generat debat i són els que han generat la no-unanimitat perquè hi havia menor consens i on ara es presenten esmenes.

Respecte de les esmenes presentades, vull dir que votarem en contra de l'esmena 1570 perquè jo crec que des del Grup Parlamentari Socialista estam totalment d'acord en la paritat, que hi ha d'haver una paritat, crec que nosaltres tenim autoimposades les llistes cremallera i que crec que nosaltres consideram la paritat com a necessària, però sí que és cert que, ja li ho he intentat explicar alguna vegada, arribar a un consens en aquest punt concret és prou complicat, perquè consideram que cada grup o coalició han de presentar aquella persona que considerin idònia en aquell moment per les raons..., per tant, la idoneïtat és independent d'això. Sí que en el fons, ho torn a dir, en el fons sí que respectam la paritat, però haurem de votar-hi en contra.

Respecte de l'esmena 1571, he de dir que, com diu l'article 23.1, els grups parlamentaris es formen per grups polítics, no per entitats territorials, i crec que Eivissa, per exemple, i Formentera no en té, però Eivissa tampoc no té entitat territorial. Per tant, no crec que es pugui fer.

I respecte de les esmenes 1572, 1573 i 1576, que parlen de la participació telemàtica, tant a comissions, Diputació Permanent o Ple crec que, en casos d'excepcionalitat, torn dir el mateix, al títol Vè bis vàrem regular l'excepcionalitat. Per tant, tampoc no vendria al cas. Realment crec que el Reglament que sortirà d'aquí tindrà petits canvis, serà més flexible.

I ara havia d'acabar i no vull acabar sense agrair la feina del Sr. Isern, crec que a aquesta ponència d'estudi, que ha estat llarga i hem estat molt de temps debatent, crec que la seva saviesa, les seves aportacions han estat fonamentals per poder moltes vegades arribar a consens, crec que ens ha servit d'una inestimable ajuda.

I també vull donar les gràcies, com no pot ser d'altra manera, a cadascun dels membres que han participat en la ponència d'estudis, Sra. Santiago, Sr. Castells, Sra. Riera, Sra. Pons, Sr. Rodríguez, Sr. Pérez-Ribas les vegades que hi ha estat, pel tarannà positiu i de consens de poder avançar. I, com no, no em vull oblidar de la inestimable feina feta pel Sr. Ares Fernández, que, a part de ser company de ponència, ha posat molta constància, perquè ha estat una feina que per a ell ha resultat engrescadora i que moltes vegades ha dedicat esforços i coneixements a trobar aquelles redaccions que ens facilitaven el consens.

Res més. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Començam el torn de rèpliques i contrarèpliques. En primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. A la meua primera intervenció no m'he pogut posicionar respecte de les esmenes de la Sra. Díaz, la meua companya de Grup, i he de dir que nosaltres votarem a favor, votarem a favor, potser com a un vot simbòlic, perquè hi ha alguns temes que realment haurien d'haver estat objecte de més desenvolupament, però, per exemple, el tema del grup propi per a l'illa de Formentera, a mi em sembla que és obvi que hi hauria d'haver un estatut especial per a aquest diputat. Un grup propi ara mateix seria problemàtic perquè, per exemple, a comissions vol dir que hauriem de tenir 59 membres a les comissions per mantenir-se la proporció. Però crec que alguns dels atributs que tenen els grups parlamentaris haurien de poder pertànyer, diguem, al diputat de Formentera sí que em semblaria raonable pel fet que representa l'illa.

Igual que el tema de la paritat, nosaltres hi estam totalment a favor. Jo crec que les excuses de mal pagador del tipus no sabem com es fa, escolta, doncs, això es fa fent-ho com s'han fet sempre aquestes coses. Per tant, nosaltres votarem a favor de totes aquestes esmenes.

Em sap greu insistir que no hi ha consens. Vostès diuen que tothom ha hagut de renunciar a coses, nosaltres també, nosaltres hem hagut de renunciar a tot, cap proposta que hem fet ni a la primera fase de la ponència ni a la segona no s'ha acceptat. Per tant, nosaltres la nostra voluntat de consens és absoluta, hem renunciat a tot. Llavors, nosaltres, renunciar a coses? Sí. Renunciar a tot? No. I per això, en comissió, i avui també, votarem en contra d'aquesta modificació que ens sembla que és un frau i, per tant, votarem en contra, diguem, amb tota la simpatia i tota l'amabilitat, però creiem que és el que toca, perquè nosaltres venim aquí a representar el nostre electorat i, per tant, evidentment, doncs, si vostès volen fer un consens i volen excloure un tema que per a nosaltres és important, no només per a nosaltres sinó que també per a Formentera és important, doncs, evidentment, deixarem testimoni d'aquesta exclusió.

Fixi'ns en la paradoxa o en la contradicció, la presencialitat, eh!, vostès s'oposen al que nosaltres proposem, en nom de la presencialitat, en nom de la presencialitat!, és que és molt important la presencialitat!, però resulta que, quan un diputat, pel motiu que sigui, no pot venir, no tenen cap alternativa, no tenen cap pla B. L'altre dia va passar, quan jo no vaig poder anar a una comissió, no hi ha alternativa, aquell diputat no vota. És a dir, vostès, que presumeixen o que defensen com un tòtem la presencialitat, però quan la presencialitat no es produeix l'única alternativa que tenen és que aquest diputat no existeixi, quan tendríem una alternativa molt més respectuosa amb els seus drets polítics, que és poder participar telemàticament.

Tots vostès ho han dit, bé, ja farem una modificació a la propera legislatura. I tant que sí!, perquè la història ens donarà la raó, i vostès ho saben perfectament, vostès saben perfectament que aquest parlament, tard o d'hora, acollirà aquesta forma de participació, perquè és obvi, perquè va amb el temps. Algun portaveu ho ha dit, em sembla que era la Sra. Pons, deia, el segle XXI, tendrem un reglament d'acord amb el segle XXI; és que ja portem 23 anys del segle XXI i hauríem de tenir en compte que ajustar-se al segle XXI ja ha quedat antiquat, ja faria estona que hauríem d'haver estat adaptats al segle XXI.

I fins aquí, evidentment, la part política, que evidentment s'havia de fer.

I després, també, evidentment, vull aprofitar la part personal per acomiadar-me de tots vostè. Vull agrair a tothom i, en primer lloc, com no pot ser d'altra manera, al personal del Parlament, als lletrats i a tot el personal pel suport que ens han donat i per la confiança i la imparcialitat amb la qual ens han assessorat.

Als grups del Govern, doncs, hi ha hagut vegades... de vegades la proximitat crea d'alguna fricció, i això és normal, però crec que hem aconseguit fer una bona feina. Avui ho deia, referint-me a la ILP, de vegades, doncs, el fet d'haver estat aquest element fora del Govern, però prop del Govern, doncs de vegades ha facilitat també la via, el canal per arribar a acords a nivell parlamentari.

I amb els grups de l'oposició la veritat és que, des del punt de vista personal, no tinc més que l'elogis per fer, crec que hi ha hagut un comportament des de la diferència política d'un gran senyoriu. Tinc aquí un terme que és una mica... no deu ser políticament incorrecte, la cavallerositat, que el senyoriu és més... va tant per a senyors com per a senyores, no?, però, bé, la cavallerositat realment hi ha estat, i jo crec que és una cosa molt positiva.

També al capítol d'agraïments, evidentment, a tots els membres de la Mesa per la feina que fan, absolutament imprescindible perquè el Parlament funcioni. I, evidentment, fer menció expressa del president: president, vostè sap que jo em prenc aquesta feina amb molta intensitat i això de vegades ha dut a terme friccions, però el president crec que sap perfectament de la gran consideració i simpatia personal que li tinc i la gran valoració que faig de la feina que ha fet, que a molts moments ha estat molt difícil.

En aquest sentit he de demanar excuses, vostès saben que jo m'ho prenc molt seriosament això del Parlament, a mi em poden acusar de moltes coses, però del que no em poden acusar és de no creure-m'ho, m'ho crec molt fermament, molt intensament, crec que és un gran privilegi poder defensar els nostres electors i, per tant, ho he fet amb molta intensitat, si a qualche moment aquesta intensitat ha estat molesta per a algú, evidentment, demano disculpes.

I per acabar jo, diguem, del conjunt de diputats, com a agraïment personal l'únic que vull fer és, evidentment, a la meua companya Patrícia Font per aquests vuit anys, vuit anys de companyonia, també hi ha hagut moments difícils, eh!, altres

moments més fàcils, però sobretot agrair-te que sempre hi has estat, t'ho he dit moltes vegades, i sempre has vetllat perquè aquest petit grup que hem format tu i jo i els nostres col·laboradors, Marina Caubet i Andreu Servera, als quals també vull agrair, doncs, ens haguem sentit cuidats i ens haguem sentit valorats, i crec que en aquest sentit ha estat una feina d'equip imprescindible i que sense ella no haguéssim pogut fer tota la feina que hem fet.

I, evidentment, a la resta, moltíssimes gràcies a tots i altra vegada reiterar que si en algun moment algú s'ha sentit ferit per alguna expressió o per alguna acció, doncs, els demano disculpes.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president, no en farem ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

No haremos uso. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Només únicament quan fas agraïments de vegades sempre t'oblides d'algú, i jo he comès un error i m'he oblidat del nostre grup parlamentari del qual sempre...

(Rialles)

... i, bé, un agraïment a tot el grup parlamentari i a totes les persones que han treballat en el nostre grup parlamentari, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bé, idò faré el mateix que el Sr. Ribas. Jo, la veritat, és que don les gràcies als membres de la Mesa que m'han acompanyat, bé, que ens hem acompanyat mútuament en aquests vuit anys, tant en els anteriors com ara, tant presidents, com vicepresidents, com als secretaris; i als lletrats majors, primer al Sr. Isern, i després a la Sra. Munar; a la interventora, Magdalena Matas, i a la cap dels Serveis Administratius, Catalina Palmer.

I bé, i a tots els diputats i les diputades amb qui he coincidit en aquestes dues legislatures: Biel Barceló, Bel Busquets, Antoni Reus, David Abril, Margalida Capellà, Josep Ferrà, Miquel Ensenyat, Josep Mas, i els consellers que ens han representat en aquest govern, que jo crec que han tengut molta incidència: Fina Santiago, Vicenç Vidal i Miquel Mir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo, también, fruto de la emoción y del hambre, me he olvidado de algunos agradecimientos que no quisiera que faltaran que, por supuesto, es a todo el personal del Parlamento, a los letrados, a la Mesa y en especial a usted, al que creo que he causado alguna úlcera.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Ara anava a votar...

(Rialles)

Gràcies, Sr. President. Amb el seu permís, si vostè m'ho permet, no en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Gràcies, president. Jo també vull agrair a tots, jo crec que tenc molt a agrair -aquesta sí que és la meva darrera intervenció

en aquest parlament-, i vull agrair a tots i cadascun dels diputats i diputades que heu viscut aquesta legislatura -i l'anterior- amb mi el que m'heu ensenyat. I vull agrair molt especialment als membres de l'intergrup les vivències i els debats, jo crec que hem après molt; hem fet molta companyonia en aquell viatge i, sobretot també, en les reunions de l'intergrup i de l'interllaç.

També vull agrair als membres de les comissions de Turisme, Assumptes Institucionals i Educació que hem viscut setmana a setmana debats intensos, però també hem viscut moltes coses.

I res més. Jo vull agrair als membres del Govern per haver aguantat un diputat que volia fer coses...

(Rialles)

... i moltes vegades no li deixaven, i també..., sí ..., i a la Mesa, al president -per suposat-, a tot el personal de la casa, als lletrats, uixers i als meus companys de grup -no me'n vull oblidar- als meus companys de grup, i molt especialment als companys d'Eivissa que venir d'Eivissa també costa, de vegades, i no vull oblidar-me de Natàlia Vives, la nostra mare, de tots, perquè és la que ens protegeix, ens dona de menjar cada setmana, se'n cuida de nosaltres, i crec que sí... Per a mi, han estat uns anys intensos -molt intensos-, molt emocionants, molt enriquidors, i esper que, malgrat tots els errors que he pogut cometre, la feina que he fet en aquest parlament serveixi per a tothom, m'ha aprofitat molt per a mi, però ha de servir molt per a tothom, i molt especialment per a la gent d'Eivissa.

I em vull acomiadar amb uns versos de Julio Herranz, unes frases de Julio Herranz, un poeta eivissenc -per suposat, faltaria més- que diuen: "I així aniràs, segur de tu mateix i satisfet de tots els teus moments, perquè per uns dies vas apostar la vida, i la vida et va fer lliure".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Ha acabat el debat i jo pregaria als tres membres de la Mesa que han intervingut en aquest punt, si no els sap greu, que pugin a la Mesa abans de procedir amb les votacions.

Un cop acabat el debat, passarem a les votacions que es duran a terme d'acord amb les agrupacions que aniré esmentant i, si cap grup parlamentari o diputat no indica una altra cosa, les farem de la següent manera: votació de les esmenes, totes del Grup Parlamentari Mixt.

En primer lloc, votació de l'esmena RGE núm. 1570/23. Passam a votar. Votam.

14 sí, 36 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 1572/23. Votam.

9 sí, 41 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 1573/23. Votam.

9 sí, 38 no, 3 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 1576/23. Votam.

9 sí, 40 no, 1 abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 1571/23. Votam.

4 sí, 43 no, 3 abstencions.

Votació dels articles als quals es mantenen esmenes.

Votació de l'article 3. Votam.

48 sí, 2 no, cap abstenció.

Votació de l'article 6. Votam.

45 sí, 2 no, 3 abstencions.

Votació de la denominació de la proposta, dels articles 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14, de la disposició final única i de l'exposició de motius, on no es mantenen esmenes. Votam.

LA SRA. PONS I SALOM:

President, perdó. L'article 12, ... estava separat. Perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Perdó. Vol votar separatament l'article 12?

LA SRA. COSTA I SERRA:

Perdó, el 7 i el 9 no els hem votat...

EL SR. PRESIDENT:

Farem una votació separada de l'article 12. Ara votarem...

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Perdoni, Sr. President, és que el 7 i el 9 tampoc no els ha anomenat... que anaven abans ... perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar l'article 12. Passam a votar. Votam.

45 sí, 2 no i 3 abstencions.

Ara, votació de la denominació de la proposta, dels articles 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 i 14, de la disposició final única i de l'exposició de motius. Passam a votar. Votam.

48 sí, 2 no, cap abstenció.

Passam ara a la votació sobre la totalitat de la proposta de reforma en aplicació de l'article 206.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, que estableix l'aprovació per

majoria absoluta dels diputats i les diputades. Passam a votar. Votam.

48 sí, 2 no, cap abstenció.

Havent-se obtingut la majoria absoluta establerta a l'article 206.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, es proclama aprovada la reforma de determinats articles del Reglament del Parlament de les Illes Balears, i es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I ara, si em permeten, seré jo que diré unes paraules d'acomiadament.

Abans de donar per aixecada la sessió volia dirigir-los unes paraules. Us volia agrair a tots i a totes la vostra col·laboració al llarg d'aquests quatre anys, la legislatura, també amb el major nombre de grups parlamentaris en la història del Parlament, una diversitat de vuit grups parlamentaris i un diputat no adscrit, que han eixamplat el debat.

No podem dir que ha estat una bassa d'oli però, entre tots, hi heu posat de la vostra part perquè, per regla general, el clima hagi estat de respecte i de col·laboració per dur endavant la tasca encomanada pels ciutadans. La diversitat de punts de vista ha convertit el diàleg i el pacte en la nostra manera de fer política per assolir acords per majoria, per donar solucions als reptes socials.

Entre tots hem estat capaços de superar una pandèmia sanitària sense precedents i no tancar mai el Parlament, tot i que no sempre ha estat fàcil. Ens vàrem adaptar a la situació amb l'aprovació d'una modificació del Reglament per incloure unes noves normes en cas de circumstàncies excepcionals, per poder continuar desenvolupant l'activitat parlamentària amb plenes garanties democràtiques i seguretat jurídica. Així, hem fet possible el desenvolupament de la funció legislativa i poder impulsar les mesures necessàries per recuperar-nos de les conseqüències de la COVID-19 el més aviat possible i, posteriorment, amb la tramitació i l'aprovació d'iniciatives legislatives de gran importància -opinió personal-, com ara, la primera Llei d'educació de les Illes Balears, la Llei de consells insulars i la Llei per a la sostenibilitat i circularitat del turisme, entre moltes altres, que posen les bases cap a la transformació de la nostra comunitat.

També la feina dels grups parlamentaris amb les entitats socials ha fet possible donar resposta a les seves reivindicacions i necessitats i assolir acords per unanimitat, com el Pacte per la salut mental i el benestar emocional de les Illes Balears o l'Acord per fer efectiu el dret a l'habitatge.

I també vàrem tenir l'oportunitat de ser solidaris i donar 8 milions del romanent del Parlament per ajudar els nostres ciutadans. Perquè hi ha qüestions sobre les quals hi ha d'haver consens i entre tots hem sabut estar a l'alçada.

Enguany hem celebrat els 40 anys d'Estatut d'Autonomia. Hem fet un reconeixement a aquelles persones que impulsaren la norma institucional bàsica de la nostra comunitat autònoma;

persones que foren capaces de posar les seves diferències a un costat, de fer renunciències i, tot, per al bé comú com a objectiu principal; un compromís que va fer possible posar les bases del nostre autogovern, acostar les decisions polítiques als ciutadans i que ens ha dut a la major època de progrés de la història de les Illes Balears.

Aquesta esperit de consens ens ha de guiar cap al futur, i la voluntat d'arribar a acords en benefici de tota la societat ha de marcar el camí dels representants polítics, sigui quin sigui el desig dels ciutadans a la propera cita electoral. Només així podrem afrontar els reptes actuals i sobrevinguts.

I, abans de finalitzar, dues coses. Una, expressar els meus millors desitjos a la nova legislatura, a tots els diputats i diputades que siguin elegits, als que puguin repetir i a aquells que tornau a les vostres dedicacions polítiques, professionals i personals, que pugueu gaudir del millor.

I una altra: expressar, sincerament, la meua gratitud. Donar les gràcies als diputats d'aquesta legislatura i de les anteriors, al meu grup parlamentari, als membres de la Mesa que m'han acompanyat aquests quatre anys, a tots -a tots- els funcionaris d'aquest parlament, als mitjans de comunicació i a totes aquelles persones que ens han ajudat a treure endavant les tasques que aquest parlament té encomanades; i, en la mesura de les nostres possibilitats, hem intentat que la feina estigués a l'alçada d'aquestes responsabilitats.

Així doncs, que la meua darrera paraula en el *Diari de Sessions* sigui, simplement, gràcies.

(Aplaudiments)

Bé, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
